

Šentjurske NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik XI, št. 6

29. junij 2004

cena: 300 sit

Konec šolskega leta z Alyo

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

AKVONIJA

TRGOVINA ZA RAZVAJANJE OBČUTKOV

Aranžiranje daril!

V ŽIVLJENJU
IZ ŽIVLJENJA
ZA ŽIVLJENJE

Najbogatejšo doto - največje bogastvo,
bomo dali otrokom, če jih bomo naučili
nesebičnega poštenja,
spoštovanja drug drugega
in ljubezni do kruha.

Branko - Franc Zupanc

RESEVNA
Trgovina in storitve d.d.
Mestni trg 3, 3230 Šentjur,
tel.: 03 747 14 00

VELIKA RAZPRODAJA OPUŠČENIH PROGRAMOV !

NOVO
KONFEKCIJA ZA MLADE
MAXIMA

Polo maja **1.930.-** kos

Hlače bermuda **2.290.-** kos

Maja brez rokavov **1.499.-** kos

Moška maja z žepom **1.399.-** kos

Slike so simbolne. Vse cene so v SIT!

Živeti z nami je ceneje

Elektro BUM

Trgovina z elektro materialom

Tržnica Šentjur, Drofenikova 16,
tel.: (03) 749 09 50, fax.: (03) 749 09 51, gsm: (041) 684 335
mail: trgovina@elektroinstalacije-as.si

Delovni čas: PON-PET 7.30 - 18.30, SOB 7.30 - 12.00

**Izvedba instalacij, nadzor,
strelovodi, meritve, svetila,
stikalna tehnika, orodje, antenski
material, avto akustika**

Ul. II. Bataljona 16a,
3230 Šentjur,
tel.: 03 746 21 00,
fax.: 03 746 21 29,
gsm: 041 611 603,
info@elektroinstalacije-as.si

Anton SELIČ s.p.

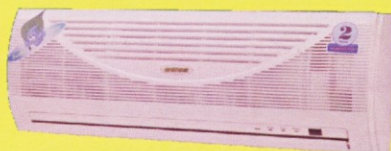
ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

SUPER CENE!

že za

**KLIMA
NAPRAVE
hladilno - grelne
79.990.-**

- hlajenje- gretje
- super tiho delovanje
- filter z aktivnim ogljem
- katalizatorski filter
- ekološki plin R407C
- 24 urna nastavitve

NUDIMO MOŽNOST MONTAŽE

**OTROŠKO
KOLO**

- prednje vzmetenje
- torpedo zadnja zavora
- pomožna kolesa

že za

17.990.-

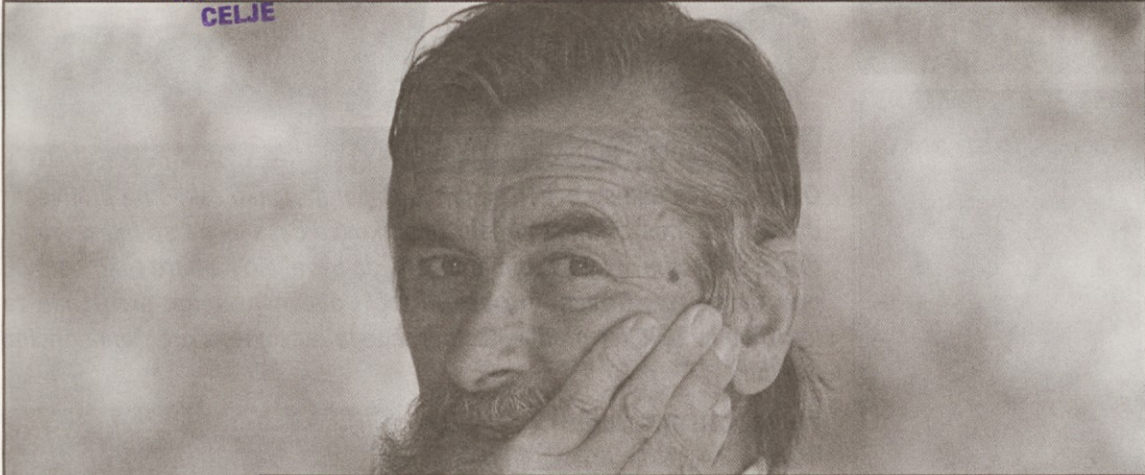
CD-R net

- 700 MB
- 80 min
- 52 X
- 25 kos

1.690.-

Slike so simbolične. Vse cene so v SIT!

Šentjursko poletje

Mala in prijazna knjižica s skoraj že zaščitenim naslovom Šentjursko poletje je iz leta v leto obilnejša, kar pomeni, da je tudi poletnih dogodkov vse več in več. Če bi naštetim 16 dogodkom prišteli še gasilske veselice, do nedavna skoraj edino poletno razvedrilo, ter še nekaj takšnih in drugačnih krajevnih praznikov, ki se po svoji vsebini pač veliko ne razlikujejo od marsikateri v knjižici ovekovečene prireditve, potem pridemo do podatka, da imamo najmanj po dva šentjurska poletna dogodka na teden. Skratka, ni nam treba več na morje ali v kakšno mondeno turistično središče, če se hočemo zabavati tudi preko poletja.

Ljudje smo se že od nekdaj znali zabavati: tradicionalni prazniki vseh vrst, cerkveni, državni, čisto zasebni, pikniki kar tako in tako naprej so bili zadosten razlog, da se je nekaj dogajalo. Pred desetletji je bila lastna ustvarjalnost ena od bistvenih značilnosti teh praznovanj, kajti vsakdo, ki je želel uspešno praznovati, je moral prazniku vdihniti nekaj svojega. S prodorom elektronskih medijev so vsi ti »domači« prazniki začeli počasi izgubljati svojo primerjalno prednost, ker se nikakor niso mogli kosati s televizijsko ravni. Postali so obrobni in iz leta v leto slabše obiskani. Sprva je bil še dovolj »uvožen« spiker, po možnosti humorist, toda kaj kmalu že ni šlo več brez dobrega ansambla in atraktivne pevke z »elektronske scene« ali celo že kar cele serije popularnih medijskih zvezd. Ki so razmeroma vse prej kot poceni magnet za ljudske množice. Če so nekdaj organizatorji raznih kulturnih in manj kulturnih prireditev še računali, da bodo z obiskovalci kaj zaslužili, je danes njihova glavna skrb, kje bodo toliko »nafahtali«, da bodo pokrili stroške. Da bi svojo zabavo plačali udeleženci sami, nihče več ne računa. Plačajo razni sponzorji, začeni pri občinskem proračunu in Javnem skladu za kulturne dejavnosti, za njimi pa so na vrsti znanci in prijatelji v uspešnih in manj uspešnih domačih firmah. Skratka, zabavo nam plačuje nekdo drug; politika (najbolj neposredno z našim denarjem seveda), ker se bori za naklonjenost volivcev, JSKD, ker nas hoče morda kulturno vzgajati, večina organizatorjev pa, ker hoče opozoriti nase. Mi se pa imamo lepo! Ali pa sploh tudi ne.

Tu nekje se začenjajo moje dileme »Šentjurskega poletja«.

Začele so se mi porajati na letošnjem slivniškem srečanju objezerskih krajev. Ki je prav lepo uspel: čudovito okolje, dobra organizacija, veliko ansamblov in nastopajočih, veliko ljudi, celo nekaj avtentične vsebine (kresna noč). Žurej je verjetno naredil posel, ljudje so popili čuda piva, mnogi so se prav gotovo tudi zabavali. Nisem spraševal, od kod organizatorjem dva ali trije milijoni, kolikor jih je zadeva verjetno stala, ker mi tega nihče ne bi povedal. So dva ali trije milijoni veliko, dovolj ali preveč? Le kdo bi to vedel. Podobno improvizirano, zahtevno in drago gostinsko in zabaviščno infrastrukturo je »Šentjursko poletje« pokurilo že v Dobrini in pri Bohorčevem (oziroma občinskem) Jasminu Stavrosu (Res zanimiv gost za predvečer dneva državnosti!), slivniški gasilci in Občina v Slivnici, planinski klumpovci, muzikanti v Dolgi Gori, planinski turistični častilci angelske nedelje in verjetno še kdo, na primer KS za krajevni in Občina za občinski praznik. Ali ne bi bilo že čas smotno urediti nekakšen prireditveni center, ki bi vključno z vso pripadajočo higiensko, prometno, estetsko, gostinsko in, pozor, predvsem rekreacijsko ponudbo, zagotavljal množičen obisk, kulturno zabavo in še zaslužek po vrhu? Ali ni ravno slivniška Ramna plaža krasen in pravzaprav tudi edini tovrstni prostor v naši občini, ki bi lahko bil zanimiv tudi za veliko širšo okolico? Atraktiven tudi v komercialnem smislu? Za množične poletne prireditve absolutno. Za več ali manj komorne zasedbe pa tako že imamo vrt Ipavčeve hiše, ki sploh ni dovolj zaseden, čeprav še ne povsem urejen. »Šentjursko poletje«, zasnovano raztreseno po vsej občini, ima sicer svoje prednosti, toda usojena mu je razmeroma skromna veselična raven in bo še vnaprej sorazmerno velik potrošnik javnega denarja.

Ocenjujem, da med vsemi prireditvami letošnjega »Šentjurskega poletja« ni niti ene, ki bi se bila sposobna sama finančno preživeti, kaj šele da bi poplačala trud organizatorjem. Kar pa sploh ne pomeni, da so slabe. Večer pod Ipavčevo lipo ima krasen naslov, Zgornjetržani pod kostanji so nekaj novega, vse drugo pa je vendarle nekako že vse videno, tako glede izvajalcev, obiskovalcev kot tudi vsebine.

Da ne bo pomote: sem vesel, da imamo, kar imamo, nisem pa prepričan, da ne bi mogli imeti še kaj več.

F. K.

»Šentjursko poletje«, zasnovano raztreseno po vsej občini, ima sicer svoje prednosti, toda usojena mu je razmeroma skromna veselična raven in bo še vnaprej sorazmerno velik potrošnik javnega denarja.

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice d.o.o., Šentjur
Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Nina Gradič

Postavitev in oblikovanje:

Šentjurske novice

Tisk:

Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Transakcijski račun:

Šentjurske novice

06000-0105036264

Naklada:

1100 kom

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056

LAHKO BI BILO RES

Mi smo Titovi ...

Da je bilo našim obrtnikom lepše v času socializma, meni tudi cvet šentjurskega obrtništva v obliki vodstva obrtne zbornice, ki je tam okrog dneva mladosti s štiridnevni izletom po Bosni spodobno počastil spomin na ključne kraje, trenutke in ljudi naše revolucije.

Kdor seje, naj tudi žanje

Le da je upravni odbor obrtne zbornice sejal celo leto v Šentjurju, sejnine pa žel v Drvarju, Jajcu ... in da slučajno ne bi bilo ideoloških zamer, tudi pri Mariji v Međugorju. Po ceni izleta sodeč, je bilo šentjursko sejanje plodno.

Ni milijonov za DPM

Miljončki, ki sta jih Društvu prijateljev mladine namenila poslanec Diaci in vodja občinskega oddelka Ratajeva, so se skrčili na skomnih 50 tisočakov. Najprej se je Diaci spotaknil na židani marel, nekaj dni kasneje pa se je nesramno vpleto še celjsko sodišče, ki Ratajevi ni dovolilo, da bi DPM obdarila na račun urednika Šentjurskih novic.

Milijoni za DPM vendarle bodo

Kot je poročala EBP agencija, DPM ne bo ostalo brez denarja: vodja občinskega oddelka za okolje in prostor Ratajeva mu bo odstopila ostanek izkupička od GSM bazne postaje, ki ji bo še ostal po poravnavi pravnih stroškov.

Enostranska ljubezen

Slivniške gore list poslanka Potrata je v domačih logih zelo priljubljena, saj je na evropskih volitvah pokasirala vse slivniške preferenčne glasove. Ker pa je nekaj tednov prej v Državnem zboru zlahka dvignila roko proti šentjurski obvoznici, ni dvoma, da ljubezen ni ravno vzajemna.

Stavros za Slovenijo

Ni meja za glasbo, pravijo. Ostareli hrvaški turbo popevkar Jasmin Stavros je na povabilo Bohorča zabaval Šentjurčane na predvečer dneva državnosti. Zares domoljubno, ampak Stavrosu oprostimo, saj eden izmed njegovih hitov pravi tudi: »Vse so Slovenke kot manekenke«.

LDS ali NSi, to je zdaj vprašanje

Župan Tisel, ki dobro ve, da šentjurski stankarski veljaki dalje kot do konca tega mandata ne bodo mirno gledali njegovega nadstrankarskega šminkerstva, je po presentljivem uspehu Peterleta v veliki dilemi, kje si najti streho.

Občinski red tudi v Zdravstvenem domu?

Potem ko je občinska politika uspela narediti vse, da je dobobra razsula Zdravstveni dom in postlala za župana Tisla, ostaja le še vprašanje, ali se bo tudi v ZD delalo po občinskem sistemu in urniku.

Osnutek proračuna padel

Predpraznična seja občinskega sveta

Občinski svetniki so sejali 24. junija popoldne, tako rekoč na predvečer dneva državnosti. Jim je pričelo zmanjkovati časa ali pa so bili v ozadju drugačni računi? Kot na primer takšni, da bi veljalo na hitro roko spraviti pod streho dve težavni in obsežni točki dnevnega reda: proračuna za leti 2005 in 2006 ter predlog Dolgoročnega razvojnega programa občine Šentjur.

Pet točk za ogrevanje

Prve točke dnevnega reda so bile več ali manj »dekorativnega« značaja. Predstavitev Pokrajinskega muzeja Celje (ki ga je sicer predstavljala naše gore list Jože Ratej) je imela izrazit EPP značaj in bi jo brez težav predstavili na kakšno manj obremenjeno sejo. Pri odloku o zazidalnem načrtu za Hruševce so svetniki na predlog Erjavca brez slabe vesti povozili predlog občinskega arhitekta Goričana ter uzakonili dvokapne strehe ter ureditev Hudičevega grabna. Odlok o oddajanju občinskih poslovnih prostorov v najem je šel skozi brez pripomb.

Koga sploh zanima dolgoročni program razvoja?

Skoraj 80 strani teksta, ki ga je pripravila novopečena direktorica LPC Zlata Ploštajner, opremljenega s številnimi podatki, tabelami in grafi, je po pričakovanju bilo odločno preveč, da bi mu kateri od svetnikov vestneje pogledal pod kožo. Diaci (SMS) je bil eden od redkih, ki je zadevo vsaj prečital. Imel je nekaj manjših konkretnih pripomb, toda veliko bolj zanimive so bile tiste splošne, s katerimi se osebno povsem strinjam: da gre za obsežen in dober dokument, ki pa je preveč splošen, neotipljiv in temelji večinoma na prestarih podatkih. Zlasti mu manjkajo prioritete, komparativne prednosti ter predlogi rešitev. Še bolj je bil nad programom navdušen Erjavec (ZLSD), ki je menil, da Program vsebuje vse, kar občina potrebuje za nadaljni razvoj, da morajo podobne programe narediti tudi KS, da bomo na osnovi tega dokumenta

BODICE IZ OBČINSKEGA SVETA

Marko Diaci o razvojnem programu občine: »To bo lep dokument, lepo natiskan, z lepimi platnicami, čez deset let bomo pa tako napisali novega.«

Martin Luskar ni zadovoljen s planinskim deležem v proračunu: »Gospod župan Tisel skoraj ni več Planinčan.«

pripravili projekte na zalogo, v katerih bomo samo spremenili datume in številke, ko bo prišel evropski denar. In to je bilo vse. Prej razočaranje kot kaj drugega.

Opozicija mlela občinske finance

V uvodu je direktor svoj izdelek, predloga proračunov za leti 2005 in 2006, predstavil z všečnimi ocenami (pravzaprav znanimi frazami) o razvojni naravnosti, pariranju državnim investicijam (Država bo v teh letih na območju naše občine vložila 1,1 milijarde SIT, katerim bo morala Občina slediti s svojimi 250 proračunskimi milijoni), ohranjanju indeksov na vseh področjih, razen na cestnem, kjer si je indeks povzpela na 139 itd.

V kolikšni meri so njegove ocene na mestu, je težko ocenjevati brez resne analize, za

BODICE IZ OBČINSKEGA SVETA

Artiček (DESUS) je na starost prišel v politiko in do denarja: »Prvič imam sestanke plačane, do sedaj sem 50 let zastoj hodil na sestanke.«

Janez Čokl o črno-belih mapnih kopijah nezazidanih stavbnih parcel: »Prav nič me ne moti, da niso v barvah, kajti farbali bodo občani, ko bodo plačevali zasoljeno

nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč.«

... ter o ukinjanju sejin za seje, ki jih ni bilo: »Če gre za šparanje, potem se ne špara na pravem koncu.«

... ter o odlikah direktorja Doma starejših občanov Gorečana: »Nihče od tistih, ki so zapustili dom, se še ne pritožilo.«

Anita Koleča (LDS) je za sindikate: »To, da v ZD niso niti poskušali prikriti nepravilnosti, da na primer niso denarja za izlet vsaj dali preko sindikata, mi vzbuja resno zaskrbljenost nad funkcioniranjem naše države.«

katero pa za to številko ŠN ni bilo dovolj časa. Koalijski svetniki so bili z redkimi izjemami pridno tiho, opozicijski pa so, tako kot se šika, bruhalo žveplo in ogenj. Erjavec je odločno zahteval, da v proračunu vrnejo stavbnim zemljišem okrog 100 milijonov, ki so jih očitno prerazporedili po drugih

postavkah, Gorečan (LDS) in Kolar (SLS) sta napovedala odločno nasprotovanje, ker so iz proračuna spet izpadle drameljske vodovodne postavke in cesta čez Bovše, Gračnar (NSi), Luskar (SLS) in Čokl (SLS) so raztrgali občinsko kmetijsko politiko. Čokl je s primerjavo dokazoval, da daje naša občina za kmetijstvo sorazmerno 10-krat manj denarja kot na primer občina Novo mesto.

140 milijonov za občinsko stavbo?

Kljub odločnim zahtevam zlasti Čokla in Diacija, naj direktor občinske uprave konkretno pove, koliko bo Občina zapravila za dograditev in opremo prizidka k občinski stavbi, je uradna številka ostala skrivnost. Palčnik se je izvijal na vse načine, okolišil, razlagal, v kakšnih groznih prostorskih stiskah živi občinska uprava, številke pa ni uspel roditi. Čokl je izračunal, da je Občina pokurila okrog 140 milijonov in je županu svetoval, naj se le naseli v te nove prostore, čeprav so, tako se govori po Šentjurju, hudo razkošni.

Nekaj malega razprave se je razvilo tudi o investiciji v atletsko stezo, ki naj bi stala kar 71 milijonov. Kar pa naj ne bi bilo nič posebnega, saj naj bi podobno šli preko predračunov kar vsi občinski projekti.

NSi sesula predloga proračunov

Predlagana proračuna na glasovanju nista dobila dovolj podpore. Podprla sta ga sicer neformalna člana koalicije iz ZLSD Erjavec in Zatler, toda to ni bilo dovolj, zmanjkal je glas Gračnarja iz NSi. Je šlo za njegovo osebno odločitev zaradi klavnih kmetijskih proračunskih postavk ali pa morda za prvo znamenje za odločitev za samostojno politično pot po uspehu na evropskih volitvah oziroma za razkol v koaliciji? Odgovor bomo dobili na prvi jesenski seji OS, ko se bo osnutek proračuna vrnil na svetniške klopi.

F. K.

IZ ŽUPANOVE PISARNE

Nadvoz bo prestavljen

Na Ministrstvu za promet in na Direkciji za ceste sta nam sekretar Vidić in direktor Ževerlan zagotovila, da podpirata naš predlog za prestavitev lokacije nadvoza v koridor bodoče navezovalne ceste Dramlje–Šentjur. Obstoječi projekt nadvoza se ne bo zavrnil, temveč samo revidiral, kar pomeni le zamik gradnje za 2 ali 3 leta. Ko bo tozadevna pogodba podpisana, predvidoma bo to v jeseni, bo odločitev sprejel Občinski svet.

Čistilna naprava skupaj s Klavnico

Znano je, da mora imeti Klavnica v skladu z evropskimi predpisi čistilno napravo do leta 2007, občina Šentjur pa šele do 2015. Ker je smotrna izgradnja le ene čistilne naprave, smo na Ministrstvu za okolje pri sekretarju Tauzesu dobili zagotovilo, da bo to neskladje vendarle možno premostiti. Ob sanacijskem programu klavnice za obstoječe stanje (zadrževalnik, predčiščenje, izgradnja kanala in kolektorja ...) bosta možna določen zamik in skupna investicija v čistilno napravo. Rok še ni opredeljen.

Reorganizacije na Občini

S 1. julijem bo prišlo do napovedane reorganizacije občinske uprave. Oddelku za gospodarstvo se bodo pridružili gospodarjenje s komunalno infrastrukturo, stavbnimi zemljišči in gospodarske javne službe. Prišlo bo tudi do zamenjave vodij oddelkov. O imenih še ne bi govoril, ker še ni vse dorečeno, lahko le povem, da noben vodja oddelka ne bo ostal na svojem mestu, verjetno pa bomo iskali vsaj enega zunanjega človeka.

LPC spet v funkciji

Oživilo smo delo LPC, ki bo zadolžen predvsem za pripravo različnih občinskih projektov, pridružili pa mu bomo tudi Turistično informativni center. Direktorica je postala Zlata Ploštajner. Za delovanje LPC je letos predvidenih v občinskem proračunu 6,3 milijona, za prihodnje leto pa 10 milijonov SIT.

Nov varstveno delovni center

Zaradi težav z denacionalizacijskimi postopki smo se skupaj z Ministrstvom dogovorili za izgradnjo novega centra. Na voljo imamo tri lokacije: v Zg. trgu, zraven Zelene trgovine in v Hruševcu. Objekt bo zgrajen z zasebnim kapitalom, z Ministrstvom pa je še sklenjena predpogodba o najemu in možnosti kasnejšega odkupa. Razpis bo že v jeseni. S pristojnim ministrstvom se pogovarjamo o možnostih za izgradnjo nove policijske postaje pod podobnimi pogoji.

Ipavčev vrt še čaka

Urejanje Ipavčevega vrta smo odložili, dokler se ne razčistijo zadeve okrog denacionalizacije oziroma odkupa sosednje hiše.

izbor Bogdan Rahten

Grajski log sameva

Šentjurska občina je s smelo zastavljeno akcijo, ki je višek dosegla z javno dražbo, poskušala najti kupce za parcele na Blagovni. V novem zaokroženem naselju z imenom Grajski log so prodajali 23 parcel, ki so komunalno urejene, merijo pa od 500 do okrog 1000 m². Kljub optimističnim pričakovanjem je novega lastnika dobilo le pet zemljišč, o prodaji ostalih zemljišč pa dokončna strategija še ni sprejeta.

Puščavski lisjak v hramu modrosti

Po marčevskem potopisnem predavanju znamenite motoristke Benke Pulko je šentjurska knjižnica v začetku meseca znova gostila motoriziranega potopisca.

Pred polnim avditorijem je Miran Stanovnik, abonent najslavnejšega in enega najnapornejših relievov Pariz – Dakar, ki je letos startal sicer iz Kaira, razpredal o svojih občutkih, o vožnji in življenju v puščavi

Šentjurčani reciklirajo

Z vstopom v Evropsko unijo je v veljavo stopil zakon, ki predvideva obvezno oddajo in razgradnjo odsluženih vozil. Tako se ponovno reciklira do tri četrte avtomobilskih delov, kar je glede na porast avtomobilske kulture vsekakor dobrodošlo. Zaradi različnih razlogov se je bilo nekaj časa bati, da bo mreža podjetij, ki so dobila koncesijo za to početje, pomanjkljiva. Kot edini prevzemnik izrabljenih motornih

vozil področju Celja z bližnjo okolico nastopa na lokaciji Gaji, ki je ena izmed siceršnjih štirih, v Celju Avto Škorjanec, družinsko podjetje iz Šentjurja.

Manj za sejnine

V začetku meseca so šentjurski občinski svetniki nekoliko spremenili način obračunavanja sejin, ki bi naj občinski blagajni prinesel nekaj razbremenitev. Nesklepne seje občinskih organov poslej ne bodo več nagrajevane. Izenačili so tudi pravice vseh članov odborov in komisij, ne glede, če jih je ustanovil Občinski svet ali ne. Do sejin poslej niso več upravičeni člani delovnih teles, ki so zaposleni na Občini.

Stanje šentjurskega gospodarstva

Upanje v dodani vrednosti

Celjska izpostava Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJ PES) je zbrala podatke o poslovanju gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov na območju 23 občin, ki jih pokriva. Postregli vam bomo samo z izvlečki poslovanja gospodarskih družb, ker za samostojne podjetnike ni ustreznih analiz.

Minimalna rast zaposlenosti

V šentjurski občini je prejšnje leto poslovalo 206 gospodarskih družb (4. v regiji), ki so imele natančno 2000 zaposlenih (6. v regiji). V Dobju so imele 4 družbe 85 zaposlenih, kar je 19 % več kot leto poprej.

Podpovprečna rast prihodkov

Šentjursko gospodarstvo je lani ustvarilo 45,9 milijarde SIT prihodkov, kar ga uvršča na visoko peto mesto v regiji. Kljub temu šentjurska rast z indeksom 107,8 zaostaja za regijskim (111,2). Dobjani so ustvarili 3,2 milijarde prihodkov z indeksom 108,3.

Dodana vrednost v vzponu

Eden najpomembnejših ekonomskih kazalcev v šentjurskem primeru s 4,5 milijona SIT kaže pozitivno tendenco, saj je indeks s 112,6 točk kar precej nad regijskim, ki znaša 106,2. Kljub temu šentjurčani na tem področju zasedajo šele 11. mesto in so pod regijskim povprečjem, ki znaša 5,2 milijona tolarjev.

Precej slabšo zgodbo ta kazalec govori v Dobju, saj je njihov indeks z 81,4 daleč najnižji v regiji. Dobjani so sicer v gospodarstvu lani ustvarili 3,7 mio SIT dodane vrednosti na zaposlenega.

Uspešnost na dnu

Šentjurski gospodarstveniki so lani izkazali 638 milijonov čistega dobička, kar pomeni, da ga je bilo za 32,8 % več kot leta 2002. Na drugi strani so izgubari zabeležili 981 mio izgub, leto poprej pa celo 1,5 milijarde. Celotni rezultat šentjursko gospodarstvo postavlja na nezavidljivo predzadnje mesto.

V nasprotju z mednaslovom Dobjani nimajo nobenega izgubarja, čisti dobiček so povečali za 25 % in je znašal skupaj 9,6 milijonov tolarjev.

„Espeji“ domnevno uspešni

Edini relevantni podatek o poslovanju samostojnih podjetnikov je, da so bili šentjurski za celjskimi drugi najuspešnejši v regiji glede na finančni učinek.

br

Dan državnosti po slivniško

Slivničani so v roku enega tedna uspešno organizirali dva veliki prireditvi; po dvodnevem »jezerskem feštanju« je v bil njihov kulturno-gasilski dom v petek, 25. junija, prizorišče tudi osrednje občinske proslave dneva državnosti. Kljub deževnemu vremenu se je proslave udeležilo okrog 200 občanov.

Samo praznovanje je bila dokaj naporna kombinacija proslave dneva državnosti, razviti prapora Zveze veteranov vojne za Slovenijo, 75-letnice gasilskega društva in prevzema novega gasilskega avtomobila, 40-letnice Čebelarskega društva in seveda posledičnega podeljevanja številnih priznanj in zahval. Nazadnje ni bilo več jasno ali se je občinsko praznovanje »prilimalo« slivniškim obletnicam ali pa so se Slivničani polastili občinske prireditve. Med drugim se je na odru zvrstilo prav gotovo več kot 100 za različne zadeve nadvse zaslužnih občanov, čebelarjev, gasilcev, botrov in različnih dobrotnikov, predstavnikov takšnih in drugačnih institucij, ki smo jih gledali in poslušali slabe tri ure. Najzaslužnejši Slivničani, na primer Martin Cmok, so morali na oder tudi petkrat. Šentjurski pihalni orkester, slivniške pevke in Brankini mali folkloristi so v tej zaslužnosti poplavi komaj prišli do besede.

Pa še nekaj drugačnosti je bilo opaziti. Slavica Gobec, ki je svojo vlogo voditeljice opravila retorično brzhbno, si je privoščila ker lep del slavnostnega govora, njeno opozorilo, da naj med igranjem himne vstanemo, pa je bilo že kar preveč omalovažujoče. Kasneje nas je še kar trikrat postavila na noge, podobno kot pri maši. Zanimivo bo, kako bomo v prihodnje rešili zadeve s himnami, koliko jih bomo čistili in kaj bo s šentjursko »Domovini«? Zveza veteranov vojne za Slovenijo pa si zasluži daljši komentar v eni od prihodnjih številčk ŠN. Tokrat le to, da sta ob vsej skrbni (pretirani) teatralnosti, ki so jo pripravili, nad prizoriščem neprijetno dominirali madžarska in hrvaška zastava.

Zupnik Sramel, ki je blagoslovil novo gasilsko pridobitev, 30 milijonov vreden najsodobnejše opremljen avtomobil-cisterno, se je izkazal kot spreten voditelj ljudskih množic in nas je mimogrede pripravil, da smo kolektivno z njim glasno zmolili Oče naš, vključno z voditelji veteranov vojne za Slovenijo, ki so sicer bili praviloma zvesti služabniki prejšnjega brezbožnega režima.

Slovesnosti so sledili pogostitev in gasilski »trojni napadi« tja do 3. ure zjutraj, vmes pa zabava z »avsleniki« nekje z Dolenjske. Vendarle pa že ob desetih zvečer v dvorani ni bilo nobene gneče, omizje z občinskimi veljaki, za katerim so tudi tokrat med slovesnostjo demonstrirali svojo složnost, pa je bilo že povsem prazno.

F. K.

Tiskovna konferenca na Šolskem centru Šentjur

Minister Gaber ponuja in obljublja

Ob 16:00 je na Šolskem centru Šentjur (bivši Kmetijski šoli) potekala tiskovna konferenca, ki je sledila okrogli mizi, na kateri so sodelovali predstavniki Občine, Šolskega centra in Ministrstva za šolstvo in šport. Občino je poleg podžupana Artnaka predstavljali podžupan Arzenšek, sodelovali pa so še Branko Šket, direktor Šolskega centra Šentjur, in »častni gost« minister Slavko Gaber.

Na tiskovni konferenci je g. Gaber poudaril, da je bilo v Šentjurju na področju dela ministrstva veliko narejenega ter kaj vse je država naredila, da šolstvo na Šentjurskem sploh funkcionira. Izpostavil je OŠ Dobje, nato pa razširil zasluge kar na vse šole, pri čemer se mu je zataknilo pri OŠ Ponikva, ki baje svojčas ni bila prijavljena na razpis, vendar jo je parlamentarni odbor le uvrstil na seznam, projekt pa naj bi bil leta 2005 že »praktično sprejet«.

Minister je nadaljeval z učno uro zloglasnega bolognskega procesa in mimogrede razkril nezmožnost LDS-ZLSD-vlade za njeno implementacijo na slovenskih tleh. Svoj mini-lapsus je »pokril« z obljubo, da naj bi se na vse šolske ustanove uvedel predmet računalništva in celo računalniki – z dostopom na internet. Kaj več konkretnega glede tega ni bilo rečeno, razen da bi pri tem naj šlo še za neke vrste poskus opismenjevanja odraslih.

Najbolj udarna ministrova teza je bila, da bi v Šentjurju (kakor v Slovenski Bistrici, Slovenskih Konjicah in Rogaški) uvedli gimnazijski program. Zelo

revolucionarna zamisel, vendar bi bilo glede na psiho-socialno strukturo šentjurskega prebivalstva bolj smiselno uvesti kako policijsko šolo ali pa semenišče.

G. Arzenšek se je ministru izrecno zahvalil za posluš, torej za to, da opravlja svojo resorsko funkcijo, in ga mimogrede popravil, da naj bi se na ponkovški šoli začelo delati že leta 2004 (?). Poudaril je pomen dodatne izobrazbe odraslih, saj se mu ta ideja zdi »vredna tehtnega premisleka in praktične implementacije«.

G. Branko Šket se je nato v dolgem uvodu zahvalil ministru Gabru ter izrazil svojo pripravljenost za, družno z državo, se razume, izvedbo »smiselnih programov«, saj da naj bi za to imeli dobre in ustrezne kadrovske in zdaj celo še dobre prostorske kapacitete.

Na okrogli mizi (in posledično na tiskovni konferenci) sem pogrešal ustrezno zastopnost osnovnošolskih, dijaških in študentskih interesov. Vendar pa po tehtnem premisleku – to niti ne bi imelo svojega namena. Svoje interese bi verjetno upali predstaviti le dijaki, pa še ti so verjetno preveč zaposleni v teh časih.

Vsekakor pa lahko trdim, da bi uvedba gimnazijskih programov in internetnega računalništva na Šentjurskem povzročila tisto nujno kulturno revolucijo, ki bi bila potrebna za korenito spremembo psiho-socialne strukture večinskega prebivalstva občine. Upajmo, da bo beseda meso postala.

Žan Ž.

Prehlajeni dogodki

V znamenju bratenja II.

Vzporedno z »evropovezovanjem« se je o sodelovanju z županom srbskega Aleksinca Dragoljubom Cvetkovićem, ki aktivno sodeluje z zasavskim Zagorjem, pogovarjal tudi šentjurski podžupan Jože Artnak. Le dva tedna kasneje je Aleksinac, ki je takrat praznoval občinski praznik, obiskala ekipa Tisel, Artnak, Palčnik. Zabeležili pa smo tudi nogometno sodelovanje sindikalistov na obeh »terenih«.

Železniške amplitude

Na železniški postaji Šentjur je lani odpotovalo 188.626 potnikov, kar je skoraj šest tisoč manj potnikov, kot jih je odpotovalo v letu 2002. Po prometnosti se šentjurska postaja uvršča na 20. mesto v Sloveniji, leto poprej pa je bila mesto višje. Drugačne trende so zaznali na postaji Grobelno, kjer je lani odpotovalo

61.884 potnikov, kar je kar sedem tisoč več kot leto poprej, postaja pa je z 48. mestom glede na prejšnje leto pridobila pet mest. Na Ponikvi je vstopilo na vlake 53.883 potnikov (lani 49 tisoč).

Veliko bolj drastičen padec kot pri potnikih so v Šentjurju zabeležili pri naloženem blagu, saj so jih lani odpremili 7.293 ton (62. mesto). Leto poprej je bilo prometa kar trikrat več (33. mesto). Bolj uravnoteženo je stanje pri razloženem blagu, saj so lani razložili 96.604 ton (16. mesto), predlani pa 105.420 (19. mesto).

Zmeda z nadomestili

Zaradi nekaterih sprememb pri obračunavanju nadomestil za uporabo stavbnih zemljišč za stanovanjske in poslovne površine so iz Občine Šentjur pred časom razposlali pozive

za napoved podatkov. Omenjeni pozivi so med občani povzročili precej razburjenja, saj so bili naslovniki v mnogih primerih napačni. Glavni razlogi so bili neurejeni podatki v katastrskem registru, neurejene dediščine ter metoda, da so pošiljali pozive najstarejšim prebivalcem na katastrskih zemljiščih. Občinarji so po vsem odločili, da bodo zbrali nove podatke in s tem ustvarili pravilno bazo obvezancev.

Šentjurske znamenitosti v vodniku

Celjska Fitmedia je pred kratkim izdala turistični vodnik savinjske regije z naslovom Doživetja in okus po domače. Knjižica v angleškem in seveda slovenskem jeziku posreduje najpomembnejše podatke, ki naj bi povečali tudi šentjursko turistično prepoznavnost.

Prehlajeni dogodki

Štajerski valček

V Šmarju se je zgodil jubilejni 20. Štajerski valček, ki je bil po besedah urednice Danice Godec zadnji. »Ker se vsaka stvar enkrat konča in je potrebno misliti na nove izzive,« je dejala. Predstavilo se je štirinajst narodno-zabavnih ansamblov, ki so dvigovali pritisk v nabito polni dvorani. Pohvalimo se lahko, da sta šentjurske barve zastopala benda Unikat in Šentjurski muzikantje, sploh slednji so se pokazali kot izvrstni zabavljači. Poleg obilice glasbe je bilo poskrbljeno tudi za nekaj posrečenega vaškega humorja. Ob koncu je sledil še poslovljni govor glavnih akterjev, ki so jih zasipali kupi cvetja in solzice. B.M.

Stritar v Alenikini vitrini

Društvo slovenskih pisateljev je letošnjo Stritarjevo nagrado, ki se podeljuje mladim literarnim kritikom, podelilo Alenki Jovanovski. V obrazložitvi so med drugim zapisali: »Kritika je napisana s temperamentnim, duhovitim, literarno nadahnjanim, pravim pisateljskim zamahom, ki jo pravzaprav povzdiguje z ravni gole recenzije na raven literarnih esejev.« Pešničanka Alenka je bila leta 2002 med drugim predsednica uredniškega odbora šentjurskega literarnega zbornika, kjer kot članica Literarnega društva Šentjur tudi drugače aktivno sodeluje.

Korenu pokazali vrata

Eden najbolj znanih Šentjurčanov je v zadnjih letih postal Miran Koren, ki je

za generalno policijsko upravo opravljal naloge predstavnika za stike z javnostmi. Njegov nadrejeni, generalni direktor policije Darko Anželj, ki svoje odločitve ni pojasnjeval, ga je 21. junija odstavil s položaja. Milan Koren je med drugim postal znan po tem, da je v sedmih letih »preživel« tri menjave nadrejenih.

Vrtci se polnijo

Zbrani so evidenčni podatki o vpisu v vrtčevske programe za prihodnje leto. Po njih naj bi bilo v šentjurskih vrtcih od septembra 470 otrok, kar je 42 več kot leto poprej. Razveseljivi podatki verjetno niso posledica večje natalitete, saj so lanske vrtičkarji predstavljali le 47,8 % vseh otrok. V Sloveniji je povprečni delež 60,7 %.

Šentjur spet po svoje

Že kar dosti je bilo v medijih izrečenega o fenomenu prvih slovenskih evropskih volitev. Javnost, politične analitike, pa tudi same stranke, so presenetili drugačni rezultati od pričakovanih, kar naj bi bila posledica izredno slabe volilne udeležbe. Šentjursko volilno telo, za katerega pregovorno velja, da odstopa od slovenskih povprečij, se tudi na evropskih volitvah ni povsem izneverilo svoji tradiciji: udeležba, ki je bila na splošno slaba, je bila pri nas še slabša, z izjemnim izidom pa je vse presenetila SLS.

Jalova kampanja

To velja tako za slovenski kot šentjurski nivo. Po občini so se številčnejši plakati pojavili šele v zadnjem tednu, kar priča o ne pretirani angažiranosti lokalnih aktivistov. Lahko rečemo, da so bili pri tem še najbolj aktivni v SLS, ki so svojega »liderja« Buta »postavili« tudi na posebna stojala na nekaterih pretočnih točkah, recimo tudi pred šentjursko cerkvijo. Nekaj lokalnih odborov se je odločilo za oglase v obeh šentjurskih časopisih. Naše volivce je z obiskom počastila kandidatka SMS in Zelenih Alenka Paulin, za slabo uro pa se je na parkirišču za Resevno ustavil tudi volilni avtobus NSi. To je bilo tudi vse.

Tudi v Šentjurju zmaga Nsi, SLS 3. v Sloveniji

Zagotovo je tako kot na slovenskem nivoju zmaga Nove Slovenije presenečenje tudi v Šentjurju. Zbrali so 20,22 % glasov (23,48 % na slovenskem nivoju), kar jih med enajstimi volilnimi okraji celjske volilne enote še vedno uvršča šele na 6. mesto. Opazno je tudi, da sta LDS in ZLSD v Šentjurju dosegli drugi najslabši odstotek na Celjskem. Blestela ni niti SDS, katere šentjurski rezultat se je sicer zelo približal slovenskemu povprečju, a je krepko zaostal za regijskim. Najbolj izstopa SLS, ki je v našem volilnem okraju z 18,81 % dosegla daleč najboljši rezultat v regiji, za Šmarjem in Butovo Ribnico pa celo absolutno 3. mesto v Sloveniji. Toda ob neizvolitvi v evropski parlament gre za pirovo zmago. Najboljši rezultat v celjski regiji in absolutno šestega v lastni konkurenci je dosegla tudi lista SMS in Zelenih, kar pa pri nizkih odstotkih nima prevelike teže.

V luči prihajajočih parlamentarnih volitev je

zanimiv tudi pogled na razmerje med pozicijo in opozicijo. To se je v Šentjurju zaradi visokega rezultata SLS še bolj nagnilo na stran opozicije, kar pa je pri nas očitno že na nekaj zadnjih volitvah.

Nič pretresljivega niti na voliščih

Poglejmo najprej na nekatera večja volišča. V Dramljah je slavila SLS (26,8 %) pred NSi in LDS. NSi je zmagala na Planini, v Gorici pri Slivnici, na Grobelnem in nekoliko presenetljivo tudi na volišču v šentjurskem gasilskem domu (20,8 %). Na volišču na Mestnem trgu je zmagala LDS (23,3 %) pred NSi in ZLSD. V Hruševcu so volivci daleč najbolj zaupali LDS (29,7 %), na Ponikvi pa je bila za las najmočnejša SDS (21 %).

Na manjših voliščih sta dominirali SLS in NSi. SLS je recimo v Javorju, kjer je domače volišče predsednika šentjurske LDS, odnesla kar 45,7 % glasov, medtem ko jih je LDS dobila 25,7 %. Volišče v Javorju je zanimivo tudi zato, ker tam SDS

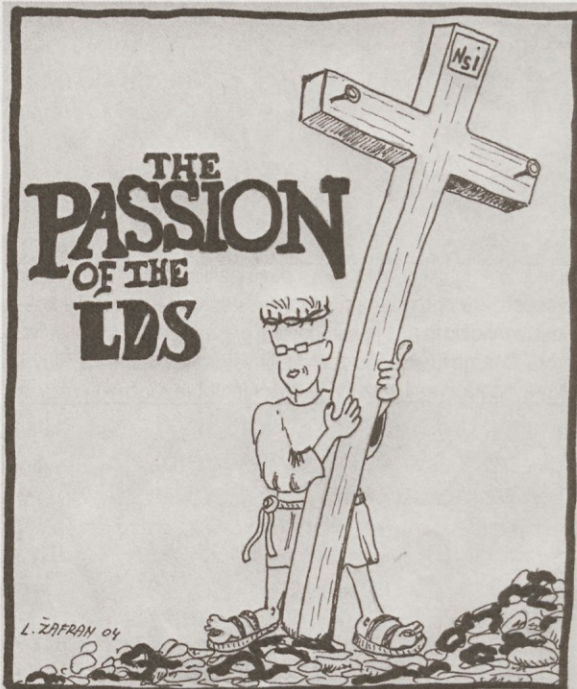
Tabela 2: Najuspešnejša volišča šentjurskih strank

Stranka	Najuspešnejše volišče in %
SDS	OŠ Kalobje (47,9)
LDS+Desus	GD Javorje (45,7)
SLS	Drobne Anton, Dobrina (30,4)
NSi	Robič Franc, Slatina pri Dobju (37,5)
ZLSD	GD Gorica pri Slivnici (20,7)
SNS	Pušnik Ivanka, Visoče Planina (11,9)
SMS+Zeleni	Završek Franc, Voduce(43,3)

Tabela 1: Rezultati za okraj, volilno enoto in Slovenijo

Stranka	Šentjurski volilni okraj	Volilna enota Celje	Slovenski rezultat
NSi	20,22 %	20,26 %	23,48 %
LDS+Desus	19,64 %	23,15 %	21,94 %
SLS	18,81 %	9,92 %	8,43 %
SDS	17,34 %	19,20 %	17,67 %
ZLSD	9,41 %	13,09 %	14,17 %
SNS	5,58 %	6,07 %	5,03 %
SMS+Zeleni	3,56 %	2,28 %	2,29 %
SJN	2,53 %	3,14 %	4,13 %
GZS	1,41 %	1,27 %	1,2 %
SEG	0,56 %	0,52 %	0,59 %
DS	0,35 %	0,41 %	0,28 %
NSD	0,29 %	0,32 %	0,46 %
SSN	0,29 %	0,37 %	0,32 %

VIR: rvk

ni dobila niti glasu, NSi pa le dva. Obratna je zgodba recimo na volišču Robič Franc, kjer sta SLS in NSi pobrali kar 79,2 %, kar pa ob predpostavki, da je bilo oddanih le 24 glasov, ne pomeni veliko.

Zanimivo je tudi, da je SDS na Kalobju dobila kar 47,9 % glasov, ZLSD pa je z 20,7 % najboljši rezultat dosegla v Gorici pri Slivnici (najbrž zaradi kandidatke Majde Potrata, katere mož izvira z Gorice). V oči bode tudi nadpovprečen (43,3 %) izid SMS in Zelenih na volišču Završek Franc.

Preferenčni glasovi

Tabela 3: Kandidati z največ preferenčnimi glasovi v šentjurskem volilnem okraju

Kandidat	Število preferenc	Vsi glasovi liste
Lojze Peterle (NSi)	526	688
Jelko Kacin (LDS+Desus)	396	668
Franc But (SLS)	379	640
Miha Brejc (SDS)	344	591
Borut Pahor (ZLSD)	167	320
Zmago Jelinčič (SNS)	134	190
Alenka Paulin (SMS+Zeleni)	56	121
Alja Brglez (SJN)	49	86

Praktično prvič so preferenčni glasovi prišli do konkretnejše veljave, kar se je pokazalo ob izvolitvi Boruta Pahorja. Volivci so očitno resno vzeli »označevanje« svojih ljubljencev. Velik je bil odstotek neveljavnih glasovnic: v šentjurskem volilnem okraju je bilo ob 22,46 % udeležbi takšnih 220 ali 6,07 %. To pomeni, da je pravilno glasovalo le dobrih 21 % šentjurskih volilnih upravičencev, kar je zares malo.

A vrnimo se k preferencam. Tudi v Šentjurju je največ glasov dobil Lojze Peterle, in sicer 526, kar predstavlja kar 76,5 % vseh glasov NSi v našem volilnem okraju.

Veliko preferenčnih glasov so dobili tudi Miha Brejc, Jelko Kacin, Franc But in Zmagor Jelinčič, kar je za nosilce list razumljivo. Med ostalimi kandidati tudi pri nas izstopa Borut Pahor, ki so mu šentjurski volivci ZLSD kot zadnjemu na listi vseeno namenili 167 glasov ali 52 %.

Res realna napoved za parlamentarne volitve?

Pred volitvami so si bili skorajda vsi edini, da bo izbiranje evropskih poslancev zelo pomemben pokazatelj političnih razmerij pred jesenskimi parlamentarnimi volitvami. Zdaj večina političnih analitikov, z izjemo tistih iz zmagovalnih taborov, meni, da temu ni tako. Osnovni razlog za drugačne rezultate od napovedanih naj bi bila nizka udeležba. To bi lahko veljalo tudi za Šentjur, ki še posebej slovi po t. i. gorečih volivcih, ki pripadnost svoji stranki izrekajo na vsakih volitvah. Ob slabi udeležbi in trendu visokih rezultatov naših »desnih« strank, je omenjena predpostavka verjetna tudi za naslednje evropske volitve.

Če malo špekuliramo, lahko ugotovimo, da je sodeč po tokratni volilni udeležbi na Šentjurskem, slabih 80 % volivcev še neopredeljenih, njihovi glasovi pa bodo na voljo kandidatom na parlamentarnih volitvah. Udeležba bo jeseni zagotovo krepko večja, pri izbiri poslancev pa gre tudi za ljudi iz domačega okolja, ki jih volivci vrednotijo popolnoma drugače kot državne politike, ki jih največkrat poznajo zgolj s televizije.

L. H.

ANKETA

Lepotica ali grda spaka?

Arhitektura bodoče pošte in knjižnice je dodobra razvnela Šentjurčane, tako na štiri oči je bilo slišati veliko gorkih in komaj kakšno odobravajočo besedo na račun okusa naših občinskih mož oziroma ustvarjalk mestnega jedra, »okoljske ministrice« Marije Ratajeve in njene desne roke Erike Kosi. Najkrajši in najbolj plastičen je bil občan, ki je kot iz topa izstrelil: luftšutckeler. Torej nekakašen protiletalski bunker. Kaj pa so naši občani rekli, ko se je bilo treba pod svojim mnenjem podpisati?

Edi Poštrak iz Hruševca:

Ne smem biti preveč kritičen do občanarjev, toda tako kot zdaj izgleda stavba, učinkuje preveč težko, statično. Fasada lahko še sicer marsikaj spremeni, lepo poslikana severna fasada, ki zdaj izgleda kot policijsko strelišče, bi zadevo lahko spravila še v povsem sprejemljivo formo. Sam bi si želel več moderne arhitekture, več stekla, bolj lahkonotno konstrukcijo, morda tudi nekaj steklenih streh, pod katerimi bi se našel prostor za družabne stike ob kavici. Kar se pa same vklopljenosti v prostor tiče, bi rekel, da je moteča, da preveč zapira Mestni trg. Očitno naši arhitekti nimajo koncepta, kaj narediti z mestnim centrom.

Jure Godler iz Šentjurja:

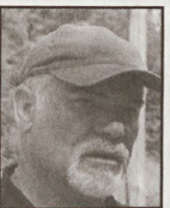
Knjižnica mi je všeč. Stavbo odlikuje moderna arhitektura, pročelje proti cesti je razkošno, odprto svetlo, v celoti se odlično vklaplja v okolje. Prepričan sem, da bo predstavljala okras Šentjurja. Ne vem sicer, zakaj je severna stena praktično brez oken, domnevam, da je tu načrtovana še kakšna zgradba. Vsaj nekaj časa bodo problem parikrišča, toda v kratkem bodo občutno zvišali število parkirnih mest za Občino, pa tudi na področju sedanjega Alposa bo potem, ko se bo preselil na novo lokacijo, dovolj prostora. Skratka, navdušen sem.

Jožica Cerjak Šolinc iz Dol

Čeprav nisem doma tu v Šentjurju, se počutim kot Šentjurčanka in moram reči, da me ta stavba dobesedno žali. Katastrofa, popoln absurd, pravi berlinski zid. Vse skupaj izgleda kot bunker. Ta prostor tu pred Resevno, ki je bil edini pravi šentjurski javni družabni prostor, je zdaj omejen in neprijazen, prej je si tu lahko nakako polno zadihal, zdaj te pa dobesedno duši. Pa ta mala okna, nekakšne line, ravna streha, ki je celo višja od sosednje stavbe ..., res ne vem, kako bodo vse to spravili v kolikor toliko sprejemljivo obliko. Fasada proti cesti je sicer bolj živahna, toda center Šentjurja prej krni kot širi.

Ivo Brodej, likovni pedagog iz Šentjurja:

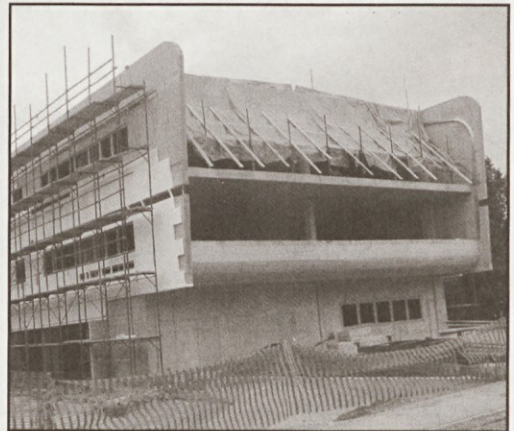

Prvi vtis je provokativen, neko grobo okostje, ki meče preveč sence na bližnji trg. Sama arhitektura je sicer sodobna, moderna, toda v dani kontekst ne gre. Likovna podoba trga je enostavno zrušena s tem mozaikom različnih arhitektur, sama stavba pa je v tem okolju med Resevno in Policijo tujek.

Trg pred Resevno je s tem izgubil lastnost trga, postal je ulica, namesto sproščujoče širine daje občutek natlačenosti. Z barvami in drugimi raznimi dodatki, z odstranitvijo gred in postavitvijo kakšne fontane se bo verjetno še dalo marsikaj spremeniti, zato velja z dokončno sodbo oziroma obsodbo vendarle še malo počakati.

Franč Bevc iz Šentjurja:

Trg pred Resevno ni nič več tisti, kot je bil, nekako

utesnjenega se počutim, ko grem tam skozi. S cestne strani je zadeva še čisto v redu, tako z južne kot severne strani pa že ne več: nekako bikasto je vse skupaj, kot da bi človek k elegantni obleki obul gozderje. Ni pa še povsem obupati, s fasado in barvami se verjetno da še marsikaj spremeniti. Kako, ne vem, ker nisem strokovnjak.

Anita Fendre, študentka iz Šentjurja:

Stavba je enostavno pusta, okna so premala, okrog sebe širi občutek stisnjenosti, zaprtosti. Severna fasada, ki je brez oken, je trenutno živi obup. Barve in fasada verjetno še lahko marsikaj spremenijo, toda ne verjamem, da lahko ustvarijo bistveno prijetnejši vtis. Da ne govorim o pogledu s ceste; kot nekakšno vodno zajetje ali celo bazen, ha,ha. Ne, sploh nisem navdušena.

Mark Vuljević, izpod Rifnika:

Lokacija ne bi mogla biti bolj izbrana, saj je v centru dogajanja in omogoča lahek dostop. Predvsem je pohvalno, da se pri nas sploh gradijo stavbe, ki bodo imele širši javni pomen in niso v domeni zgolj zasebnega sektorja. Upam, da to ni zadnji šentjurski primerek takšne gradnje. Z arhitekturnega vidika se mi zdi bodoča knjižnica oziroma pošta logično nadaljevanje škattlastih upravnih stavb na Mestnem trgu.

Peter Rožanc iz Šentjurja

Umestitev v center se mi zdi primerna, problem pa bo najbrž s parkirišči. Vstop bo varnejši tudi za otroke, saj ne bo direktno s ceste. Arhitekt je kot strokovnjak očitno imel svoje poglede. Čudi me, da je na strani, ki gleda proti Policiji, le nekaj malih oken, kar se mi zdi za knjižnico, ki za čitalnico potrebuje veliko svetlobe, rahlo čudno. No, tudi sama oblika mi ne gre najbolj v račun, še posebej ne zaobljenost na koncu. Mestni trg se bo z novo stavbo spremenil, malce šaljivo rečeno, Šentjur bo dobil mini avenijo.

F. K.

SPAR V ŠENTJURJU

Spar skromen in razkošen hkrati

Otvoritvena slovesnost je bila kratka in jedrnata: domača godba na pihala, županova dobrodošlica in nekaj Sparovega EPP. Vzporedne zabavne prireditve, ki so se vrstile tja do večra, so bile bolj razkošne; Alfi Nipič, Melita Osojnik, Dadi Daz in Anja Rupel, toda celo atraktivna Anja ni imela občinstva. Tortic in sladoleda je kar hiro zmanjkalo, piva pa ne. V trgovino se je zagnalo kakšnih 300 obiskovalcev, med njimi kar nekaj tujih obrazov. Od domačih trgovcev ni bilo, jasno, videti nikogar.

Prvi vtis v trgovini je bil prijeten: pestra in okusno servirana ponudba, za pulti pa kar nekaj znanih obrazov iz domačih trgovin. Največja gneča je bila pri mesu in kruhu, v košaricah pa je bilo vendarle videti največ sadja in mlečnih izdelkov. Izjemno privlačna in bogata ponudba rib in morskih sadežev, zanimivo, ni imela pravih občudovalcev. Otvoritveni prodajni hit so očitno bila simpatična gorska kolesa po zelo spodbudni ceni 15 tisočakov. Cen kupci večinoma niso želeli konkretnije komentirati; da so tu in tam ugodnejše, akcijske seveda, sicer pa povprečne, je bil najpogostejši odgovor. Za test sem sam kupil konzervo Chappija in ceno pri priči preveril v Resevni: Resevna je bila za 2 tolarja cenejša.

Generalni direktor Spara mag. Verbič je županu predal otvoritveno darilo, ček v

vrednosti 1 milijona za šolske potrebščine socialno ogroženih šolarjev, s čemer pa verjetno ni utišal očitkov, da se je prepoceni prerinil v Šentjur »skozi stranska vrata«, prek Sandija Janše oziroma Hriba, ki je tu igral vlogo trojanskega konja. Z ozirom na te igrice, ki so iz dogajanja nekako izključile Občino in morebitno izdatnejšo soudeležbo te multinacionalke pri izgradnji šentjurske

komunalne infrastrukture, so nekateri bolje informirani Šentjurčani menili, da navzočnost župana in direktorja občinske uprave na otvoritvi sploh ni bila najbolj na mestu. Alpožanov, ki so podobno vlogo kot sedaj Hrib, odigrali pri Mercatorjevem prihodu, na sceni tokrat ni bilo, ker ima Spar pač svoje opremljevalce trgovin.

F. K.

Spar prihaja, dobiček odhaja?

Veletrgovci prihajajo v Šentjur kot po tekočem traku: lani Mercator, letos Spar, za naslednje leto se nakaj šušlja o Lidlu. Če k tem prištejemo še Tuševo KEO, Jagra, Resevno in nekaj še preživelih manjših trgovcev, potem je jasno, da je v Šentjurju gneča. Za potrošnike obetavna, za trgovce grozljiva. Podatka, koliko prodajnih površin imamo na 1000 prebivalcev, nismo uspeli izvrtati, toda poznavalci pravijo, da smo kar nekje blizu slovenskega vrha: leta 2001 je slovensko povprečje znašalo 763 m², celjsko 1363 m², šentjursko pa verjetno še nakaj več.

Kaj prinaša v Šentjur švicarski Spar, je ta trenutek težko ocenjevati. Brez dvoma ima svoj renome, njegovi šentjurski kupci, ki so doslej hodili v Celje, ga bodo imeli odslej pred nosom in se bodo gotovo vrnili domov, toda večji del svojega prometa bo Spar moral odščipniti svojim konkurentom. Kar z ozirom na našo ne ravno fascinantno kupno moč ne bo otročje lahko opravilo.

Odločilne bodo vsekakor cene, ker kupci ne padamo več na lepe oči.

Kje je Sparov dobiček?

V 5 letih od 1998 do 2002 (vir je I-bon) je Spar v Sloveniji ustvaril 192 milijard prihodka in 3,9 milijard dobička. Prihodek je bil v letu 2002 (za leto 2003 še vedno ni podatka) v primerjavi z letom 1998 večji za 338 %, dobiček pa le za 1,2 %. Povprečno je Spar v teh letih letno ustvaril 38,4 milijard prihodka in okrog 780 milijonov dobička.

Ti podatki sami zase ne pomenijo veliko, je pa zanimiva primerjava s poslovnimi rezultati domačega trgovca Tuša iz Celja (Vir je isti).

Tuš je v petih letih naredil 152 milijard prometa in 5,7 milijard dobička. Prihodek je bil v letu 2002 v primerjavi z letom 1998 večji za 369 %, dobiček pa za 36,5 %. Povprečno je Tuš naredil letno 30,4 milijard prihodka in 1,14 milijarde dobička.

Na osnovi teh podatkov se sicer ne da delati velikih zaključkov, ker pa oba trgovca delata pod podobnimi pogoji, podobna sta si tako po rasti kot po investicijah, pa vendarle ni mogoče prezreti bistvene razlike med njima v stopnji dobička. Ali smo upravičeno pomislili na znane domneve nekaterih slovenskih ekonomistov, da se tuje firme uspešno izogibajo dobičku in posledičnemu plačevanju davka na dobiček tako, da dobička ne prikažejo oziroma ga s pomočjo tako imenovanih transfernih cen sicer ustvarjajo pri nas, ga pa več ali manj legalno prekanalizirajo v svoja matična podjetja v tujini? Nas tujci vendarle goljufajo?

Čeprav ta primer že nekoliko kaže na to možnost, pa za nas kupce, ki praviloma prisegamo na najnižjo ceno za določeno kvaliteto, ne pomeni bogve kaj.

F. K.

Koncesija za zasebno zobno ambulantno

Javni zavod ZD brez zobne ambulante

V četrtek, 17. junija, se je v županovi pisarni zgodil slovesen podpis koncesijske pogodbe z Anjo Trobec, doktorico dentalne medicine. Županov nagovor, navzočnost direktorja občinske uprave in predstavnikov šentjurskih medijev so dali dogodku poseben pomen. Trobčeva, ki je že od leta 1999 delala v koncesijski ambulanti, je sedaj izpolnila pogoje za pridobitev lastne koncesije in jo je brez težav tudi dobila.

Ob tej priložnosti smo skušali zvedeti, kakšen je odnos Občine do koncepta javnega

zdravstva v Šentjurju. V šentjurskem ZD namreč ni niti ene zobne ambulante, ki bi delala v okviru javnega zavoda, med občani pa je kar nekaj negotovanja glede takšne organiziranosti.

Edi Peperko je povedal, da so z obstoječim stanjem v zobozdravstvu povsem zadovoljni in ni nobenega razloga, da bi tudi javni zavod imel svojo ekipo oziroma jo ima na Planini. Nadzor nad delom in organizacijo zasebnega zobozdravstva povsem zadovoljivo opravljajo njihova zbornica in ZZZD.

F. K.

v.i.p. SCENA

Dan državnosti

Koja je naša?

Marko, ma vas rad

Jezerijadai

Še niste videli lačnega človeka?

Zgornjetržani

Misliš, da so nas prepoznali?

Fantek, si ti res iz Zgornjega trga?

Pneumatik center

Dejan, z gumo ali brez?

Jezerijada

Vse to je moje

Alya

...saj je z natrenom

Šent - ŠPAR

Pusti, moj je!

Tako poceni danes in nikdar več

Alya

Kdo pravi, da nismo za kulturo

Dajte mi že enkrat mir!

Ipavčeva hiša

Veš, da je črvida

Na Slivniškem jezeru kresna noč združena z 10. srečanjem objezerskih krajev Slovenije

V petek in soboto predzadnjega vikenda v juniju so se v nesporedni in posredni okolici Slivniškega jezera zvrstili številni kulturno-zabavni dogodki, ki so pritegnili množico ljudi in preglasili mrtvilo »Kozjanskega morja« za vsaj nekaj časa. Glavni organizator Turistično društvo Gorica pri Slivnici (katerega glavna akterja sta bila tokrat predsednik TD Dušan Polenšek in tajnica TD Zdenka Bevc) je dokazalo, da je zmožno izpeljati tudi dvodnevno prireditev in gostiti turiste iz cele Slovenije.

Veselično razplozjenje

ŽePZ Gorica o vincu in z njim

Lokalni turistični vodniki

vodenju Saše Jagodič, ki je med pevskeimi točkami na odru kramljala s slivniškimi vinogradniki (Radkom Pušnikom, Štefanom Dobrškom, Lojzecom Volavškom, Francem Žurejem in Darkom Skaletom), se je ozračje sprostito.

Sodni dan?

Začetni nemir organizatorjev je bil tako presekan in veselično vzdušje se je le stopnjevalo z nastopi ansamblov Unikat, Modrijani in Ta pravi muzikanti, ki jih je spretno dopolnjeval znan obraz odrov narodne-zabavne glasbe Boris Kopitar. Ta ni odnehal tudi, ko se je nad Gorico spustila nevihta, ki je kraj že dolgo ne pomni. Še dobro, da je organizator mislil tudi na takšne nevihte in večstoglavna množica se je umaknila v šotor. Sploh zaželen je bil oder, ki je v šotoru edini nudil suha tla pod nogami. Vzdušja v šotoru dež ni pokvaril, se je pa marsikdo spraševal, čemu popoldansko pometanje in čiščenje kraja, ko je dvourni nevihta kraj spravila še v slabše stanje, kot je bilo prej. Tudi nastop rock skupine Muddy River na vrtu Gostilne Grasselli (v tej skupini igra domačin Boštjan Artiček)

Veslanje v arnici je poželo največ smeha

Dajmo naši!

Vodstvo srečanja objezerskih krajev

se je iz polurnega igranja spremenil v reševanje instrumentov pred povodnijo.

Veseli gostje

Sobotno jutro je Gorica svoje krajanje pričakala v blatu in z nanosi peska. Do desete ure, ko so začeli kapljati gostje iz objezerskih krajev, se je stanje normaliziralo, izza oblakov se je sramežljivo kazalo

sonce, šentjurska pihalna godba je s prešemimi in udarnimi toni širila optimizem, neobremenjeni gostje, ki jih je ta dan vodila predvsem želja po zabavi, pa prav tako. Na povabilo so se odzvala turistična društva iz krajev Bohinj, Cerknica, Dobrovnik, Cankova, Limbuš, Velenje, Šoštanj, Slap ob Idrijci, Most na Soči, Ptuj, Zbilje in Brežice oz. približno 400 ljudi iz teh krajev. Pozdravil jih je predsednik turističnega društva, medtem ko so se lahko sladkali z dobrotami s stojnic z mesnimi dobrotami in pijačo Draga Leskovška ter pecivi in kruhi domačega aktiva kmečkih žena. Tudi brez glinčana ni šlo. V avli kulturnega doma je Vlado Artnak kot predstavnik domače krajevnne skupnosti odprl razstavo slik Iva Brodeja na temo vode, potem pa je sledil kulturni program, ki so ga odpele pevke ŽePZ Gorica in z dramsko uprizoritvijo o Slivniškem jezeru izpeljali turistični podmladkarji z domače osnovne šole pod mentorstvom Nadje Bevc. Le upati je, da se kdaj s Slivniškim jezerom ne bo naredilo podobno kot v igrici, da bodo namreč izumrle rastlinske in živalske vrste in bo jezeru lahko pomagal le še bog Akvonij. S tem v zvezi je treba poudariti, da so učenci OŠ Slavnica pri likovnem pouku za goste srečanja izdelali lične spominke z upodobitvijo boga Akvonija, kar je bil en od izvirnejših elementov celotnega srečanja. Dobro razpoloženi turisti so se po tem uvodu odpeljali po turističnih zanimivostih šentjurske občine. Največ si jih je pod vodstvom »novopečenih« lokalnih vodnikov ogledalo Ipavčevo hišo in Muzej Južne železnice v Šentjurju, manj jih je odšlo na Rífnik in Slom. Dosti jih je odšlo do Grajskega vrelca v Dobrino pod Žusmom, do Svete Helene ter na razgledno točko Gaj nad Gorico.

Kaj pa Slivniško jezero?

In medtem ko so se turisti zabavali in se napajali ob znamenitostih ter dobrotah, ki so jih pripravili domačini, je bila v kulturnem domu v Gorici okrogla miza na temo Predstavitev razvoja turizma ob Slivniškem jezeru. Žal je razprava tak nalov le nosila, na njej pa v slabih treh urah o Slivniškem jezeru ni bilo govora niti petnajst minut. Tako je še tista peščica krajanov, ki si je vzela čas, po slabih dveh urah odnehala. Predolg je bil namreč uvod, na katerem so si udeleženci (med njimi so bili predsednik turistične zveze Slovenije Marjan Rožič, predsednik Društva objezerskih krajev Marjan Kardinar, predstavnik Ministrstva za okolje in prostor, predsednik domačega TD Dušan Polenšek, predstavniki turističnih društev ter predstavniki Občine Šentjur, Nivoja Celje in Ivo Moser) izmenjevali pozdravne govore in izrekli sklepe o prenovah in posodobitvah Društva objezerskih krajev ter predstavljali zgodovino delovanja tega društva. In namesto, da bi se skrajšala predstavitev projekta Natura 2000, ki se v ničemer ne tiče Slivniškega jezera niti njegove okolice, je moral na hitro in na kratko svoje povedati Ivo Moser, ki je

govoril o projektu čiščenja jezerske vode s čistilnimi rastlinami in o treh kopaliških conah, kjer bi bilo možno zgraditi tudi turistične objekte. O konkretnih izvajalcih tega projekta ni govoril. Na zelo načelni ravni je ostala tudi Lili Mahne s turističnega društva Cerknica, ki ji je bil sprva (zdaj je pogodba z njo že prekinjena – zakaj tako, bi bilo seveda vredno vedeti) zaupan skupen razvojni projekt ureditve Slivniškega jezera. O vlogi ribičev na Slivniškem jezeru je spregovoril tudi predsednik Ribiške družine Voglajna Maks Stopar, ki je poudaril slogo pri reševanju jezera. Ko je bila k besedi še enkrat pozvana vodja Tica Šentjur Alenka Testaniere, si je tudi edina upala predstavniku Nivoja Celje Milanu Štravsu konkretno zastaviti vprašanje o koncesiji za upravljanje jezera, a jo je ta zavrnil z odgovorom, da za to ni pristojen on, ampak ministrstvo za okolje in prostor, katerega pravega predstavnika na seji ni bilo. Usoda Slivniškega jezera tako tudi po tej seji, ki je veliko obetala, ni nič bolj gotova, kot je bila pred tem. Kot da se nihče ni hotel izpostavljati in sebi ter drugim zagreniti dan, ki je bil v prvi vrsti namenjen veseljačenju. To je turističnemu društvu dejansko od vsega najbolj uspelo. Dušan Polenšek je v kratkem pogovoru dejal, da bi se morala v zvezi s Slivniškim jezerom bolj jasno opredeliti Občina Šentjur, da pa bi moralo k problemu resneje pristopiti tudi za to pristojno ministrstvo, na katerega je naslovil konkretna vprašanja, a za zdaj še ni dobil nobenega odgovora.

Ob Slivniškem jezeru in v njem

Pa se je tesnobno in nestrpno vzdusje, ki je že vladalo med razpravljalci, po kosilu (za vse goste so ga nudile Gostilna Lesjak, Gostilna Grasselli in Osnovna šola) razkadilo. Nasmeljati se je dalo ob vodnih igrah, predvsem ob opazovanju voženj z »arn'camik«, te so kar tonile in tonile. Domači, planinsko obarvani ekipi, ki se je v reševanju časti zastopanosti domačega kraja organizirala v petih minutah, je edini uspelo v »arn'ci« pripluti na cilj, ne da bi se prevozno sredstvo prevrnilo. Iz celotnega dogajanja ob vodi se je dalo razbrati, da imajo o jezerski vodi še največ predsodkov domačini, le med temi ni bilo korenjaka, ki bi zaplaval med algami in se osvežil. In še se je dalo veseliti ob reviji narodno-zabavnih ansamblov, se predajati magičnim občutkom ob opazovanju plavajočih lučk. Prvič je bilo poskrbljeno tudi za zabavo otrok, ki sta jo odlično vodila Janja Polenšek in Matic Iskra.

Vsi obiskovalci so se vidno vživeli tudi v veselično rajanje z Yuhu bando. Ti se niso obremenjevali z usodo Slivniškega jezera. Pa zakaj bi se, saj oni niso pristojni za to, vlogo vodenja določenih institucij so zaupali predsednikom in raznim drugim predstavnikom, ki pa bi se morali s tem problemom spopasti konkretnije in drznejše.

Nina Gradič

KOMENTIRAMO

Sejnine kot vaba

Sejnine, če so v razumnih mejah, niso sporne. Ko mora občinski svetnik na takšno ali drugačno sejo, gre pol dneva v nič, da o zamudi časa za priprave na sejo (čeprav vse kaže, da večina naših predstavnikov ljudstva tega problema ne pozna) in o prevoznih stroških niti ne govorim. Približno 17 tisočakov, kolikor v povprečju znašajo občinske sejnine, za okrogle 4 ur sejanja, je prejemalo kot preveč. Navsezadnje občinski svetniki in člani raznih odborov in komisij niso kdorkoli.

Zajec tiči v drugem grmu: na zadnji seji OS so svetniki razpravljali o spremembah tozadevnega pravilnika, ki so nastale menda na pobudo desusovca Artičeka, njihovo bistvo pa je, da v primeru nesklepčnosti navzočim članom občinskega sveta ali odborov sejnine ne bi pripadala, temveč bi svetniki dobili le povrnjene potne stroške. Predlagana sprememba, ki je sama po sebi kar logična, je vzbudila zavzeto in razmeroma dolgo razpravo, v kateri je sodelovalo kar 10 občinskih svetnikov, končni rezultat pa je bila županova odločitev, da se sprememba umakne z dnevnega reda. Na vrsto bo prišla na eni od naslednjih sej, ko bodo občinske službe zadevo vsestransko preštudirale.

Vse lepo in prav, bi lahko rekli, naši občinski možje so pač temeljiti ljudje, ki se ne odločajo kar tako v tri dni. Tak vtis bi veljal, če tej »velepomembni« točki, ki si je izborila častno prvo pozicijo na dnevnem redu, ne bi sledile nekatere veliko resnejše točke, ki pa niso bile niti približno deležne takšne pozornosti občinskih svetnikov. O zazidalnem načrtu za Hruševac je razpravljal le en svetnik, o nadvse vročem nadomestilu za nezazidana stvabna zemljišča prav tako le eden, o predlogih Komisije za mandatna vprašanja pa sploh ni bilo razprave. Pa tudi to dejstvo še ne bi bilo katastrofa, ker so pač bili morda predlogi brezhibni, če ne bi bilo skoraj že nenapisano pravilo, da se v našem občinskem svetu na veliko razpravlja o nepomembnih in svetnikom na splošno bližjih zadevah, pomembne in težje odločitve pa so sprejete največkrat kar mimogrede. Tokrat so svetniki domala doktorirali na tehniki obračunavanja svojih sejnin, ki naj bi zagotavljala sklepčnost na sejah raznih odborov, niti z besedo pa se niso dotaknili bistvenega vprašanja, zakaj so te seje tako dolgočasne, da ne rečem odvečne, da še razmeroma ugodna sejnine (seje odborov so praviloma kratke) ne pomaga. Ali pa, da bi se kdo spomnil, da je dosedanje in prihodnje izplačevanje sejnin za seje, ki se sploh niso zgodile, skorajda korupcija? Tudi nihče ni tvegala trditve, da so ti odbori in komisije (ter njim pripadajoče sejnine), čeprav naj bi bili delovna telesa občinskega sveta, v vsebinskem pogledu komaj kaj več kot nakakšna tolažilna nagrada za zveste strankarske privrženice. Očitno pa še to ne dovolj velika. Se je pa tudi tokrat razmahnilo zelo živahno parlamentiranje ob razpravi o revizijskem poročilu za Zdravstveni dom Šentjur. Padale so težke besede o plačah, tudi o sanaciji poslovanja ZD in to več ali manj na pamet, po lastnem občutku za »pravičnost« in daleč od trdnih argumentov. Interna revizija poslovanja v ZD je sicer res našla določena neskladja z nekaterimi predpisi, toda v bistvu je šlo za drobnarije, za dobro pregledne in legitimne odločitve organov ZD, ki so po svoje racionalno reagirali na poslovne izzive, občinski svetniki pa so jim v svoji pravičniški vnemi nadeli aureolo kriminala in domala sesuli v resnici solidno stoječo občinsko zdravstveno ustanovo.

Sejnine niso niti problem in še manj so rešitev, ni pa izključeno, da bi naša občinska oblast funkcionirala bolj racionalno, če sejnin sploh ne bi bilo, saj bi na seje prihajali le tisti, ki res čutijo odgovornost do funkcije, ki so jim jo je zaupali volivci.

F. K.

So šentjurski otroci manj vredni

Stroški otroškega varstva so iz leta v leto višji, bremenijo pa predvsem občinske proračune in manj starše. Šentjurska občina bo letos porabila za otroško varstvo 270 milijonov SIT, to je več kot 12 % svojega proračuna. Leta 1991 je šlo za otroško varstvo okrog 10 % proračuna, leta 2001 pa 11 %, gre torej kar za obsežna javna sredstva, ki so iz leta v leto višja. Od daleč jih z zakonodajo in obveznimi navodili povsem obvladuje država, plačujejo pa jih občine.

Nekaj osnovnih podatkov o šentjurskem otroškem varstvu nam je posredovala občinska referentka Smilja Vončina: V vrtcih je 466 otrok, od tega 70 v vrtcih izven občine, kar predstavlja približno 60 % vse populacije. 10 % otrok (oziroma njihovih staršev) je povsem oproščeno plačevanja vrtca, nadaljnjih 45 % otrok pride v 1. in 2. plačilni razred in plačujejo mesečno od 6.300 do 7.900 SIT. V 7. in 8. plačilnem razredu, kjer plačujejo 70 oz. 80 % polne cene (50.800 do 63.000 SIT) je vsega le 16 otrok. Polna cena varstva otroka znaša 79.000 SIT v jasličnih oddelkih in 63.600 v drugem starostnem obdobju.

Le v enem primeru so nasledili ministru Gabru

Pri nedavni akciji, ki jo je spodbudilo Ministrstvo za šolstvo, to je pri ugotavljanju premoženja staršev (posest hiše, vikenda, dražjega avtomobila, plovila ...) in temu ustreznem drugačnemu rangiranju v plačilne razrede, so kljub zahtevnemu in obsežnemu delu občinske administracije uspeli najti reci in piši starše enega samega otroka, ki so bili zreli za višji plačilni razred. Skratka popoln strel v prazno. Starši, ki so že zdavnaj naštudirali en in tisto načinov, kako se izogniti višjemu plačilu varstva otroka, so zelo uspešno preskočili tudi to past in plačilo varstva svojega otroka tako še naprej prepuščajo občinskim financarjem.

Otroci v gospodarsko šibkejših občinah so prikrajšani

Edi Peperko, vodja za otroško varstvo pristojnega občinskega oddelka: »Sistem financiranja otroškega

varstva je zastavljen ne le komplicirano, temveč tudi krivično. Vse predpisuje Ljubljana, plačujejo pa občine. Res je sicer, da posredno prek zagotavljanja tako imenovane primerne porabe občin plačuje otroško varstvo tudi državni proračun, toda

to kratki pomeni zelo različne standarde otroškega varstva po občinah. Gospodarsko močnejše občine, na primer ljubljanske, ki imajo proračunsko porabo na prebivalca tudi za 40 % višjo od naše občine, lahko nudijo svojim otrokom bistveno višji standard. Vrtec je otrokova pravica in ta ne sme biti odvisna od ekonomske moči občine, kjer se je otrok rodil. Moje mnenje je, da bi bilo potrebno bistveno poseči v način financiranja otroškega varstva in ga urediti po vzoru šolskega sistema: država naj v celoti plača stroške dela, to je okrog 80 % vseh stroškov, materialne stroške pa naj zagotavljajo občine.«

Vendar pa to ne pomeni, da se bo cena otroškega varstva znižala. Znano je, da sedaj polna cena varstva otroka znaša približno toliko, kot mati zasluži v polnem delovnem času, kar je najmanj zelo nenavadno, če že ne nesprejemljivo?

»Otroško varstvo mora biti naloga skupnosti, vprašanje je le, ali je naša družba dovolj bogata, da si lahko privoščijo takšen standard varstva, kot ga imamo. Moje osebno mnenje je, da sedanje ravni

ne kaže zniževati, kar tudi pomeni, da ni mogoče znižati cene.«

Država ni za spremembe

Kaj pa zasebni vrtci?

»Pri enaki kakovostni ravni storitev ne morejo biti cenejši. Trenutno imamo le dva otroke v zasebnem Katoliškem vrtcu v Celju in zanj plačujemo 85 % naše priznane cene. Do razmaha cenejših zasebnih vrtcev bo verjetno prišlo, če bo država spremenila normative in hkrati finančno bolj obremenila starše. Ampak za manj denarja bo zagotovo tudi manj standarda.«

Govorite o vrtcu kot o temeljni pravici otroka.

Kaj pomeni dejstvo, da skoraj polovica otrok ni deležna te pravice?

»To je problem, kajti res je skoraj polovica naših otrok zaradi različnih razlogov izključena iz te zajetne družbene pomoči. Tudi zaradi tega menim, da bi cena vrtcev morala biti enotna za vso državo, vsi starši bi plačevali enak prispevek, recimo 15.000 SIT, socialne momente pa bi država reševala prek otroškega dodatka. Tako bi bili vsi otroci oziroma starši vsaj v materialnem smislu izenačeni.«

Lahko pričakujemo v kratkem bistvene spremembe pri organiziranju in financiranju vrtcev?

»Ne verjemem. Država ne kaže nobene potrebe, da bi karkoli spremenila, občine, ki so dejansko dolžne urejati to področje, pa so brez pravih pristojnosti.«

F. K.

Ob 25. obletnici Obrtno zbornice

Zdenko Horvat: Naši obrtniki delajo čuda

Svoj jubilej je Območna obrtna zbornica (OOZ) Šentjur zaznamovala s priložnostno pestro svečanostjo, podelitvijo priznanj najzaslužnejšim članom ter razstavo izdelkov svojih članov. Predsednik Zdenko Horvat je bil navdušen nad dejstvom, da je na razstavi sodelovalo kar 36 razstavljalcev, ki so po njegovem mnenju vsi super in delajo tako rekoč čuda. Še posebej je pohvalil Rafka Oseta, Metko Kumperger in Stanka Lesniko.

O razstavi bi lahko kaj tehtnega povedal kdo od strokovnjakov oziroma ustvarjalcev, toda med navzočimi ga ni bilo junaka, ki bi tvegati reči kaj več kot nekaj splošnih odobravajočih fraz. Tako na oko je bila razstava lepo postavljena, pestra, v vsebinskem pogledu pa nič presentljivo posebna.

Sama slovesnost je bila slabo obiskana, v avli Tržnice ni bilo vključno s tistimi, ki so bili tam po službeni dolžnosti, teh pa je bilo vsaj polovica, niti 100 obiskovalcev. Med njimi sem vsekakor v prvi vrsti pogrešal nekdanje funkcionarje in predsednike OOOZ, na primer Vinka Artnaka, Edvina Tovornika, Avgusta Vouka ... Je bil kriv le neposrečno izbran termin (v petek dopoldne) ali je posredi še kaj drugega? Naj bo tako ali drugače, njihova odsotnost je vsekakor jemala težo slovesnosti, ki je sicer imela izrazito zabavni značaj. Slavnostni govorci od predsednika Horvata do gostov iz sosednjih obrtnih združenj so se omejili na kratke vljudnostne pozdrave,

zahvale in podobno, zgodovino OOOZ je v primerjavi s svojo običajno spontanostjo in zgovornostjo dokaj stereotipno predstavila

povezovalka programa Slavica Gobec, šele podžupan Artnak je med drugim postregel z nekaj novimi podatki: v občini Šentjur je okrog 700 samostojnih podjetnikov (članov zbornice je 510), ki zaposlujejo 37 % vseh zaposlenih in ustvarijo

tretjino vseh prihodkov ...

Večino časa in prostora na lepo urejem odru so organizatorji namenili trenutno najpopularnejšim šentjurskim glasbenim ustvarjalcem: Šentjurskim muzikantom, tercetu Domima, Dobjanskim harmonikarjem z županom Salobirjem na čelu in mladim glasbenikom iz glasbene šole. Skratka, bil je pravi koncertni šou.

Na slovesnosti so podelili številna priznanja. Obrtna zbornica Slovenije je dala priznanja OOOZ Šentjur, sekretarki Fajdigovi, Alojzu Kovaču in Antonu Seliču. OOOZ Šentjur se je spomnila svojih upokojencev Edija Šolinca, Julijane Kovač, Alojza Laha in Mire Gorjup; za 20 let dela so dobili priznanja Henrik Ivanšek, Jože Kladnik, Andrej Koželj in Milan Oset; za 30 let pa Adolf Brglez, Mirko Jazbec, Mirko Kovač in Martin Rečnik.

Prireditvi je sledila manjša pogostitev v režiji Montparisa in druženje ob kozarčku tja do 6. ure popoldne.

F. K.

Nova nacionalizacija

Na zadnji seji Občinskega sveta je bil brez pravega odpora sprejet za moje pojme »zelo vroč« sklep o območjih, za katere se lastnikom že za leto 2004 zaračuna nadomestilo za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča. Oglasil se je le Janez Čokl (SLS), ki je dokaj previdno vprašal, ali ima Občina namen in denar za odkup teh zemljišč, kajti sicer je novo obdavčenje hudo sporno. Odgovoril mu je podžupan Artnak, ki je očitno pobudnik te akcije, da občinska uprava ne dvomi v ta svoj ukrep.

Občinska uprava ima s plačevanjem nadomestila za nezazidana stavbna zemljišča že nekaj trpkih izkušenj. Pred leti je zaradi vsesplošnega ogorčenja in nasprotovanja morala umakniti svoj tozadevni odlok, čeprav je bil zakonit, saj so nekateri lastniki kmetijskih zemljišč, največkrat kmetje, dobili domov tudi milijonske položnice. Letos pozimi so občinski svetniki ta odlok sprejemali na novo, ga nekoliko omilili, a vanj le vključili tudi »kazensko« plačevanje nadomestila za uporabo nezazidanih stavbnih zemljišč. Toda tokrat samo za tiste parcele, ki naj bi motile pozidavo. Odločanje o tem, katere parcele so moteče, je v diskretni pristojnosti Občinskega sveta. Na osnovi teh določb so občinski svetniki na zadnji seji sprejeli v uvodu citiran sklep.

2,6 milijona SIT novih davščin

Marija Rataj je kot vodja oddelka za okolje in prostor pripravila spisek letošnjih »kazenskih« parcel v skupni površini okrog 90.000 m² in v lasti približno 30 lastnikov. Skupaj naj bi Občina na račun teh nezazidanih zemljišč pokasirala okrog 2,6 milijona SIT, to je povprečno okrog 90.000 SIT na lastnika in okrog 30 tolarjev na m². Kar ni malo, ni pa tudi nepremostljivo veliko.

Bolj kot povprečje so seveda zanimivi podatki o posameznikih, ki jih bodo naši dacarji že letos zgrabili za vrat, in pa razlogi, zakaj so eni prišli na »kazenski« spisek, drugi pa ne. Najbolj bodo na udaru šentjurski posestniki, ki imajo zemljo v industrijski ali obrtni coni, nekaj posameznikov, ki bodo »nasrkali«, je doma iz Dramelj in Gorice pri Slivnici.

Največji davkoplačevalci

Daleč najbolj »hvaležna« stranka naše davkarje bo vsekakor Avgust Čretnik, ki lahko za 1,5 ha njiv in travnikov v industrijski coni pričakuje položnico v višini 600.000 SIT. Če se seveda ne bo tako ali drugače ubranil nadležnih posegov Marije Rataj. Ivan Kumperger bo za skoraj 40 arov zemljišča v obrtni coni plačal okrog 250.000 SIT, KZ Šentjur 201.000 SIT, Ivan Kukovič 182.000, Zdenko Horvat 92.000, družina Gobec 120.000 SIT in tako naprej. Med večje plačnike spadata tudi dva lastnika, ki se ukvarjata s kmetijstvom in so jima prav te parcele kar pomembne za njuno preživetje. Stanko Šmit bo za 5.000 m² travnika plačal okrog 190.000 SIT letno, Elizabeta Voga iz Gorice pri Slivnici pa 175.000 SIT za 8.000 m² veliko njivo, ki ji predstavlja edino solidno obdelovalno zemljišče. Zelo zanimivo bo spremljati, kako se bodo občinarji z njima sporazumeli.

Občina kaznijo tudi samo sebe

Zanimiv je podatek, da je Občina na spisek grešnikov, ki motijo pozidavo, uvrstila tudi samo sebe. Po podatkih v Zemljiški knjigi je lastnik parcele št. 984, KO Šentjur, v izmeri 3.837 m² in naj bi letos za to svojo lastnino plačala 133.000 SIT »kazenskega« nadomestila. Gre za zgleden primer, za doslednost občinske uprave ali zgolj za šlamparijo? Morda pa celo samo za vzorec, na

katerem bodo vadili različne pravne prijeme, ki jih lahko pričakujejo od drugih lastnikov?

Kje so kupci?

Po telefonu sem poskušal zvedeti od nekaterih lastnikov, ali sploh vejo, kaj se dogaja okrog njihovih parcel. Nihče ni vedel ničesar, do sedaj se z njimi ni nihče pogovarjal niti jim ni ponudil, da jih odkupi. Gospod Čretnik je na primer le povedal, da so njegove njive lepo obdelane, v najemu jih ima sosed, prihodek od najemnine pa znaša okrog 10 % od predvidene nove davčne obremenitve. Do sedaj kupcev za zemljo ni imel, jo je pa pripravljen prodati za primerno ceno. Kakšna je ta cena, ni hotel reči, razumel pa sem, da je cena podobnih zemljišč v Sloveniji najmanj 20 eurov za m².

Če njegovo mnenje uporabimo za izračun vrednosti »motečih« nezazidanih parcel, pridemo do številke 670 milijonov SIT.

Nova nacionalizacija na vidiku?

670 milijonov je zelo visoka številka, zlasti še v primerjavi s 26 milijoni SIT, kolikor jih je v občinskem proračunu predvidenih za nakup zemljišč. Kar pomeni, da je Občina vse prej kot njihov resen kupec. Nekaj drugih kupcev se bo verjetno že našlo, morda tudi za ceno 20 eurov/m², prav hudo veliko pa ne. Tisti hip, ko bodo lastniki nezazidanih stavbnih zemljišč dobili pravnomočne odločbe oziroma položnice, bo cena teh zemljišč zelo padla, morda tudi desetkratno. Če se plačilu nadomestila, ki tudi več kot desetkratno presega katastrski dohodek, ne bo dalo izogniti, se bodo lastniki skušali znebiti tega bremena za vsako ceno. Tu bo nastopil pravi čas za vse vrste špekulantov, tudi za Občino. Skratka, nastopil bo tisti trenutek, ki so ga verjetno načrtovali predlagatelji razmeroma dolgega spiska tako imenovanih motečih nezazidanih stavbnih zemljišč.

Zakonito, a ne legitimno

Do takšnega zaključka sicer potrebne akcije obdavčenja nezazidanih stavbnih zemljišč seveda ne bo prišlo kar čez noč, lastniki bodo uporabili vsa pravna in nepravna sredstva, da se izognejo plačilu, na Občini se bodo tu in tam »zglihali«, nekomu pogledali skozi prste, drugega »zašraufali« do konca, pač »kšeftali« po svoje. Če ne bo šlo drugače, bo morda Občinski svet celo sprejel drugačen sklep glede »kazenskega« nadomestila. Da bodo zadevo speljali v skladu z zakonom in odlokom, ne dvomim, ker je ta predpis resnično tako fleksibilen, da omogoča marsikaj, resno pa dvomim, da bodo končni rezultati te »razlastitve« sprejemljivi tudi za nekatere občane. V položaju, ko narod podvomi v pravičnost, se lahko zgodijo velike in nepredvidljive stvari.

Izvajanje odloka o plačevanju nadomestila za nezazidana stavbna zemljišča je vsekakor zelo občutljiva tema, ki ji bo, tako se nakazuje, naša občinska uprava kar težko kos.

F. K.

Občina Šentjur,
Mestni trg 10,
3230 Šentjur

na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o graditvi objektov (ZGO-1A) 2. alineja 218.č člena za plačilo nadomestila

za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča, s tem

JAVNIM NAZNANILOM OBVEŠČA JAVNOST

da bo seznam parcel, za katere bo izdana odločba o odmeri nadomestila za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča, ki je bil sprejet na 13. seji Občinskega sveta občine Šentjur, dne 27.5.2004,

javno predstavljen oz. dan javnosti na vpogled in seznanitev v času

od 2. julija 2004 do 3. avgusta 2004

na sedežu Občine Šentjur, soba 46,
II. nadstropje,
Mestni trg 10, 3230 Šentjur

in sicer

ob ponedeljkih od 8. do 15. ure,
ob sredah od 8. do 17. ure in
ob petkih od 8. do 13. ure.

V času javne predstavitve lahko lastniki parcel vpišejo mnenja in pripombe v knjigo pripomb ali jih v pisni obliki posredujejo Občini Šentjur, Mestni trg 10, 3230 Šentjur.

ŽUPAN

Štefan TISEL

Preporod nekdanjega šentjurskega paradnega konja

Da je sedanje podjetje Bohor d.o.o. nastalo iz nekdanje Borlakove žage, vejo menda le še občinski uradniki, ki so se zadnja leta »borili« z denacionalizacijskimi postopki, starejši šentjurčani se še spomnijo »legendarnega« direktorja Najžerja, kajti v njegovem času je bila žaga Bohor paradni konj šentjurskega gospodarstva in vir sredstev za prenekatero investicijo, za njegove naslednike Urbajsa, Komela, Karnerja in še koga pa že skoraj ne ve nihče. Čeprav je v času njihovega vodenja Bohor doživil največji razcvet in tudi najtežje krize.

Po letu 1991 o Bohorju v javnosti ni bilo slišati veliko obetavnega: največ se je govorilo, da je podjetje v krizi, strukturni, finančni, denacionalizacijski, lastniški in ne vem še kakšni, da so plače slabe in da mu grozi likvidacija in podobno. Pa se ni zgodilo

nič od tega. Danacionalizacijskim upravičencem so njihovo lastnino vrnilo delno v naravi, šlo je za ves kompleks na levi stani ceste, med lastninskim prerivanjem, v katerega se je vključeval tudi naš znani »trgovec s podjetji« Aci Gajšek, je postal 98-odstotni lastnik podjetja Primorski finančni center Interfin, ta pa je letos prodal 50 % glasovalnih pravic holdingu Zvon 1. Nekako tako, kot se je spreminjalo lastništvo, se je menjavala tudi uprava, hkrati z njo pa vizija razvoja podjetja. Kot vse kaže, so »bohorce« uspešno previharili vsa poslovna in lastniška neurja, aprila letos postavljena nova uprava sicer ne začena znova, ima pa konkretni in dolgoročni načrt preživetja in razvoja podjetja.

Uprava 30, direktor pa 27 let

Za direktorsko mizo me je presenetil deški obraz direktorja Franca Jagodiča, univerzitetnega diplomiranega inženirja lesarstva, doma iz Jakoba.

G. Jagodič, biti pri 27 letih direktor ne ravno malega in nepomebnega podjetja ni mačji kašelj. Kako mladenič, kot ste vi, postane direktor?

»Čisto enostavno, imenuje te lastnik, seveda pa je drugo vprašanje, zakaj se odloči ravno zate. V Bohor sem prišel povsem slučajno pred petimi leti, še kot študent lesarstva sem nekoč prišel po furnir in mi je takratni direktor Karner mimogrede ponudil delo. Še kot absolvent sem začel kot izmenovodja, potem sem bil vodja razvoja in varstva pri delu, letos aprila pa so mi lastniki ponudili vodstveno funkcijo. Ne vem, kaj bi rekel, ni lahko, več izkušenj mi ne bi škodilo, toda v mladem kolektivu smo se dobro ujeli in nekako gre. Poleg mene je član uprave le malenkost starejši Jernej Jakopič z Bleda, ki je vodja naše hčerinske firme »Bohor, spajanje furnirja in trgovina«, vodja žage Mitja Gorjup s Ponikve ima 25 let, komercialist Robert Halužan 29, računovodkinja Romana Šibal-Voga 33, vodja proizvodnje rezanih

furnirjev Franc Strniša iz Hotunja 35, komercialist Boris Šmid pa jih ima nekaj čez štirideset. O tem, ali je okrog 30 let stara vodstvena ekipa prednost ali hendikep, sam pač ne bom sodil.«

Zakaj hčerinska firma?

Omenili ste, hčerinsko firmo »Bohor, spajanje furnirjev in trgovina«, zakaj to drobljenje že tako ne ravno velikega podjetja?

»Razlog je preprost: perspektiva Bohorja je vezana na našega partnerja Union Veneers iz Londona, ki s furnirji pokriva vso jugovzhodno Evropo in nam dolgoročno zagotavlja tržišče za našo proizvodnjo, in ta je svojo vlogo v našem podjetju želel utrditi z solastništvom. Tako bo Union veneers 10-odstotni lastnik te naše hčerinske firme, preostalih 90 odstotkov bo v lasti Bohorja d.o.o.«

80 novih delovnih mest

Kaj Bohor dela danes in kaj bo delal jutri?

»Naša prva violina je proizvodnja furnirja, ki predstavlja približno polovico materialne proizvodnje, finančno pa kar okrog 70 % naše realizacije. Žaga nasprotno s polovico količinske proizvodnje daje le okrog 30 % prihodka. Spajanje furnirja, ki se sedaj organizira v hčerinski firmi, je vključeno še v te številke. V bistvu naše proizvodnje ne nameravamo menjati, le razmerja med posameznimi usmeritvami se bodo menjala. Žaga zaradi transportnih danosti nima večje perspektive, veliko več pričakujemo od spajanja furnirja. Potem ko bomo zaključili okrog 500 milijonov vredno investicijo v novo kotlovnico in zagnali novo linijo za spajanje furnirjev, nam bo samo ta dejavnost takoj dala več kot tretjino vseh prihodkov, v perspektivi pa kar okrog 50 %.

Danes dela v Bohorju okrog 140 zaposlenih, letno ustvarjamo milijardo in 130 milijonov prihodka, lani smo imeli izgubo. Kolikor vem, večjih odpuščaj pri nas ni bilo. Plače so v mejah kolektivne pogodbe in v povprečju znašajo 163.000 SIT bruto. Bistveno več zaposlenih je bilo le takrat, ko so bili z nami še obrati v Mestincu in Kozjem. Še v letošnjem letu bomo v matični firmi potrebovali okrog 10 novih delavcev, v hčerinski firmi pa celo okrog 70.«

Bohor okolja ne bo ogrožal

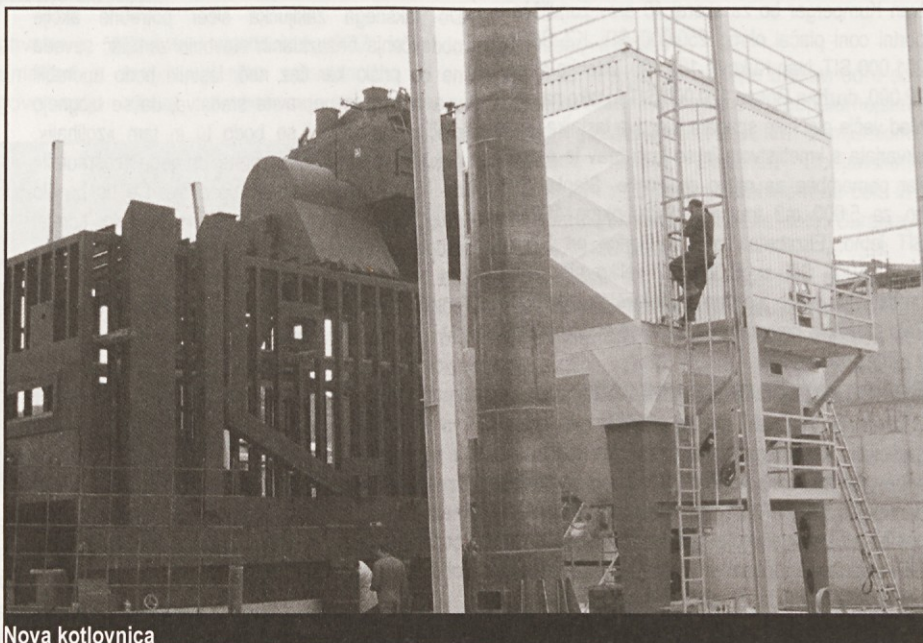
Na splošno velja, da so furnirnice ekološko problematične, pred leti pa sem tudi neke prečital, da izpušni plini iz vaše kotlovnice prekoračujejo nekatere dovoljene parametre?

»Proizvodnja furnirjev v načelu ni ekološko sporna, ker tu ne gre za kemično obdelavo lesa, je pa res, da smo precejšen porabnik energije zaradi hidrotermične obdelave lesa, segrevanja in kuhanja hlodovine, kar ima lahko vplive na okolje. Kljub temu da potrebno energijo skoraj v celoti pridobimo iz lastne kotlarne na biomaso, torej gre za kurjenje sprejemljivih naravnih energentov, so nam inšpektorji v naših izpušnih plinih namerili prevelike količine prahu in ogljikovega monoksida, zaradi česar smo tudi šli v gradnjo nove moderne kotlovnice z vsemi potrebnimi filtri. Nova kotlovnica je bila tako rekoč pogoj za obstoj firme. Že to jesen naši dimniki ne bodo več problematični.«

Bo Bohor ogreval mesto Šentjur?

Menda naj bi bila vaša kotlovnica na biomaso tudi vir energije za Šentjur?

»Novo energetska postajo, ki bo dajala 7MWt toplotne energije, to je 12 ton pare na uro, smo na

Nova kotlovnica

priporočilo in spomočjo Ekološkega razvojnega sklada RS in Agencije za učinkovito rabo energije načrtovali tako, da bi okrog 1,5 MWt toplotne energije lahko ponudili porabnikom predvsem v šentjurski industrijski coni. Če se bo Občina odločila, da vzpostavi toplovodni sistem tudi za potrebe ogrevanja stanovanj, bomo seveda šli tudi v ta projekt. Znano mi je, da bo pri tem nekaj težav, saj so šentjurski porabniki energije naravnani na plin, kar pa nas niti toliko ne vznemirja. Naša energija bo cenejša, smo zainteresirani, da jo prodamo, vendar njena prodaja za nas vsaj zaenkrat ni življenjskega pomena. Menim, da je za lokalno skupnost in bližnjo industrijo ta energija vsakor zanimiva.«

Problemi so, problemov ni

Ko vas takole poslušam, sem dobil vtis, da nimate resnejših težav? Kakšne so vaše perspektive, kaj pravi konkurenca?

»Težave so povsod, toda niso nepremagljive, osebno sem preričan, da nam ta hip kaže razmeroma dobro: z Union veneerjem oziroma njegovim partnerjem (predstavnikom za Jugovzhodno Evropo) Acer – M d.o.o. imamo sklenjeno pogodbo o poslovnem sodelovanju, ki jo vsako leto dopolnjujemo za plane za naslednjih pet let, kar nam daje določeno sigurnost, investicije so v zaključni fazi, klima v podjetju je ugodna. Na tržišču so določeni cenovni pretresi, s katerimi se spopadamo, sicer pa konkurenca ni preveč nadležna. Spajanje furnirjev je tržna niša, ki obeta. Na tržišču se seveda srečujemo tudi s konkurenco, od najbližjih sosedov sta to nekdanji LIK Savinja, zdaj Merksa Celje, in pa Žaga Cugmajster iz Loč, vendar ne na pretesnem prostoru. Skratka glede naših perspektiv sem optimist. Še največje breme nam predstavljajo dolгови, ki izvirajo iz zgrešene investicije v luščen furnir.«

Kakšne so vaše izkušnje z Občino Šentjur, imajo občinski možje dovolj posluha za vaše potrebe in želje? Jim slučajno kuhate kakšno zamero?

»Z Občino Šentjur sorazmerno dobro sodelujemo. S posluhom občinskih mož je pa tako: vsakogar je potrebno navdušiti za posamezne projekte, načrte, vizije, jih v to prepričati, potem pa zadeva steče. Menim, da tako z Občino kot Upravno enoto gojimo nek normalen korekten odnos, tako da nekih zamer med nami ni. Je pa res, da so nekateri birokratski postopki velikokrat predolgi, nepotrebni, v njih je veliko nepotrebne dela, skratka menim, da bi jih bilo mogoče rešiti hitreje, bolj učinkovito in seveda z manj stroški. Ampak to je že druga tema, ki se bolj dotika zakonov in države.«

F. K.

OD CEVI DO CEVI

Alpos Tours

Sodelavcu Šentjurskih novic se le redko zgodi, da lahko užije kakšno boniteto, povezano s sodelovanjem pri najstarejšem delujočem mediju v Šentjurju. Največji šentjurski kruhodajalec se je ob priložnosti objave četrtnetnih poslovnih rezultatov odločil, da to stori kar v Srbiji v tovarni Fahop, ki je del Alposove skupine. Novinarski srenji je prijazno olajšal delo in jih na lastne stroške povabil k poročanju.

Ideja je zagotovo v veliki meri zrasla pri ljubljanski agenciji Imelda, ki je ob lanskem Alposovem abrahamu prevzela njegov »PR« in s tem tudi organizacijo novinarskega izleta, zagotovo pa se je

gospodarskih tokov. Nekje vmes so bili tudi tovarnjaki z zmajem, ki liže Jurijevo sulico. Meja med državama, meja med pisavama, meja med veroizpovedima in bogsigavedi še čem ter nenazadnje meja, ki je

Avtomobilski kapitalizem

bralci spomnite po sloganu »Šentjur za žur«, med brati pa velja tudi za hišno agencijo naše največje stranke.

Da zadeva ne bo kar tako, je bilo moč zaslutiti že iz »popolnoma nevpadljivega« minibusu trendovske roza barve, na katerem za nameček kraljuje napis Rozman s.p. Radovljiški prevoznik je opravil tudi zanimivo ruto, saj je z Gorenjskega najprej pobral novinarje v Šentjurju in pred odhodom na jug »skočil« še v Ljubljano k Imeldi po cela dva potnika. Morda to pojasnjuje podaljšane frise, ki se jih je dalo registrirati za šipami štirikolesnika.

Razpoloženje v močno feminizirani karavani je brez dvoma dvigoval alpoški poddirektor, ki je ob pripombi, da po več kot treh urah po odhodu iz Šentjurja še vedno vidimo Bohor (planoto, op. p.) dejal, da je šentjursko območje geostrateška točka tega dela Evrope. Verjetno najhitrejši šentjurski podžupan, čeprav sam pravi, da strogo loči firmo in politiko, je na južni evropski meji na hitro izvedel nekaj gimnastičnih vaj, ki jih je na drug način nadaljeval tudi po hrvaškem delu ceste, ki s(m)o jo poznali po bratstvu in enotnosti, saj ga je bilo polno po celem vozilu in na prefinjen način sedal v novinarska srca. Za nagibanje sedežev vznak novinkam pa bi si na kakšni PR-akademiji gotovo prisluzil nagrado za gverilsko metodo.

Od Zagreba do Slavonskega Broda praktično ni civilizacije, gostota prometa je za neše razmere izredno nizka, o modernih obcestnih postojankah pa ni ne duha ne sluha. Nekaj deset kilometrov pred hrvaško-srbsko mejo zmanjka štiripasovnice (kot da bi kdo vnaprej vedel, da bratstvo ni ravno obstojna zadeva, op. p.). Močvirnato rastje praktično objema glavno prometno žilo, videti je bilo celo trop svinj, ki so se brezskrbno kopale v blatu. Kako je tu šele moralo biti pred desetletjem, ko je bil vsak premik na lastno odgovorost?

Prav pred mejo je nekajkilometrski kolona večinoma turških tovarnjakov pričala o smeri glavnih

prej ni bilo, je zgovorna. Hrvati so zgradili gigantsko hi-tech kreaturo in bodo čez nekaj let verjetno brez težav izvedli toliko zeleni Schengen. Njihovi vzhodni sosedje se stiskajo v hiški, ki ji je bilo videti dosti več V Alposovem Nadzornem svetu, ki ga sestavljajo predsednik Franc Ban, Branko Apat, Alojz Jazbec, Zoran Kladnik, Jan Plička in Vlado Šprah, so po redni seji, ki so jo opravili v Aleksincu, izrazili zadovoljstvo s poslovanjem v letošnjih prvih treh mesecih. V tem obdobju so ustvarili 200 tisoč evrov dobička, nekaj tudi na rovaš stanja na trgu, ki je ugodno za panogo.

Na konferenci za medije, ki je sledila, je predsednik uprave Alposa Mirjan Bevc napovedal, da je cilj skupine, da se povzpne med 10 vodečih v Evropi. V načrtu skupne Alpos za letošnje leto je povečanje konsolidiranih prihodkov na 135 mio € (lani 77,9 mio €), povečanje dobička iz poslovanja na 7 mio € (lani 3,5 mio €), povečanje čistega dobička na 1,5 mi € (lani 0,4 mio €). Pričakujejo kar 90-odstotno rast prihodkov, čemur bo pripomogel tudi skorajšnji nakup tovarne v bosanskem Prnjavoru in 10-odstotna rast produktivnosti. Na vprašanje, kam bo šel dobiček, je Bevc odgovoril, da bo namenjen investicijam.

Direktor Fahopa (Alpos je Fahop kupil konec prejšnjega leta) Zoran Milosavljević je o Fahopu povedal, da je razdeljen na pet profitnih centrov, ki morajo vsak zase poslovati uspešno. Okrog 450 delavcev je v zadnjih desetih mesecih že podvojilo proizvodnjo, podjetje pa ni več izgubar. V procesu lastninjenja je delni lastnik postala občina, ki bo s Fahopom uredila obveznosti pri obnovi vodovoda, saj so zaradi dotrajanosti prebivalci že imeli zdravstvene probleme. V sklopu tovarne v kratkem načrtujejo odprtje nove proizvodne linije.

kot deset let, kolikor približno funkcioniira, uniforme nekaterih pa so bile najbolj podobne padalskim kombinezonom.

Ker smo bili glede na zastavljeni urnik, seveda pozni in nismo natančno vedeli, koliko je še do Beograda, je predstavnik sponzorja optimistično napovedal, da je prepričan, da nam manjka samo še 60 kilometrov. Nekaj minut zatem smo srečali tablo, ki kaže do sotočja Save in Donave tri številke, naš navigator pa se je spretno popravil, da je bil prejšnji podatek mišljen v milijah.

Belo mesto zopet postaja belo. Gradbeni žerjavi zapolnjujejo obzorje, praktično končana je nova dvorana za dvajset tisoč gledalcev, okolica znamenitega Sava centra

Aleksinac se nahaja tik ob avtocesti, 30 kilometrov severno od Niša. Mesto ima blizu 20 tisoč prebivalcev, občina pa okrog 70 tisoč in je s 700 km² po površini tretja največja v Srbiji. Občinski proračun znaša 3,5 milijona evrov, torej manj kot polovico šentjurskega, ki sicer pokriva »le« 19 tisoč občanov.

Aleksinac je bil v 19. stoletju najpomembnejši mejni prehod med Srbijo in Turčijo, zato tudi ni čudno, da je tudi prvi telegram v srbski zgodovini bil vročen prav tam. Iz preteklosti je Aleksinac poznan tudi po treh črnih dogodkih. Leta 1889 je v rudniški nesreči umrlo okrog 90 rudarjev. Leta 1991 in 1992 je bilo v vojašnici in rudniku okrog 1500 zapornikov, ki so jih srbočetniške sile zajele v Vukovarju in okolici. 5. in 6. aprila 1999 (na isti datum leta 1941 je Hitler dal bombardirati Beograd) je NATO bombardiral stanovanjske stavbe v središču mesta in ubil 17 civilistov. NATO je svojo »pomoto« pospremil z znamenim collateral damage. Zaradi tega je takratna oblast Aleksinac proglasila za mesto heroj, kar pa ni pomagalo, da bi še nekaj let kasneje v bombardiranju močno poškodovani, zdravstveni dom bil deležen obnove.

Poleg prvih dveh črk imena mesta in šentjurske tovarne ima srbsko mesto s Šentjurjem še eno skupno lastnost – v svoji državi prednjači po številu samomorov ...

se je preoblikovala v pravi city, saj je vse v steklu in marmorju. Zaradi tega beda seveda ni videti lepša, ampak je barakarsko naselje praktično nasproti petzvezdičnega Intercontinentala, še bolj groteskno, saj že malo boljši približek barake pomeni palačo. Potniki smo najbolj pilili na množico

veleplakotov z imeni slovenskih podjetij, čeprav Alposovega le nismo zasledili.

Gostitelj nas je namestil v **** hotelu z zanosnim imenom Mladost, ki se nahaja nedaleč od stadionov obeh legendarnih beograjskih nogometnih velikanov. Hotelsko parkirišče je premoglo tudi nekaj vozil s prej omenjenim oklepnikom. Novinarske dame so imele le malo časa, da si pred večerjo – sprejem za novinarje smo zamudili – popravijo videz in vonj.

Restavracija Madera se nahaja kakšnih tristo metrov od stavbe, ki jo poznamo kot jugoslovansko skupščino, njena današnja vloga pa je neznana, saj na drogovi ni bilo izobešenih zastav. V Maderi naj bi v zlatih časih podpisovali pogodbe nogometni zvezdniki. Zvezdniki tega večera so bili alpožani. Njihova prva postava, okrepljena z Imeldinima hostesama, je kot uigrana ekipa pričakala vse goste.

Slava Srbije kot kulinarične dežele ni bila ogrožena niti slučajno, le velikosti in količina obrokov znajo biti problematični, saj je kvocient njihove normale nekakšen »kvadriran Štorman«, vendar se z uporabo neuklonljivega slovenskega značaja, podprtega z rdečim tikvešem, da marsikaj storiti. Z dodatno kaffico je padla komanda, da je treba iti še nekaj spit. Cilj je bila znamenita Skadarska ulica, ki je simbol beograjskega nočnega življenja že kakšno stoletje. Med drugim so se pri Dveh fazanih radi zbirali Slovenci na začasnem delu v nekdanji zvezni prestolnici. Seveda nismo ostali neopaženi izkušnemu očesu harmonikaša, ki je zavohal slovenske denarnice in nam med iskanjem primerne lokacije žvrgolel znamenite starogradske pesmi.

(se nadaljuje)
br

Ratajeva tožila Kovača

Tožba padla

Na okrožnem sodišču v Celju se je drugega junija končalo sojenje Francu Kovaču, uredniku Šentjurskih novic in avtorju članka, ki je povzročil tožbo. Tožnica je bila Marija Rataj, ki je z zasebno tožbo za povrnitev duševnih bolečin zahtevala poldrugi milijon dolarjev odškodnine in javno opravičilo. Denar naj bi v primeru obsodbe Kovača prejela Center za socialno delo in Zveza prijateljev mladine.

Bralci se verjetno spominjate, da je šentjursko javnost pred dvema letoma burila postavitev bazne postaje za mobilno telefonijo v centru Šentjurja. Ratajevo je prizadelo domnevno nekorektno Kovačevo pisanje, ki je med drugim izpostavilo problematiko, da je ga. Rataj vodja občinskega oddelka za okolje in prostor ter da je antena postavljena na naslovu njenega stalnega prebivališča.

Prebivalce ulice Na razgled je razburila postavitev postaje v njihovi neposredni bližini, saj bi lahko bili učinki sevanja škodljivi, o čemer si niti stroka ni enotna, zaradi kratke dobe delovanja te tehnologije pa ni še niti oprijemljivih empiričnih podatkov.

Kot prva priča je nastopil Hinko Ploštajner, ki je bil eden podpisnikov protestne peticije in bližnji sosed zloglasne antene. V svojem nastopu je izjavil, da se mu Kovačev članek ni zdel sporen. Med drugim je poudaril, da se je njemu zdelo sporno, da je Ratajeva izjemno hitro pridobila dovoljenje za postavitev postaje, medtem ko morajo običajni državljani precej dolgo čakati. Odvetnik Ratajeve Gregorovič ga je spraševal tudi o vsebinskem pomenu izraza »Ratajeva postaja«, kar je priča opisal kot lokacijsko in ne lastniško označbo. Slišali smo tudi, da sevanje v času meritev ni presegalo dovoljene meje, kar so izmerile tako slovenske ustanove kot nemški ekologi, ki na splošno odsvetujejo postavljanje anten sredi naselij.

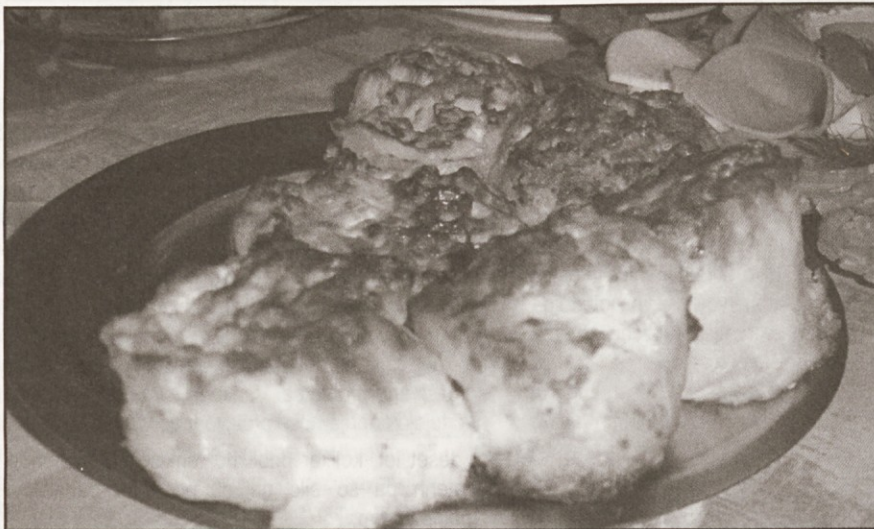
Pričati bi moral tudi Janez Babnik, katerega izjavo je prebrala sodnica Ingrid Lešnik. Babnik se je v njej spraševal o moralni in etični komponenti delovanja Ratajeve, omenil je njene pritiske na sosedo, glede tožbe proti uredniku Šentjurskih novic pa je zapisal, da bi potemtakem bilo treba sprožiti postopke tudi proti drugim medijem, ki so poročali.

Pričal je tudi Florjan Cveto Erjavec, ki je izjavil, da ne more soditi o članku, saj ne bere Šentjurskih novic, govorice pa po njegovem niso primerna podlaga. Erjavec se na vprašanje odvetnika ni mogel zagotovo spomniti, če je bil Kovač prisoten na zboru krajanov.

Kovačev odvetnik Dušan Korošec je na obravnavi predstavil tudi dopis Občine Šentjur Mobitelu, ki ga poziva, da naj prestavi anteno tudi zavoljo pritiskov krajanov.

Na koncu je sodni senat Franca Kovača oprostil, tožnica, ki se bo najverjetneje pritožila, pa mora poravnati poleg 150 tisočakov sodnih stroškov tudi Kovačeve stroške.

br

Vrabec v roki ali golob na strehi?

Šentjurska politika se je znašla v neprijetnem precepu, vsebinskem in časovnem: kaj narediti z nadvozom čez Voglajno in železnico pri Zikošku. Že prej je pri občanih tlel dvom v smotrnost lokacije nadvoza pri Zikošku, po sprejetju tako imenovanega Diacijevega amandamaja k Resoluciji o nacionalnem programu izgradnje avtocest, ki je prižgal zeleno luč za navezovalno cesto Dramlje–Šentjur, pa se je iz isker v pepelu razvnel kar soliden požar. Kot vse kaže, se je ob odločitvi o lokaciji nadvoza že razvila zelo ostra in izključujoča politična polarizacija.

Vzeti pol milijarde danes ali jutri?

Zgodba o nadvozu čez Voglajno in železnico je stara že najmanj poldrugo desetletje, bolj otipljiva pa je postala pred osmimi leti, ko je bivši župan Malovrh dobil v Ljubljani menda kar trdna zagotovila, da bo država ugriznila v to kislno jabolko. Ko je nekaj nekaj mesecev pred lokalnimi volitvami dal navoziti na takrat več ali manj na pamet določeno lokacijo pri Zikošku kar zejetno število kubičnih metrov železniškega odpadnega materiala, je vse kazalo, da bo nadvoz vsak hip tu. Zadeva se je sicer malo zavlekla, toda naš nadvoz je le prišel v državni proračun, brez dvoma tudi po zaslugi poslanca in bivšega župana Malovrha. Po sprejetih načrtih bi država Slovenija v treh letih zgradila ta nadvoz, investicija bi znašala okrog 600 milijonov tolarjev, od tega naj bi Občina prispevala okrog 100 milijonov SIT, in sicer po možnosti z zemljišči.

Nadvoz ne rešuje šentjurskih prometnih zagat

Dilema, ki naši občinski oblasti brani, da bi z obema rokama pograbila nadvozniški državni denar, je preprosta in močna: nadvoz sicer rešuje prehod čez Voglajno in železnico, je pa zelo vprašljiv kot strateška rešitev šentjurskega prometnega vozla. Ne rešuje ozkega grla skozi center mesta, uličnega prometa skozi Novo vas in Črnolico, prav tako tudi ne Kmetijskega šolskega centra. Če bi nadvoz ostal tu, kjer je načrtovan in kjer je že spočet, bi verjetno bilo potrebno zastaviti povsem novo urbanistično zasnovo mesta Šentjur, predvideti selitev mesta v smeri proti Hruševcu, center mesta prepustiti prometnim tokovom, Novo vas, Črnolico in Kmetijski šolski center pa reševati z novimi obvoznici.

Zanamci ne bodo s prstom kazali na nas

G. podžupan Artnak, vi ste eden od najodločnejših zagovornikov predstavitve nadvoza v smeri proti Grobelnem v koridor bodoče navezovalne ceste Dramlje – Šentjur. Zakaj?

»Razlogi so preprosti: s tem ko je prišla v državne načrte navezovalna cesta Dramlje–Šentjur, smo dobili zgodovinsko priložnost, da enkrat za vselej rešimo šentjurske prometne zagate in hkrati poskrbimo za prepotrebno prometno povezanost celotnega Kozjanskega z avtocestnim križem. Če poskušam gledati globalno in razvojno, tu dilem ni in jih ne more biti. Nadvoz pri Zikošku bi sicer razmeroma hitro, to je do leta 2006, rešil težave pri prehodu čez Voglajno in železnico, a čisto nič več. To pa je absolutno premalo. Če ta občinska garnitura ne bo naredila res vsega, da udejanji strateško neprimerno ugodnejšo varianto s prestavitvijo nadvoza v koridor navezovalne ceste in neposredno cestno povezavo s planinsko cesto na oni strani Črnolice, bi naši zanamci upravičeni kazali s prstom na nas.«

Protiargument vaših nasprotnikov, v strankarskem pogledu sta to predvsem Ljudska stranka in ZLSD oziroma Janez Čokl, Jurij Malovrh in Cveto Erjavec,

Ga čaka selitev

je pravazprav en sam, prepričani so, da bi s prestavljanjem lokacije nadvoza izgubili veliko časa, sploh pa naj bi bilo vprašanje, ali so bo čez leta še našel denar v državnem proračunu za naš nadvoz? Ali imate kakšna nasprotna zagotovila?

»Glede same zamude nimam kaj dodati, izgradnja nadvoza se bo gotovo zavlekla, toda prepričan sem, da ne več kot za dve ali tri leta. Da bi nas država lahko povsem pustila na cedilu, pa nikakor ne verjamem. Seveda je nekaj tveganja, marsikaj se lahko v tem času zgodi, toda če bi zaradi tovrstnih res malih možnosti napravili enkratno celovito rešitev, nam zgodovina ne bi nikoli oprostila. Z našimi zamislimi je občinsko vodstvo že seznanilo pristojna ministrstva ter Direkcijo za ceste in lahko rečem, da nas v načelu podpirajo.«

Navezovalna cesta Dramlje–Šentjur leta 2010

Z nadvozom je tesno povezana navezovalna cesta. Kje naj bi tekla in kdaj naj bi se gradila?

»Idejni projekt je že narejen in čaka na pobudo Darsa, da se izdelajo variantne študije. Cesta bi se začela s križiščem v Trnovcu, 280 m dolg viadukt bi jo vodil prek Drameljske doline na sosednjo vzpetino, šla bi severno od Primoža, nato po dolini Kamenskega potoka, v Bezovju bi se s predorom izognila tamkajšnjih hiš, se kakšnih 200 metrov južno od Kmetijske šole s križiščem navezala na obstoječo regionalno, na bližnji nadvoz ter nato na planinsko cesto. Okvirni predračun znaša 3,8 milijarde. Ni nobenih zadržkov, da se gradnja ne bi začela leta 2010, tako kot je načrtovano.«

Kako odgovarjate na možne očitke, da bo ta cesta dejansko prometno izolirala Šentjur in škodila njegovemu gospodarskemu razvoju?

»Da so skrajno naivni. Šentjur od tranzitnih prometnih tokov, razen hrupa in onesnaženja, nima ničesar. Na ta račun naši gostilničarji ne prodajo niti enega špricarja, trgovci pa niti ene žemlje.«

Odločil bo občinski svet

Kdaj bo padla odločitev in kdo bo odločil?

»Odločiti se moramo praktično nemudoma, vsekakor pa takoj, ko bomo dobili v roke prometno študijo. Morda že pred poletjem. Gre za pomembno strateško odločitev, ki jo bo moral vzeti na svoja pleča občinski svet. V LDS smo glede nujnosti predstavitve nadvoza soglasni. Odločno zavračamo drobnjakarske interese posameznikov, vezane na ta mandat ali celo na odločitve v prejšnjih mandatih in podobno. Četudi nadvoz do konca mandata ne bo zgrajen, bo za nami ostala strateška zamisel, ki jo ne bo težko dokončati komurkoli.«

F. K.

VSAK

Vsak dan
Je nekaj posebnega
Včasih ga prezrem
In se kasneje zavem

Vsak človek ki ga spoznam
Mi je dal nekaj
Da lažje rešujem uganke

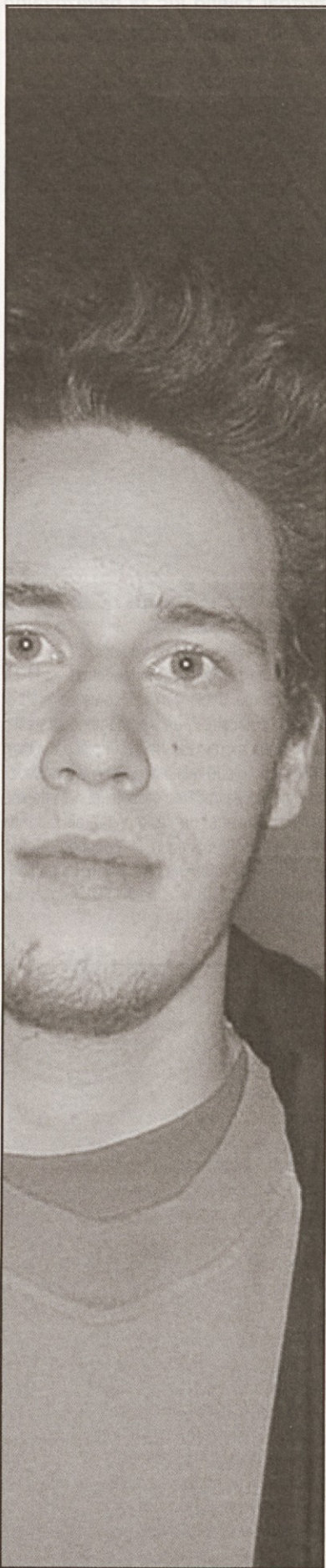
Vsak trenutek
Občutek
Vsak utrip, vdih
Beseda, dejanje

Vse to sem jaz
Človek, ki je del sestavljenke

Sestavljenka poraza in uspeha
Neskončnost, ki v množice je ujeta
In rešitev prava je
Pot do svobode, uspeha ...

Anita Marušič

Žan Žafran

Žan Žafran, 22, doma iz Bukovja, je študent politologije

Petek, 28. V. 2004

Pozdravljeni, dragi bralci. Ravno po izidu majske številke ŠN in ravno, ko smo s kolegi prispeli na prizorišče bajker-festa na Ljubečni, se mi na mobilnem telefonu izpiše KOVAC SN, waw, kaka čast. Pove mi za objavo dnevnika. O.K., kul.

V majski številki se je Natalija Plemenitaš malce razpisala o tem, kako ji ne gredo v račun splošna konservativnost in zahojenost njenih sokrajanov. Popolnoma jo podpiram v njeni javni okarakterizaciji, čeprav sam glede takšnih sokrajanov preferiram nočne obiske in molotovke. Verjetno so diplomirani politologinji zamerili njen prestop iz Šentjurčana v ŠN – ampak kot študentu politologije mi ni jasno, kako lahko politolog, ki ima na voljo dovolj politološkega znanja in veščin sploh sodeluje pri takšnem časopisu, kot je Šentjurčan. Res, sramota za vso politološko znanost. Politologi naj bi bili prima inteligentia družbe, ne pa lakaji profašističnih medijskih interesov. Sicer je pa večja krivda na teh sokrajanih. No, pa v Dobju je to verjetno izjema, v Slivnici, kjer pa je to pravilo, bi jo sigurno že zdavnaj linčali.

Četrtek, 3. VI. 2004

Ravnokar sem se vrnil iz Ljubljane in po pregledu delnih rezultatov mojih poljedelskih znanosti in po z njimi povezanih verskih obredih, zapadem v globoko razmišljanje.

Sodobni človek pri nas je globoko nesrečen in zamorjen, saj je vpet med dva ognja duhovnosti. Na eni strani spiritualna nekonsistentnost krščanstva (in monoteizma nasploh) in na drugi strani malomeščanski materialistični ateizem. Oba dva človekov duh zatirata, namesto da bi ga osvobajala. Kaj storiti v takšnem primeru? Človeški duh se lahko osvobodi izmed teh dveh ognjev tako, da sam zagori, postane ogenj, ki počasi, a vztrajno, jemlje zrak obema prejšnjima. Ta ogenj po logiki neke zgodovinske dialektike preraste oba prejšnja in ju zaduši – človekova duša je osvobodjena.

Petek, 4. VI. 2004

Oče mi je naročil, da moram skupaj z J. Ploštajnerjem na razširjeno turnejo po celi občini in na markantnih točkah nalepiti propagandni material SDS in NSi. O.K. – nekateri buržujski kvaziintelektualci se bodo zopet "spraševali", kako lahko komunist gre in lepi okoli plakate od SDS in NSi. Zadeva je jasna, če jo dovolj široko razumemo: 1. LDS in ZLSD nista levi stranki, saj je v Sloveniji v primerjavi s primerljivimi državami najbolj obdavčeno delo in najmanj obdavčen kapital – po politoloških kriterijih sta torej ti dve stranki bolj desni od Bushevih republikancev; 2. Že Stalin je rekel, da so socialni demokrati za delavsko gibanje nevarnejši od samih fašistov. Če to torej prenesemo na današnje slovenske razmere, lahko rečemo, da so za nas, progresivce, liberalci nevarnejši od konservativcev, kar je res.

No, drugače sva pa z J. Ploštajnerjem prav uživala v tem, kako sva s SDS in NSi plakati popolnoma zasenčila LDS-ovske. Celo rekel mi je: "Grema dol zabit komuniste!" Kar me je malo užalilo in sem mu moral razložiti teorijo, da to niso komunisti, da to nikoli niso bili, vsaj od leta 1948 naprej ne itd. itd.

Petek, 18. VI. 2004

Na ta dan sva bila kar dva člana MDGS žrtev policijske represije, na približno isti lokaciji iz Šentjurja proti Slivnici.

Najprej se posvetimo samemu pojmu policija. Po moje ima ta represivni aparat države svoj izvor v srednjeveški ureditvi, kjer je graščak za svoje hlapce izbral največje izmečke med tlačani, saj je tako imel zagotovljeno njihovo naklonjenost, ker jim je podelil vsaj nek smisel v življenju, oni pa so se lahko po malem maščevali svojim prejšnjim sotlačanom. No, sčasoma so se zadeve institucionalizirale, vlogo graščaka je prevzela država, vlogo hlapcev pa policija. Pa, recimo, sami vprašajte katerega koli prijatelja o njegovih izkušnjah – so ga policaji kdaj, če sploh kdaj, varovali in kolikokrat so ga zatirali, ga maltretirali, mu kršili človekove pravice in predvsem dostojanstvo, itd. itd.

Spomnim se dogodka, ko smo bili na ekskurziji na PU Koper. Načelnik nam je povedal, da na Primorskem policajev primanjkuje, da pa jih je na Štajerskem preveč in jih zato mi "izvažamo". Mene in mariborskega sošolca je bilo kar zelo sram. Zato bom tu dal nasvet vsem mladim "perspektivnim" članom NAŠE družbe, ki so slučajno kdaj samo poskušali premišljevali o tem, da bi jih poklic policista zanimal: 1. Nisi zguba, uveljaviš se lahko na veliko načinov, najboljši so takšni, da soljudem pomagaš, ne pa da jih zatiraš; 2. Bodi vesel in srečen, poslušaj rock, najbolje kar punk rock in bodi čim dlje mlad, itak boš prehitro star; 3. Za vse hudo, kar storiš v tem življenju, ne glede katere veroizpovedi ali vero-ne-izpovedi si, boš nekoč na tak ali drugačen način odgovarjal in tam te tvoji kolegi ali pa uniforma ne bo varovala; 4. Najdi si kakšno prikupno osebo nasprotnega spola in z njo deli vse radosti svojega mladostnega življenja.

Sam dogodek: ker nam je ob čakanju na koncert skupine Muddy River pri Grasselliju začela lakota že močno udarjati po želodcih, smo se odločili, da obiščemo najboljšo pizzerijo vzhodno od Celja – Kamro. Vzeli smo pizzo za seboj, nato pa se po mokri cesti, po dežju, peljemo za nekim fensi avtomobilom v smeri Črnlince. Kar naenkrat se avto ustavi in zavije s ceste. Tuf. Moja sprednja luč je poljubila njegovo zadnjo registrsko tablico. No, g. Klakočar ml. je takoj poklical svojega kolega, ki se je v spremstvu še enega kolega pripeljal v novem službenem vozilu, s katerim se "smrkci" tako radi vozijo okoli. Po ene tričetrt ure, se razume, tako da smo pizzo lahko pojedli kar na dežju. Namesto zdravo mi policaj reče: "Vi ste povzročitelj nesreče!" in sledil je enourni postopek, v katerem mi je takoj postalo jasno, da zakon ne velja za vse enako

in da slovenski policisti poznajo klavzulo vnaprejšnje krivde, sicer po sumljivih kriterijih. Potem ko so škifi, zadovoljni, da sem pripomogel k doseganju njihove norme, zapustili prizorišče, sem izmenjal podatke in šel.

G. Klakočarju se zdaj javno opravičujem, da nisem pravočasno predvidel prižiga njegove zavorne luči, mu želim še naprej uspešno sodelovanje z našimi "vedno bolj priljubljenimi in vedno bolj prijaznimi" represivnimi organi, mu pa hkrati polagam na dušo, da naj ne bo presenečen ob družbenih pojavih, kjer je sposobnost policistov že v teoriji izključena.

No, glede mojega društvenega kolega, pri njemu so policaji kršili samo postopek, človekove pravice, enakost pred zakonom, dostojanstvo in ostale stvari, ki jih policaji vsakodnevno počnejo.

Sobota, 19. VI. 2004

Tisti, ki se niste udeležili slivniške Kresne noči, ne računajte na to, da vam bom jaz sedaj slučajno kaj povzemal glavno dogajanje ali kaj podobnega.

Bilo je zanimivo in živahno, sicer kresa zaradi včerajšnjega deževja letos ni bilo, vendar so tu še vedno ročni kresovi, katerih dračje gori ob vsakem primeru, če je dodana le pravišnja doza tobaka.

Najbolj zanimiva atrakcija je bila v vlak premaskiran traktor z dvema vagonoma. S kolegi smo vzeli plato piva, nekaj vrečk kopic in se vozili po naši ljubi KS, dokler nam niso organizatorji zagrozili s plačevanjem vozovnic.

Okroglo mizo, zjutraj, sem sicer zamudil, opazil pa sem, da jo je vodila notorična Mariana Novak, očitno nekakšna šentjurska Ricky Lake. Opazil sem tudi župana, podžupana (veste katerega) in pa našega modrega poslanca. Drugače razen degustacije medice ni bilo nič kaj zelo zanimivega zame.

OBVESTILO:

Vsem javno prizadetim osebam, ki sem jih opisal v tem dnevniku, se globoko opravičujem (yeah, right) in jih prosim, da mi ne zamerijo, da sem z njihovimi pomiljevanja vrednimi osebnostmi zapolnil prostor v tej rubriki. Upam, da jih to ne bo preveč prizadelo in da bodo lahko utečeno naprej opravljali svoje življenjsko delo pretvarjanja kisika v ogljikov dioksid.

Žan. Ž.

Šolski center za lepši Šentjur

V ponedeljek, 14. junija, je 248 dijakov Šolskega centra Šentjur (bivša Kmetijska šola) pod vodstvom pedagogov temeljito prečesalo in počistilo mesto Šentjur ter Šentjurčanom pokazalo, da prevračanje košev za smeti in druge podobne »akcije«, ki jih pripisujemo »kmetišnikom«, le niso posledica splošne okoljske indiferentnosti njihove šole, temveč kvečjemu dejanja posameznikov.

Pomočnica ravnateljice **prof. Lavričeva**:

"Odziv dijakov je bil presentljivo pozitiven, prvi vtis je, da smo bili uspešni, analizo svoje akcije pa bomo napravili v šoli. Veseli smo sodelovanja s KS in seveda tudi njihove pozornosti in malice na koncu. Akcijo, ki je odraz usmeritve naše šole v eko-program, bomo naslednje leto gotovo spet ponovili."

Marjana Kurnik, vodja čistilne akcije:

"Osem skupin dijakov si je razdelilo delo, dali smo jim 50 velikih plastičnih vrečk in vse so skoraj polne."

Jerneja Žlof, vodja ene od skupin: Šentjur se je pokazal kot sorazmerno čisto mesto, našli smo predvsem le male smeti,

cigaretne ogorke, plastenke in podobno. Še največ smo jih nabrali okrog stadiona in avtobusne postaje ter povsod pod okrasnim grmovjem in živimi mejami. Mimoidoči so bil z nami zelo prijazni. Ko nam je zmanjkalo vrečk, so nam jih takoj dali v bližnji trgovini."

F. K.

Zlati slivniški veselošolci

Na OŠ Slivnica že učenci veliko let tekmujejo v Veseli šoli – tj. vseslovenskem tekmovanju v znanju pod okriljem mladinske ravije PIL.

Pa ta Vesela šola ni zabava, kot bi človek sodil po imenu, ampak

OSNOVNA ŠOLA	ZLATO	SREBRO
SLIVNICA	4	11
PLANINA	1	2
DOBJE	0	0
ŠENTJUR	1	9
BLAGOVNA	0	1
DRAMLJE	1	1
PONIKVA	1	3
HRUŠEVEC	1	0

je resno učenje raznih tem, obdelanih z raznih vidikov.

Učenci se najprej pomerijo med seboj na šoli. Tisti, ki dosežejo določeno število točk, se pomerijo na regijskem tekmovanju. Najboljši se uvrstijo na državno tekmovanje, kjer lahko osvojijo srebrno ali zlato priznanje.

V tem šolskem letu je državno tekmovanje za veselošolce iz občin Šentjur in Dobje organizirala OŠ Dramlje. Tekmovanje je bilo v sredo, 21. 4. 2004. Testi se enotno vrednotijo in točkujejo za celotno Slovenijo, možnih je bilo 40 točk: zlato priznanje so dobili učenci, ki so dosegli 36 točk in več. Slivniški učenci so se kot že tolikokrat poprej ponovno odlično odrezali. Srebrno

priznanje so dobili Patricija Palčnik iz 3. razreda, Eva Škornik iz 5. razreda, Tanja Užmah, Ksenija Vodišek in Nataša Frece iz 7. razreda; Matej Pinter, Nejc Rosenstein, Rok Ozis, Saša Selič, Mateja Obrez in Nuša Dvoršak iz 8. razreda. Zlato priznanje pa so osvojile Alja Selič, Petra Drame in Doroteja Tanšek iz 7. razreda in Špela Mlakar iz 8. razreda.

Da je uspeh OŠ Slivnica kot celote in posameznikov zavidanja vreden, nam kaže spodnja razpredelnica: Zlate veselošolke so se 30. 5. 2004 udeležile podelitve najzlahtnejših priznanj

v Cankarjevem domu v Ljubljani. Za spomin na odličen uspeh so se skupaj z mentorico Majdo Pinter – Zelič slikale pred spomnikom Ivanu Cankarju.

Nina Gradič

Iz OŠ F. Malgaja

Utrinki z Utrinkov

Zaman sem se trudil, da bi razumel, zakaj gre pri Utrinkih. Je to slovo od osmošolcev, predstavitev bodoče generacije osmošolcev, no, zdaj morda že devetošolcev, ali za prireditve kar tako, pač prikaz ustvarjalnosti neke generacije ob koncu šolskega leta.

Avla v OŠ F. Malgaja je bila v petek, 28. maja, polna mladih staršev, ki so prišli gledat nastop svojih nadobudnih potomcev. Mnogi so pripeljali s seboj tudi manjše bratce in sestre nastopajočih, ki so posrbeli za rahlo nadležen nemir v avditoriju.

Pa ne za dolgo, kajti otroci so se šolske kulture kaj hitro naveličali in skupaj vsej z enim od roditeljev naredili prostor za tiste, ki smo vzdržali. Samozavestna povezovalka programa nas je na začetku obvestila, da je šola tisti petek imela kulturni maraton, da so po razredih ves dan ustvarjali, z najboljšimi stvaritvami pa nas nameravajo zabavati. Ampak je šlo le za napoved in nič več. V kvizu Najšibkejši učenec, s katerim so sedmošolci 7.b razreda spretno kopirali znano TV-oddajo Najšibkejši člen, so sicer uspeli razdreti nekaj nedolžnih duhovitosti, vse drugo pa je bil en sam koncert dveh otroških in enega mladinskega pevskega zbora. Na odru se je zvrstilo več kot 90 mladih pevcev. Pevci, vključno z zborovodkinjo Melito Račević Prevodnik, so v svojih sproščenih nastopih vsekakor uživali, starši so lahko ponosno pofotografirali svoje nadobudneže, petje pa je bilo prej skromno kot navdušujoče. Šele pestri in zabavni repertoar mladinskega zbora ter nastopi instrumentalistov so predstavili, ki se je nevarno nagibala v smer dolgočasja, vendarle rešili. Razglasitev najboljšega učenca in najboljšega športnika šole, tokrat je oba naslova pobrala Andreja Jerneja, ter zahvala zborovodkinje svojim pevkam – osmošolkam, ter seveda tudi nasprotno, zahvala predsednice zbora Veronike Sorčan zborovodkinji, sponzorjem in drugim zaslužnim, je bil nekakšen višek prireditve. Lepo in prijazno, vendar premalo za šou, ki bi si ga veljalo zapomniti. Ali niso utrinki nekaj takega, kar naj bi krasilo zvezdno nebo?

F. K.

Prebujajoča e-grapa

Pri šentjurskih novicah smo se doslej že večkrat ozrli po šentjurskih spletnih domovanjih. Domača medmrežna scena se je v zadnjih letih dodobra postavila na noge, tako da je pionirstvo na tem področju že davno mimo. Mnogokrat je težje vzdrževati nek nivo, kot ga doseči, zato nas tokrat niso toliko zanimale vsebinske zadeve, ampak smo dali poudarek na vzdrževanju ažurnosti spletnih strani. V izbor niso prišle strani podjetij, razen medijskih.

Eden pomembnejših vidikov upravljanja spletnih strani je tudi odzivanje na vprašanja javnosti, kar je še posebej pomembno npr. pri javnih ustanovah ali pri organizacijah, ki pridobivajo znatna javna sredstva. Z nekom smo komunicirali po e-pošti izključno, če je bil e-naslov objavljen na strani.

Poskusili smo vzpostaviti tudi stik s tistimi, ki nimajo spletnih strani, sorodne organizacije pa jih npr. imajo oz. smo menili, da bi jih glede na svojo aktivnost lahko imeli ter jih pobarali o njihovih načrtih. Morebitnim »izbrisanim« se opravičujemo in jih vabimo, da nas obvestijo o svojem obstoju.

Na preži

Najhitrejši oz. dobesedno ekspresni so bili šentjurski planinci. Spletni urednik **Slavko Bobek** je navedel, da si želijo prenoviti stran, ki jo dopolnjujejo na dva do tri tedne, najpomembnejše pa so ažurne informacije o aktivnostih. Med hitrimi je bil tudi urednik portala **Sentjur.info** Gregor Krajnc. Portal je na šentjurskem spletnem nebu novost, izvaja pa ga ekipa, ki dela podoben projekt že v Šmarju. Na portalu bodo organizacije imele same možnost vnašanja dogodkov. **ŠPUKN iz Dobja** ima v sklopu strani čez 500 fotografij, administrator **Boštjan Tovornik** pa trenutno ne načrtuje večjih novosti. Pri **OŠ Franja Malgaja** vsako leto spremenijo koncept in videz spletne strani. Zelo važna se jim zdi preprostost brez raznih animacij, kar omogoča hitrejši dostop, **Marjan Gradišnik** pa je odgovor zaključil z: »Pa še simpatična je!«. **Gasilci iz Loke** imajo eno najmlajših spletnih strani. Zanje skrbi **Aleš Guzej**, ki vidi enega izmed glavnih pomenov strani v oglasni deski za člane društva. Pri šentjurskih košarkarjih skrbi za vsebinski del **Luka Hvalc**, za tehničnega pa **Samo Gazvoda**. Osveževanje strani je nekajkrat tedensko, kmalu pa lahko pričakujemo fotogalerije, zanimivosti in morebitno osvežitev kompozicije, podajanja aktualnosti in novic na uvodni strani. Pohvalili so se tudi z obiskom, v 10 mesecih delovanja je stran obiskalo približno 1100 ljudi mesečno. Za šentjurske kolesarje skrbi kot predsednik in administrator **Sebatjan Jaklič**, njihova stran pa je še čisto sveža. **Spletišče KMN Simpl Žegar** je zelo aktualno med sezono malonogometne lige. **Bojan Planko** ima prenovi strani v srednjeročnem načrtu. Pri **ŠKMŠ** je vsebinski **Bogdan Rahten**, tehnični pa **Samo Gazvoda**. Prenova je že nekaj časa v testni fazi, poleti pa naj bi bila končno aktivirana. Študentje so se pohvalili z lanskim drugim mestom med tovrstnimi stranmi študentskih klubov. Na ekološki kmetiji **Planinca** je glavni za splet **Klavdi Es**. Novosti ne načrtujejo, strani pa so zanje izrednega pomena. Čeprav je na strani dovolj podatkov, so pri **IRFF** priznali, da so nekoliko zaspali z osveževanjem, kar nameravajo popraviti.

Ker nas prvenstveno zanima ažuriranje, po svoje ni čudno, da so prav spletne strani iz te skupine tudi v veliki večini najboljše ažurirane.

Druga runda

Nekatere je bilo treba k sodelovanju še enkrat spodbuditi, tako da je skupna slika odzivnosti postala veliko boljša.

Knjižnica Šentjur dodaja novice mesečno. Nova stran naj bi luč sveta ugledala prihodnje leto. **ŽKK Šentjur-Šmarje** osvežuje strani kar dva do trikrat tedensko, za kar skrbi **Danilo Fras**, nove strani pa ne načrtujejo. **Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice** strani osvežuje po potrebi. V načrtu je povsem nova stran, ki jim že doslej izredno veliko pomeni, ker nudi informacije, ki jih drugje ni. **Tedniku Šentjurčan** na tedenski bazi strani ureja podjetje v Ljubljani, za večje spremembe pa ni časa. Spletišče jim pomeni dodaten način komuniciranja z bralci. **KS Planina** strani ureja **Volja.net**, od zadnjega obvestila pa se kot kaže ni zgodilo nič bistvenega, kar pojasnjuje (ne)aktualnost. V prihodnje ne predvidevajo česa novega okrog strani.

Na **OŠ Hruševac-Šentjur** skrbi za stran kar ravnatelj **Robert Gajšek**, ki obljublja prenovi strani, med prednostmi pa navaja: aktualne informacije z daljšimi vsebinami, ki jih drugače težko posredujejo staršem, grafični materiali, ki bi bili drugače zelo dragi, objavljane glasila, ki se drugače slabo prodajajo in je z njimi veliko dela. Opaža tudi, da s časom narašča obiskanost šolske strani s strani staršev. Javili so se tudi iz **OŠ Dramlje**, kjer za stran skrbi **Gregor Ivšek**, za novosti pa poskrbijo le dvakrat letno. Bolj aktivni so na **OŠ Dobje**, kjer novosti dovajajo do dvakrat mesečno, za to pa skrbi **Mirjana Aužner**, ki je edina administratorka, ki se ukvarja s »čudom«, imenovanim internet.

Gospodarje šentjurskega interneta smo prosili tudi, da opredelijo pomembnost spletne strani za njihove organizacije. Nasplošno so podeljevali zelo visoke ocene, kar je razveseljivo, čeprav smo v uredništvu mnenja, da bi lahko bil marsikdo nekoliko bolj skromen.

Črno piko podeljujemo

... vsem organizacijam, ki nam niti po dveh pozivih niso zmogle odgovoriti ali pa ustreznega naslova nimajo objavljenega ali je ta celo napačen, kar samo od sebe v ospredje postavlja vprašanje, kakšne so njihove sposobnosti ali volja do komuniciranja. V manjši meri dopuščamo tudi možnost, da je kje prišlo do okvare.

Skoraj nismo mogli verjeti, da **Občina Šentjur** kontaktnega e-naslova nima objavljenega, kar je v e-dobi, ki jo živimo zagotovo minus. Kljub vsemu lahko sicer kontaktiramo s **TIC-em**, z nekaterimi občinskimi svetniki in teoretično z nekaterimi krajevnimi skupnostmi. Z občinskih hodnikov smo drugače izvedeli, da se pripravlja

rekonstrukcija strani, ki bo zadostila Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja. **Upravna enota Šentjur pri Celju** ima na spletni strani objavljen e-naslov, ki očitno ni pravilen, kar je relativno zaskrbljujoče. Na strani lahko npr. ažurno spremljate aktualne objave prijavljenih javnih prireditiv.

Ostale neme spletne strani oz. komunikatorje imajo **Atletski klub**, **Astronomsko društvo Kosci**, **Društvo za vzpodbujanje dinamičnega življenja Vedež**, **Radio klub S59DSC**, ki je stran lansiral tik pred Jurjevanjem, **Športna zveza Šentjur**, turistična predstavitev **Ponikve**, **OZ Rdečega križa**, **Šolski center Šentjur**, **OŠ Planina** in portal **Šentjur.net**, ki naj bi ga za razliko od šmarskega izdali domači fantje, vendar so, kot kaže, obupali še pred pravim začetkom.

Kako dolgo še brez?

Poleg same odzivnosti je za prepoznavnost organizacije pomembna tudi sama prisotnost na svetovnem spletu. Med iskanjem šentjurskih destinacij smo sicer odkrili povezave na organizacije, ki delujejo pri nas, vendar menimo, da bi jih vsaj nekateri zaradi aktivnosti in/ali lastnega pomena za Šentjursko že skoraj morali čimprej izdelati in lansirati.

Vrtec Šentjur nas je obvestil, da načrtujejo postavitev spletne strani v septembru. **TIC Šentjur** se vključuje v spletne strani šentjurske občine, ki naj bi bile v fazi prenove. Lani so se vključili v uradne spletne turistične strani Slovenije (www.slovenia-tourism.si), v katere vnašajo podatke sami. Prav tako je lani nastal regijski turistični portal Savinjske (www.savinjska-tourism.net), kjer je Šentjur še podrobneje predstavljen in so prav tako sami skrbniki. Prireditve vnašajo tudi na spletne strani Univerze v Mariboru - Fakultete za računalništvo, ki je izdelala pilotni projekt Vse prireditve na enem mestu. Slivniški mladinci načrtujejo zagon spletne strani do konca leta. Glasbena šola obljublja vzpostavitev strani z novim šolskim letom. **OŠ Ponikva** ima spletno stran v načrtu, vendar so se izgovorili na problem pridobitve ustreznih učilnic, ker sedaj delajo v kabinetu.

Na **Občini Dobje** so v fazi iskanja primerneга izvajalca, ki ga bodo iskali v skladu z javnimi naročili malih vrednosti. Zanimiv odgovor smo prejeli z **JSKD Šentjur**, ki ima svoje prireditve objavljene na Skladovi centralni strani. "Lastna spletna stran bi bila smiselna samo v povezavi z vsemi kulturnimi društvi oziroma ZKD. Ker se o tem že nekaj časa pogovarjamo, upam, da bo stvar zaživela vsaj naslednje leto. Glavne razloge zato, da tega še ni, vidim v nepovezanosti," je zapisala Anita Koleča. Center za socialno delo obljublja spletno stran leta 2005.

(se nadaljuje)

br

Klumpanje podira rekorde

Peter Rajh

Prihajajočo soboto se bo Planina zagotovo tresla. Na sporedu bo namreč tradicionalno, že peto Klumpanje, ki ga organizira planinski klub mladih. Dopoldne bosta potekala turnirja v košarki in odbojki, popoldne bodo pripravili zabavo za otroke, zvečer pa sledijo koncerti na čelu s tokratnim zvezdnikom Vladom Kreslinom. Pred eno najbolj množičnih prireditev v občini smo se pogovarjali s 30-letnim Petrom Rajhom, ki je od letošnjega februarja predsednik Klumpa.

Klumpanje je vaš daleč največji projekt. Kako dolgo poteka organizacija in kako se odločite za program? Je res, da ste na Planino želeli pripeljati Siddhartha?

Praktično za to zares veliko prireditev delamo vse leto. Posamezna področja smo si razdelili znotraj kluba, sicer pa na sami prireditvi pomaga kar blizu 50 naših članov. Praktično vse aktivnosti izvajamo sami. Potrebno je postaviti šotor, poskrbeti za organizacijo odbojke in košarke, zahteven je tudi gostinski del.

Drži, da smo želeli Siddhartha, toda odgovorili so nam, da letos nastopajo samo v tujini, tako da ni šlo. Naše izhodišče so rock izvajalci. Mi2 bodo recimo nastopili že petič, tokrat bodo snemali tudi živo avdio verzijo enega svojih komadov. Elvis Jackson in Slon in Sadež so zelo priljubljeni med mladimi, Kreslin pa je tako legenda. Priložnost smo ponudili tudi mladi skupini Reptiles iz Dobja, za otroke pa bo popoldan nastopil cirkus v malem.

Koliko bo stala letošnja prireditev? Kako boste pokrili stroške? Zakaj se ne odločite vsaj za simbolično vstopnino?

Nekako se držimo načela, da vsako leto skušamo obiskovalcem ponuditi več. Nastopili bodo elitni slovenski izvajalci, ki seveda tudi stanejo. Poskrbeti je potrebno za varnostnike, pokriti prizorišče, ozvočiti prireditev ... Proračun Klumpanja se tako giblje okrog 2,3 milijona tolarjev, celo leto pa porabimo okrog 4 milijone. Sredstva prek akcij mladih pridobimo iz občinskega proračuna, kar pa seveda ni dovolj. Nekaj se pokrije tudi od prodane pijače, velik delež pa nosijo sponzorji. Največji seveda Tajfun, s katerim že dolgo uspešno sodelujemo. Razmišljali smo tudi o vstopnini, toda to bi nam naložilo cel kup dodatnih organizacijskih težav. Velik problem bi bilo ograditi prostor, še posebej, ker gre za celodnevno prireditev.

Koliko ljudi pričakujete?

Kljub temu da bomo imeli postavljen šotor, je veliko odvisno od vremena. Če bo vzdržalo, bo na Planini 3. julija blizu 1500 ljudi. Za simbolično ceno bo iz Šentjurja in nazaj organiziran avtobusni prevoz, prvič pa bomo letos omogočili tudi kampiranje za šolo.

Med vašimi aktivnostmi izstopa tudi Dan mladosti v Šentvidu. Gre za jugonostalgijsko ali provokacijo?

Ne za eno ne za drugo! Povod je zagotovo bil brigadirski dom v Šentvidu, prek katerega smo se spomnili na delovne akcije v naših koncih. Konec koncev je Planino obiskal tudi sam Tito, kar ima še zdaj določeno težo. Toda naš Dan mladosti je praznik zdajšnje mladine, nikakor pa ni njegov namen samo obujanje spominov. Projekta se naša kulturna sekcija loti na šaljiv način, saj tudi Tito ni bil vedno resen, ha, ha.

Sicer organizirate še številne druge projekte.

V zimskem času zaživi predvsem naša sobica, kjer smo v zadnjem času gostili kar nekaj potopisov, kar je tudi posledica tega, da smo kupili projektor. Predavala je recimo Benka Pulko, ki se je zaradi velikega zanimanja sicer predstavila v Šentvidu. Lepo je uspelo tudi letošnje kresovanje in slavlje ob vstopu v EU na planinskem gradu, kjer so poleg naših kulturnikov nastopili tudi pevci in šolarji. V Šentvidu smo čez leto izvedli tudi nekaj koncertov.

Menda ste kupili lastno ozvočenje? Ga boste tudi tržili?

Tako je. Zaradi številnih koncertov smo se odločili za investicijo v kar konkretno ozvočenje moči 6 kW, ki je stalo 1,8 milijona tolarjev. En del smo že odplačali, drugi nas še čaka. Razmišljali smo tudi o ozvočevanju neklubskih prireditev, a zaenkrat še nimamo človeka, ki bi bil dovolj vešč za mešalno mizo in hkrati pripravljen naokrog prevažati ne ravno majhno kompozicijo.

Kako sodelujete s sosednjimi mladinskimi in študentskimi klubi? Pogrešali smo vas na mladinski tržnici na Jurjevanju?

Sodelujemo dobro, predvsem z vidika medsebojnega obiskovanja prireditev. Res je, da nas ni bilo na Jurjevanju, ker smo isti večer imeli že prej omenjeni potopis Benke Pulke.

Kako sodelujete in gledate na občinsko oblast? Vas župan Tisel kot Planinčan kdaj počasti z obiskom? Kaj pa KS Planina? Na zadnjih volitvah je praktično zmagala klumpova linija, vaš dolgoletni predsednik Marko Vouk zdaj vodi KS. V kakšnem razmerju ste si?

Z Občino sodelujemo kar dobro, stike pa imamo predvsem prek različnih razpisov. Župan Tisel zaenkrat še ni bil pri nas. Klump in politika se ne mešata. Res je, da je sestava sveta KS mlada, toda to je bila praktično

edina rešitev po veliki krizi v prejšnjem mandatu. Finančna sanacija še vedno traja, tako da društvo na KS s tega vidika logično ne more računati. Seveda pa redno sodelujemo s krajom z različnimi prostovoljnimi akcijami.

Kako Klump živi s krajem? Kako vas sprejemajo Planinčani?

Mislím, da dobro. Seveda se vedno najde kdo, ki ga kaj moti. Jasno je, da je ob Klumpanju glasna glasba dolgo v noč, toda mislim, da to krajani razumejo. Konec koncev s Klumpanjem Planini naredimo tudi veliko reklamo, saj mladi od drugod naš kraj poznajo predvsem po tej prireditvi.

L. H.

Prejeli smo

Spoštovani g. Kovač!

Prosim, ne vrzite tega pisma v koš, ker ni podpisano; žalostno je, da se tako kot vsi moji sopevci v zboru bojim zamere.

Že nekaj let hodimo k pevskim vajam, se trudimo, da bi znali peti, toda nismo uspešni: revija v Šentjurju nam je prinesla najslabšo oceno. Sprašujem se, ali smo nesposobni mi pevci ali tudi pevovodja?

Dva dni pred pevskim srečanjem v Kozjem je pevovodja gospod Volasko med vajo vrgel rokavico in nas razpustil, da ne smemo v Kozje. Če je imel prav, presodite sami! On plačan, mi prostovoljci! Da nam je zelo žal za tem razvedrilom, se lahko prepričate pri pevcih iz Dobja, samo ne pri gospodu Salobirju, ki bi utegnil dati napačno izjavo.

Za razumevanje se vam vnaprej iskreno zahvaljujem, tudi v imenu pevcev, glavno je, da Dobjani zvejo resnico.

Prizadeti

Pripomba urednika

Izjemoma objavljamo anonimno pismo, ker ni žaljivo, kaže pa na določen javni problem v Dobju. O težavah v zboru bomo poskušali kaj več napisati v naslednji številki ŠN.

F.Kovač

Odličnjaki pod Ipavčevo lipo

Že tradicionalen županov sprejem za superodličnjake, tiste, ki jih krasijo sama odlična spričevala, se je zgodil 22. junija pod Ipavčevo lipo; letos jih je župan gostil in obdaril 51.

Program je bil tradicionalen: ogled Ipavčeve hiše, nekaj spodbudnih besed, spodoben angleški slovar, sendviči in letos še simpatična košarica jagod.

Naši odličnjaki so konformisti

Dokaj stereotipno svečenost sem poskušal izkoristiti z rahlo provokativno mini anketo. Po enem naključno izbranemu osmošolcu z vsake šole sem postavil nekoliko neprijetno vprašanje, kaj meni o svoji šoli in učiteljih?

Njihovi odgovori so me rahlo razočarali, kajti z velikanskimi težavami sem iz njih izbežal kaj več kot vsesplošno hvalo.

Špela Cvirn, OŠ Slivnica:

»Všeč mi je bilo, povsem sem zadovoljna tako s šolo kot z učitelji.«

Barbara Volarič, OŠ Hruševac :

Učitelji so bili zelo prijazni, veliko so nas naučili, ničesar nisem pogrešala.«

Katja Gorečan, OŠ Dramlje:

»Pri učiteljih sem opazila nekaj nepotrebnega razlikovanja med revnimi in bogatimi učenci, eni učiteljici očitam neprimerno obnašanje, ravnatelj pa je bil najboljši.«

Saša Rečnik, OŠ Ponikva:

»Želela bi si več izvenšolskih dejavnosti, več prostora in večje igrišče. Učitelj pa se ne sme kritizirati, ker ti to vedno škodi.«

Nejc Romih, OŠ Planina:

»Telovadnica je obupna. Hvalim potrpežljivost učiteljev, ni mi pa všeč, da pri njih mnenje učencev nič ne zaleže.«

Katjuša Jelovšek, OŠ F. Malgaja

»Šola je sicer stara, a je v njej bilo ful dobro vzdušje. Učitelji so v redu, mogoče so nas hoteli malo preveč naučiti.«

Valeta OŠ Hruševac

V petek, 11. 6., so imeli osmošolci OŠ Hruševac v športni dvorani zaključno valeta. Svoj zabavni program so napolnili s polletnim plesnim znanjem, dodali nekaj glasbenih točk in anekdot, najbolj pa so presenetili z globokimi razmišljanji ob zaključku osemletnega šolanja. Tudi tokrat ni šlo brez vrhunskih kreacij, ki so bile v znamenju rdeče in roza barve ter visokih petk. Kot vsako leto so tudi letos nekateri učenci poskrbeli za stilsko usklajenost, najbolj posrečen je bil fant v beli moški obleki, za katerim je pogledovalo marsikatero dekle na tribuni ... da o dekletu v roza čevljih ne govorimo ... Sledil je vpis 14 odličnjakov v zlato knjigo, poslovilne besede učencev in razredničark, predaja spominkov učiteljem, ob koncu pa je za največ veselja poskrbel mladi Gregor Zahc, ki je raztegnil meh in zaigral Na Golici. Edino črno piko solidnemu programu bomo dali prirediteljem, saj so si privoščili »kiks« in uporabili nekaj točk, ki smo jih že videli in slišali na kateri od preteklih valet.

V zlato knjigo so se letos vpisali naslednji učenci: Nejc Golob, Alja Hrovat, Aleš Jecl, Metka Kukovič, Neža Palir, Peter Sinkovič, Nina Vodopivec, Barbara Volarič, Božidar Brečko, Natalija Brečko, Lea Đakovič, Blaž

Kukovič, Urška Slapšak in Marina Tunjič.

Zlata učenka Lea Đakovič je povedala: »Seveda mi je žal, da se bomo po osmih letih razšli, ker bo vsak odšel na drugo srednjo šolo. Najboljši učiteljici sta mi bili Marija Arbajter, ker nam je vedno pomagala, in Marija Vok, ki je bila zelo fer. Včasih je bila malo stroga,

kar se mi zdi čisto vrede, saj je na ta način bil v razredu mir. Vpisala sem se na Gimnazijo Lava in mislim, da bo tam kar težko. Valeta je bila po svoje še kar zanimiva, pripombo bi pa dala na program, saj razredničarki nista najbolj prisluhnili našim idejam.«

BM

Sproščeni mladostni glamur

Kot je že tradicija, so se osmošolci OŠ Franja Malgaja tudi letos poslovili od osnovnošolskih klopi v hotelu Žonta: v ponedeljek, 14. junija, sta bila oba restavracijska prostora polna šentjurske mladeži in njihovih staršev. Pri večerji

je bilo sicer sedežev (verjetno) dovolj, v prireditvenem prostoru pa je bila nepopisna gneča. Ravnatelj in učiteljski zbor so še bili deležni udobnih sedežev, vsi drugi pa smo vključno s plešočimi osmošolci hodili, kot se reče, drug drugemu po glavah. Prostori hotela Žonta sicer imajo določeno draž, toda za tovrstno prireditev so absolutno premali.

Prireditvev je bila pestro in prijetno zastavljena. Trojka Katjuša Jelovšek, Teja Peperko in Lusien Fijavž, ki je program povezovala,

je ustvarila sproščen okvir, v katerega je nato serija sošolskih parov vstavila najzanimivejše dogodke svojega osemletnega šolanja, predstavila svoje učiteljice in jim za »posebne dosežke« podelila Malgajčke. Ti »posebni dosežki« so bile več ali manj le leporečne rutinske zahvale, en sam med in mleko, skratka lepo za razjokati. Če je bilo v njih tudi kaj soli in resnice, vejo morda le ustvarjalci, nam zunanjim opazovalcem so te prepotrebne prvine valetne predstave ostale prikrite. Nekaj podobnega je bilo tudi s predstavitvami vseh treh razredov: glasbena skupina iz

8.b je bila v pozerskem smislu odlična, v glasbenem pa hudo

skromna, ajevci so izginili s prizorišča, še preden jim je razredničarka Šmidova uspela povedati, da so bili »najboljše olimpijske igre«, še najbolj so se odrezale punce iz c razreda, ki so dinamično in z obilico igrskega talenta zaigrale sceno iz svojega razreda. Ne vem, če so ciljale in uspele zadeti svojo razredničarko Bojano Potočnik »naravnost v srce«, vsekakor zamere med njimi ni bilo opaziti.

Bolj kot vsebina so privlačile vzporedne, toda za takšne prilike nič manj pomembne zadeve: obleke, fizure, obutev in še zlasti s pozitivno energijo nabito vzdušje. Videli smo vse, od elegantnih dolgih toalet, visokih petk, umetelnih frizur, simpatičnih superminic do adidas, sandalov in kavbojk. Večina deklet je bila vendarle v krilih, nasprotno pa so pri učiteljicah in mamah prevladovali prozaični hlačni kostimi. Ravnatelj Gradišnik in pomočnik ravnatelja Brodej sta bila poleg treh ali štirih ponosnih očkov edina v elegantni obleki in s kravato.

Bilo je dovolj vsega in hkrati pravzaprav tudi ničesar takega, kar bi fasciniralo tiste, ki nismo bili »in«.

F. K.

Mojca Zupanc: Pri glasbi je pomembna motivacija

Nasmejana 18-letnica je končala 3. letnik Glasbene Gimnazije v Celju, njeni sošolci so fantje iz skupine Reptiles, s katerimi se, kot pravi, odlično razume. Igra klavir in citre, poje, trenutno pa pomaga kot stranski vokal mlademu šentjurskemu raperju Gregorju Pinterju.

Glasbeni začetki, od kod ljubezen do glasbe?

»Največ so k temu pripomogli starši in dedek. Le-ta me je kot triletno punčko odpeljal v vaško gostilno, kjer sem imela svoj prvi nastop. Jaz sem pela, on pa je igral na harmoniko. Kasneje sem se na željo očeta vpisala v glasbeno šolo, kjer sem se šolala pri Jelki Iskra. V meni je razvila muzikalnost, za kar sem ji zelo hvaležna. Moja mentorica je trenutno Larisa Čajni, profesorica na glasbeni šoli, ki mi je v veliko pomoč.«

Te glasba navdihuje?

»Da. Posebej če sem slabe volje, najraje sedem za klavir in igram glasbo, ki nekaj pripoveduje.«

Kaj najraje igraš?

»Različno, klasiko in bolj dinamične sklade. Po naravi sem zelo energična, zato redko igram kaj žalostnega.«

Si solistka ali raje nastopaš s skupino glasbenikov? S kom sodeluješ na nastopih?

»Sem solistka, drugače najraje nastopam s sošolci. V veselje mi je sodelovati s tistimi, ki veliko vedo o glasbi, saj se tako veliko naučim.«

Meniš, da se v Sloveniji da živeti od glasbe?

»Da in ne. Mislim, da velika večina to počne iz čistega veselja, predvsem ljubiteljsko in ne zaradi denarja. Če se greš »šovbiznis«, potem bi na ta

račun lahko živel, vendar ne pri nas.«

Píšeš pesmi, vemo da je tvoj oče nadarjen pesnik?

»Ne, ker ne najdem pravih besed, ustvarjam pa melodijo. Moja velika želja je, da uspem s svojo glasbo.«

Poješ?

»Tudi. Ker imam rada izzive, smo s sošolci

razmišljali, ali bi se obnesel pevski zbor in tako sem se preizkusila kot zborovodkinja.«

Kateri nastop ti je najbolj ostal v spominu?

»Zagotovo tisti z dedkom v gostilni, na katerega sem tudi najbolj ponosna. V lepem spominu imam vse recitale in vodenje zborov.«

Trenutki pred nastopom. Je kaj treme?

»Tremo imam teden pred nastopom, sploh pred tistimi pomembnimi, kot so recitali, klavirski izpiti ... Panika me navadno zagrabi tik pred odrom. Vendar rada delujem pozitivno in samozavestno, tako da med nastopom čisto pozabim nanjo.«

Kako se mladi v Šentjurtju ukvarjajo z glasbo?

»Premalo. Veliko je talentov, ki nimajo volje. Menim, da bi učitelji v glasbeni šoli najprej morali znati razložiti, kaj pravzaprav je glasba. Otroci so premalo zreli, da bi glasbo razumeli.«

V Dobju smo videli, da si se pridružila skupini Reptiles kot vokal. Razmišljaš kaj v tej smeri?

»Skupini sem se pridružila čisto po naključju, ker je bila njihova pevka odsotna. Ena od želj je tudi ta, da bi pela v pop-rock bendu, saj imam rada glasbo v živo. Rada improviziram.«

Ambicije. »Realno?« Postati učiteljica klavirja, da bi svoje znanje prenesla na druge.

Življenjsko vodilo: »Si to, kar si, in delaj to, kar te veseli. Živi življenje.«

PISMO IZ EU

Marburg - Anita Maruša

Včeraj smo kuhali rižoto z zucchinijem. Bila je nedelja. Vse se je malo zavleklo, ker smo bili v starem delu mesta. Spoznala sem prve zelo zelo prijetne mlade Nemce iz Marburga. Povabili so nas na predstavo Hamleta v kulturni center Wagonhalle. Bilo je zanimivo, ker je bila igra predstavljena s pantomimo in plesom. Pričakovali smo, da bomo napenjali možgančke in poslušali, kaj govorijo igralci. Pa smo vseeno lahko dobro opazovali, da smo ujeli vsebino. Po koncu predstave so Nemci pokazali zadovoljstvo in ploskali skoraj 10 minut. Po predstavi pa smo bili že zelo utrujeni. Nedelja se je bližala koncu. Z italijanko Elisabetto sva celo popoldne in še del večera preživeli zunaj v mestu, zato sva bili že pošteno lačni. Po vrnitvi v študenta sva kljub poznim uram pričeli kuhati rižoto z zucchinijem. Pridružila sta se dva Afričana iz Eritreje. Pripravila sta paradižnikovo solato s tuno in česnom. Prav prijetno je teknilo kljub temu, da Italijanka ni bila zadovoljna s svojim receptom. Drugič bo bolje, je ponavljala. A nazadnje je vse pojedla. Riž smo malo preveč zalile z vodo, ker smo bile lačne in smo hotele, da bo hitreje gotovo. Ob jedi smo poslušali afriško glasbo, ki nas je po jedi že

prijetno uspavala. Fanta sta se javila, da pomijeta posodo in nismo se branile. Tako smo se, mislim da kar vsi, podali v prijeten spanec.

Da pa se kalorije preveč ne zadržujejo in maščobe ne nabirajo na izpostavljenih delih telesa, se tudi rekreiramo. Toliko različnih športov, kot je tu na izbiro v okviru univerze, še nisem doživela. Od plavanja, jezdenja, veslanja, aerobike, joge, borilnih veščin, plesa, organiziranih vikendov plezanja, kolesarjenja, raftinga, smučanja na vodi ... Sicer je vsak šport največ dvakrat tedensko, po večini enkrat. Vendar so cene za študente ugodne in se prijaviš na več aktivnosti. Vrste za prijavo so bile tudi kilometrske. Tokrat sem se odločila, da poskusim nekaj novega. Odločila sem se za aikido, capoeiro in veslanje. Aikido je japonska borilna veščina. Z vadbo lahko dosežeš pot do telesne in duševne harmonije. Malo sem prebrala o tem športu in me je pritegnil. Ni prisotna agresija, daleč od tega. Ko vsaj malo osvojiš, začutiš, da gre le za eno neprekinjeno gibanje in iskanje harmonije s partnerjem. Telesno in duševno obvladanje, povezovanje dihanja z gibanjem in potrpežljivost je umetnost tega športa. Veliko se naučimo, ker nismo sami začetniki. Prisotni so starejši, ki že obvladajo in se je z njimi enostavneje povezati in razumeti smisel aikida. Prve bolečine so že mimo in zdaj sem že odporna in pripravljena na vse ...

Capeira pa je kombinacija boja in plesa, ki se je razvila v Braziliji. Bojevito in igrivo gibanje povezano z glasbo v ples. Voditeljica je prijetna, drobne postave, temne polti. Ime ji je Lars in prihaja iz Brazilije. Tako se učimo iz prve roke, ki izvira iz južnoameriške eksotične države, znane po vročih plesalkah latino plesa. Glasba, ki povezuje capoeiro, temelji na pristnih, naravnih instrumentih iz lesa. Gre za štiri različne instrumente, ki se igrajo hkrati in oddajajo prijetno harmonijo, v kateri vsak najde svojo melodijo gibanja. Izjemna gibljivost in koncentracija sta na prvem mestu. Harmonija pa lahko poteka le v dvoje, zato ima vsak svojega partnerja. Zreta si neprekinjeno v oči in ob tem kar se da ustvarjalno gibljeta telo v harmoniji Združitev tega in obvladanje situacije je smisel te igre. Navsezadnje se ti zdi, da imaš energije vedno več in urca in pol ti mine vedno prehitro.

Tudi veslanje je zanimivo. Veslamo po reki Lahn, ki teče skozi Marburg. Skupaj v timu smo štiri dekleta, dve Italijanki, Grkinja in jaz. Imamo vodiča, ki nas vodi le z besedami, drugače pa nas vodijo naša vesla, tako kot veslamo. Prvič je bilo prav zanimivo, saj smo križale vesla in včasih pregloboko zamahnile, tako da je tok obdržal veslo in morale smo ustaviti. Tudi tu je potrebna harmonija, saj je pomembno usklajeno veslanje. In ko smo se že uskladile, smo veselo veslale v napačno smer. Malo v senco, v zeleno grmičevje. Ja, včasih je treba ujeti popoln stik z naravo ... Sicer pa smo se zabavale, malo posončile in vsi smo se vrnili suhi, tako da je bil tudi vodič zadovoljen ...

(se nadaljuje)

Zgornjetržani pod kostanji

»Če je Rifnik zibelka, potem je Zgornji trg krona Šentjurja«, je samozavestno in samovšečno odprla 1. srečanje Zgornjetržanov Anita Koleča. Pod kostanji v Zgornjem trgu, gotovo najprijaznejšem kotičku Šentjurja, se je 26. junija, zbralo okrog 200 sedanjih in nekdanih prebivalcev tega vsako leto bolj

praznega dela mesta, ki so sledili glasu Ediju Postraku, predsedniku novorojenega društva Zgornji trg Šentjur. Godba na pihala, lpavci, šentjurski folkloristi, slavnostni govori, pa dva šanka, dovolj miz v prijetni senci... kratka, vse potrebno za pravo veselico je bilo tam. Tudi cela vrsta sponzorjev, z Občino in Alposom na čelu. Cene so bile sicer kar zasoljene, ker so pa ves izkupiček namenili bližnjemu VDC, naj jim bo. Čeprav bi bilo verjetno pametneje, da bi ga vložili v Zgornji trg in dejavnost svojega društva. Prijazna prireditev je imela, za moj okus, le eno napako: Veseljaki iz Dobja so glasno našigali valčke in polke, navzoči pa bi jim bili verjetno veliko bolj hvaležni za nekaj umirjenih evergrinov, za kanček tako imnovane promenadne glasbe. Ki se za meščane edino spodobi.

Dejan Mulej »raztural«

Skoraj istočasno kot v Zgornjem trgu je bila prava veselica tudi pri Muleju na Cesti na Kmetijsko šolo, kjer je Dejan z velikim pompom odpiral svoj novi Pneumatik center. Okrog 400 obiskovalcev, predvsem mlajših, je na

vročem asfaltu disciplinirano več kot uro sledilo slavnostnemu dogajanju pred vzorno urejenimi novimi poslovnimi prostori. Govorov, zahvaljevanj in čestitk je bilo za povprečni okus skoraj že malo preveč, med njimi sta si precej časa oderzala tudi poslanec Diaci z razmeroma nepričljivim govorom ter solčavski župnik, ki je od daleč prišel blagosloviti novo delavnico. Dejana je tako hvalil, da mu tudi tisti, ki o Dejanu mislijo podobno, skoraj niso verjeli. Otvoritvi je sledila veselica s slivniškim Unikatom. Vse na račun Pneumatik centra Mulej.

F.K

Policijske cvetke

Krademo kot srake

Ta mesec smo zabeležili kar vrsto »priložnostnih« tatvin, za katere pa so, tako pravijo policisti, v veliki meri krivi oškodovanci sami, ker ne znajo paziti na svoje stvari:

- 8. junija je pred blokom na D. Kvedra v trenutku (ki je sicer trajal kakšne pol ure) izginila 400 tisočakov vredna kitara;

- 12. junija so nepridipravi v noči razmontirali nekaj koles, ki so jih lastniki prejšnji večer spravili pod streho ene od šentjurskih hiš;

- dan kasneje je nekdo občanki, medtem ko se je ta veselo vrtela na plesišču, ročno izpraznil denarnico;

- 15. junij je bil še posebej pester. Najbolj nesramen je bil zlikovec, ki je vlomil v pred Zdravstvenim domom parikiran avtomobil in sredi belega dne odmontiral avtoradio in CD player. Istega dne zvečer v času vaje na Mestnem trgu je sedaj že znani tatič »vdril« v dve na stojnici odloženi ženski torbici, ki pa na njegovo žalost nista bili kaj prida založeni. Zadovoljiti se je moral z nekaj drobiža in dvema sim karticama.

- 16. junija, spet pred Zdravstvenim domom in sredi belega dne, sta neznani moški in ženska z zvijačo speljala mobi kartice prodajalki v bližnjem kiosku.

- 18. junija je neznanec na Istrabenzovi črpalki uspešno natankal svoj avtomobil s ponarejenim pettisočakom;

- 21. junija so tatovi kronali svoje početje z demontiranjem zvočnikov na mrliški vežici na šentjurskem pokopališču.

Tudi pretepamo se

29. maja sta se spopadla starejša zakonca iz Šentjurja, 15. junija sta postopek ponovila izvenzakonska partnerja iz Hruševca, 18. junija pa je bil pretep na sporedu pred »Saro« oziroma šentjursko Lovsko kočo. Trije znanci so se znesli nad četrtim, ki pa zaradi alkoholne narkoze ni prav vedel, koliko jih je »fasal« in če jih sploh je.

Slivničani pa se grejo vandale

Srečanje objezerskih krajev je imelo tudi nekaj vzporednih aktivnosti. V noči s torka na sredo so slivniški mladinci ordinirali pred vrtcem: prevračali so igrala, koše za smeti, mimogrede pa tudi razbili eno šipo.

Žrtev veselega razpoloženja na Ramni plaži je bil tudi urednik ŠN, ki so ga pred nasilnim »oboževalcem« morali zaščititi redarji.

V bližini gostilne Lesjak je neznan avtomobilist oplazil vozilo drugega udeleženca v prometu in jadno odpeljal naprej.

Mokra strela pokazala zobe

20. junija je udarila v gospodarsko poslopje v Jezercih in povzročila za 300 tisočakov škode, v nevihti dva dni kasneje pa je udarila v Voduchah.

Odmevi

Se pomnite, tovariši, obvezno oddajajo?

(piše Lojze Šibal iz Slatine)

Ko so starejši možakarji, ki so bili v I. svetovni vojni na ruski fronti oziroma so prišli tam v ujetništvo, videli pri nas prvega partizana z rdečo zvezdo na kapi, so govorili, da nam Bog pomaga, če bodo ti prišli na oblast. Tam so namreč videli, kaj so Leninovi privrženci delali z ruskimi kmeti.

Po istem kopitu se je po vojni začelo pri nas. Najprej so nas prepričevali, da ne bo davkov, če bomo šli v zadrugo ali po ruskem vzorcu v kolhoze, ko pa so videli, da to kmetom ne gre v glavo, so pogruntali drugi način: obvezno oddajo pridelkov in živine.

Bilo je nekega dne leta 1948, ko je prišlo v Slatino 6 »državnih biričev« z nalogo, da izvedejo rubež. Vodil jih je oziroma jih je moral voditi Jaka Podgoršek, gostilničar s Ponikve. Ker je bil postopek zelo brutalen, je vsaj on poskušal biti z nami bolj prijazen. Zaslužil si je očitajoč glasen klic enega od navzočih kmetov: »In ti zagovarjaš to golazen?!«

Pri Pšeničjekovih na Tičovem niso izpolnili obvezne oddaje. Pri hiši je bilo pet ljudi, na posteljo priklenjena bolana 85-letna mati ter trije odrasli sinovi in hči. Moja žena je kot mlado dekle bila slučajno takrat navzoča in je povedala: Pred hišo je stal slomski furman z vpreženimi konji, po hiši in po podstrešju pa je plenila večja skupina moških. Meso, klobase, jajca, vse je šlo z njimi. Ostalo je le nekaj klobas, ki jih je hčer skrla v posteljo pod bolano mater. Meni so nadevali poln jerbas jajc in klobas in mi naročili, naj vse odnesem domov, mama pa naj jim pripravi malico, ko bodo prišli tam mimo. Tako je tudi bilo, mama je za malico porabila le kakšno polovico, vse drugo pa kasneje vrnila Pšeničjekovim.

Tako se je takrat godilo nam kmetom. Ko so bili v hosti, smo jim dajali, ko pa so bili na oblasti, so nam jemali. Star pregovor pravi: Gorje narodu, kadar se hlapec vladarstva polasti.

Potrošniške vrstice

»Fauš robe« se (ne) da znebiti

Dvakrat ali pa tudi večkrat na leto nas doletijo razprodaje tekstila. Tovrstne akcije so postale tako pomembne, da zasedajo prve strani časopisov, najbolj zavzeti si vzamejo dopust, borbe za cunjice med policami pa so neizprosne. Z lažnim občutkom, da bomo privarčevali, si polnimo nakupovalne vreče z marsičim, izdelkov pa si niti dobro ne pogledamo. Večkrat na izdelke kmalu pozabimo, čeprav smo v vseh drugih primerih skoraj pretirano varčni.

Posvetimo se primeru, če na razprodaji tekstila kupimo izdelek, pri katerem kasneje ugotovimo napako. Iz neznanih razlogov se je razvilo prepričanje, da za izdelke na razprodajah ne moremo uveljavljati reklamacij. Razveseljivo dejstvo za potrošnike je, da to seveda ni res. Enako kot pri izdelkih iz redne prodaje imajo potrošniki možnost uveljavljanja svojih pravic tudi pri izdelkih, ki so vključeni v razprodaje, kar je zapisano v Zakonu o varstvu potrošnikov. Če je napaka nesporna, mora prodajalec takoj ukrepati glede na zahteve potrošnika (npr. vračilo kupnine, zamenjava izdelka), drugače pa je treba ubrati druge poti, ki smo jih med drugim že opisali na teh straneh. br

Mali oglasi

Prodajam otroški voziček za dvojčke, posteljico za enega otroka brez jogijev. Tel. 031 565 462.

Prodajam parcelo 1000m², z lokacijsko informacijo za gradnjo stanovanjske hiše na Podgradu nad centrom Šentjurja. Cena 4,8 milijona SIT. Tel 041 791 279.

Prodajam jadnico s prikolico, 3m, starejša izvedba. Cena 270.000 SIT. Tel. 041 791 279.

Dekle ali mamica, ki si želiš resne ter poštene trajne zveze in ti zvestoba nekaj pomeni in nisi starejša od 34 let, pokliči 031 836 378.

V najem vzamemo manjši lokal na zanimivi lokaciji v Šentjurju. Tel. 031 848 112.

Nudim: striženje ovc, nego kopit in podkovske storitve. Tel. 031 692 885.

Posredujemo resne in poštene zveze za vse starostne skupine. Žene in dekleta pozor: velika izbira samskih moških vseh starosti za iskreno življenje v dvoje. Ženitna posredovalnica Zaupanje. Tel. 031 505 495.

V najem dam dva poslovna prostora (pisarni) v centru Šentjurja. Tel. 041 75 98 16.

Nudim računovodske storitve za d.o.o. in s.p. in davčno svetovanje. Klara Koželj s.p.. Tel. 749 31 40.

Mali oglasi so brezplačni!

Obvestilo

Prvi teden počitnic, od 28. junija do 2. julija, je KLUB SMEH (Kulturni dom- vhod zadaj) odprt med 13. in 15. uro; skupina otrok Mladi, ki jim je mar, bo v dopoldanskem času (od 10. do 11:30 ure) obiskovala Dom starejših.

Od 5. julija do 23. julija se bodo v KLOBU SMEH v dopoldanskem

času od 10. do 12. ure brezplačno odvijale različne ustvarjalne delavnice.

V popoldanskem času bo med 17. in 20. uro druženje ob različnih družabnih igrah in ogledu kakšne risanke ali filma. Več informacij na tel. 031 234 293 (Lara).

Društvo za mednarodno pomoč in prijateljstvo IRFF

Vabilo

POČITNIŠKI ŽIV-ŽAV

14. julij 2004 na igrišču - ŠPORTNI PARK ŠENTJUR

17:00-18:00 – ustvarjalne delavnice in družabne igre za otroke

18:00-18:30 - otroška glasbeno-plesna igra »MAČEK MURI«. Nastopajo »Miklavški zmaji«, skupina otrok iz

Miklavža pri Ormožu.

18:45- 19:30 – »KEKEC – NORO DO SOLZ IN SMEHA« zabavna otroška predstava Družinskega gledališča Kolenc, v katero bodo vključeni tudi otroci, ki bodo na tak način imeli možnost vse dogodivščine nepozabno doživeti. Organizator: IRFF

Materi domovini za rojstni dan

Domovina je jezik, je kultura, je skupna zgodovina in vse te lepe stvari, za katere je vredno živeti in umreti, kot bi rekli nekoč. Domovina ste vi, ljudstvo, ki ste pozabili nanjo samo za to, ker vam daje država s palico po hrbtu. Ne pustite se!

Nekoč smo v šoli pisali tovrstne spise s podobno bombastičnimi naslovi. In tudi naši mojstrski izdelki so po pravilu kar kipeli od milozvenečih pridevnikov, ki so govorili o naši neomejni ljubezni do domovine, njenih naravnih lepot in njenih ljudi, ne glede na to, če so to kakšni »Bosanci« ali kakšna druga eksotična vrsta ljudi. Le tistega, kar so doma neprestano govorili nespoštljivega o komunistih, češ da kradejo nismo smeli napisati. Ni se bilo najbolj priporočljivo zmotiti. Skratka, bolj srce parajoč, kot je bil spis, višje ocene smo se lahko nadejali. To pa še ne pomeni, da nismo svoje domovine imeli čisto zares radi.

Ne vem, če dandanes še pišejo takšne spise in če jih kdo še uči ljubiti domovino. Dan države danes pomeni le prosti dan, ki ga zaznamuje konec šolskega leta, kar je seveda potrebno zabetonirati z neskončnimi količinami raznih opojnih substanc. No, pomeni tudi nekakšen neuradni začetek odhodov na morje, ko se proti naši najljubši sosedni začno valiti kolone dopusta željnih. Ko končno vsi radostni poležejo po plažah, polnih cigaretnih ogorkov, rabljenih papirnatih robčkov in breskovih koščic, stopnja patriotizma verjetno pade na najnižjo raven. Vendar jim to vsi ostali, ki nas vsako leto znova mrcvarijo z dolgočasnimi proslavami, težko zamerimo. Letos jo je triumfalno zasenčilo še evropsko nogometno prvenstvo.

Ljudje enostavno več ne zmorejo poslušati visokotelečnih govorov o tem, kako jim je lepo v naši državi. Še manj jih zanima to, kakšno srečo imajo, da so evropski državljani. Sploh tisti, ki živijo iz rok v usta, ki so jih tako elegantno pometali iz tovarn na cesto. Pa tisti, ki sedaj plačujejo za njihovo socialno pomoč in ki plačujejo davek na EU, da ne govorimo o osemdesetih milijonih za dolgočasno proslavo. Ni čudno, da je na Trgu republike stala le peščica tistih, ki so bili tam po službeni dolžnosti, če odštejemo nekaj slučajno zablodelih zijal. Tam so bili pač tisti, ki imajo od naše ljube države največ. Tisti, ki so na oblasti, in tisti, ki bi storili vse (razen kaj zares koristnega), da bi na oblast prišli. Tisti, ki pakirajo kovčke za Bruselj (za tja se kvalificiraš že z igranjem evropske himne na orglice). Tisti, ki si ne morejo kaj, da ne bi vsak teden ustanovili kakšen forum ali kakšen zbor. Seveda, vse v imenu ljudstva in v dobro države. Tisti samooklicani osamosvojitelji države, ki se še danes kitijo s staro slavo in ki bodo do konca življenja bentili o lastnih zaslugah za samostojnost. Saj jim tega nihče ne oporeka, ampak državo je konec koncev izborila volja ljudstva. Očetje, ki so bili pripravljeni prijeti za puško (to je storil tudi moj in bila sem še ravno dovolj otroka, da sem resno razmišljala, če ga to kvalificira za partizana?!), pogumne matere, delavci in kmetje s traktorskimi barikadami na cesti.

Vsakoletne proslave na to pozabljajo in tudi tisti, ki nastopajočim pišejo govore. Ker samo državljani so država, domovina je pa ljudstvo. Država so meje, cariniki, politiki in policisti, ljudstvo so brezposelni, invalidi, izbrisani, muslimani, Romi in predvsem vi, ki se borite za vsakdanji kruh in požirate, kar vam kuhajo packi na oblasti. Dajte nam tistih osemdeset milijonov, pa si bomo naslednje leto organizirali svoje slavje. Pa čeprav s pleskavicami na žaru in pivom. Povem vam, morda ne bi bilo na »nivoju«, vendar bi privabilo veliko več ljudi, drugačnih – a enakopravnih, in združevalo plemena, skregana zgolj zaradi interesov tistih, ki vladajo in ki bi radi vladali. Gospoda naj pije šampanjec na lastne stroške v prostorih državnega zbora, mi pa bi se na ulici lahko končno spet počutili kot ljudstvo. Tako kot takrat, ko ste se VI odločili za lastno državo, ker ste ljubili svojo domovino.

Domovina je jezik, je kultura, je skupna zgodovina in vse te lepe stvari, za katere je vredno živeti in umreti, kot bi rekli nekoč. Domovina ste vi, ljudstvo, ki ste pozabili nanjo samo za to, ker vam daje država s palico po hrbtu. Ne pustite se!

Polonca Mastnak

ŠENTJUR V ČASU

Obrt podoba na ogled postavi

Šentjurska obrt je v bistvu drugo največje šentjursko »podjetje« v šentjurski občini. Krajevna obrtniška tradicija je zelo stara, velik razmah obrti pa beležijo zlasti zadnje leto. O različnih obrtniških temah bo veliko govora v prihodnjih dneh, ko bodo v Šentjurju obeležili 15-letnico delovanja krajevene Obrtne zbornice.

Najširšo pozornost javnosti bo zagotovo pritegnila velika II. razstava obrti in podjetništva, ki bo v prostorih nove mestne Tržnice. Razstavo bodo odprli v soboto, 11. junija, ob 11. uri, ko pričakujejo tudi predsednika slovenske Obrtne zbornice Staneta Krambergerja.

Novi tednik, 9. 6. 1994

Nova vsebina dela

Komunisti krajevene skupnosti Šentjur-Center bodo na današnjem sestanku namenili največ pozornosti novi vsebini dela in to predvsem pripravam na programsko volilno konferenco. Razpravljali bodo o vključevanju komunistov Centra v razreševanje šentjurske in širše družbene problematike ter se dogovorili o evidentiranju za odgovorne funkcije v organih Zveze komunistov in izpeljavi programsko volilne konference.

Novi tednik, 8. 6. 1989

Šentjurčani so določili nove cene

Šentjurski izvršni svet je razpravjal o povišanju cen, ki so v njihovi pristojnosti. Izdelali so vrsto izračunov, ki so pokazali, za koliko lahko kakšno ceno dvignejo, da ostanejo posamezne skupnosti še rentabilne. Tako so odločili, da bodo podražili stanarine za 40, vodo za 32 in kanalsčino za 35 odstotkov. Za ceno kruha in odvoza smeti pa se dogovarjajo z drugimi občinami, ker nimajo lastne pekarnice kakor tudi ne delovne organizacije, ki bi odvažala smeti.

Novi tednik, 7. 6. 1984

Šentjur: o varstvu pri delu

V lesnoindustrijskem podjetju Bohor v Šentjurju so organizirali seminar iz varstva pri delu, ki delajo na izpostavljenih delovnih mestih. Nekateri delavci so že opravljali izpite, drugi pa bodo zadostili tej zakonski obveznosti v prihodnjih dneh.

Seminar ni namenjen le zgolj zaradi obveznosti, ki jo nalaga temeljni zakon o varstvu pri delu, temveč tudi za to, da se delavci usposabljaajo za varnejše delo, ker je to skoraj edina takšna priložnost.

Novi tednik, 6. 6. 1974

Novi aktiv ZM

Pred kratkim je občinska konferenca zveze mladine Šentjur ustanovila aktiv ZM na Prevorju. Ustanovitvenega sestanka se je udeležilo več kot 40 mladincev in mladink. V okviru novoustanovljenega aktiva je že začela delovati strelska sekcija, ki se že pripravlja na prva tekmovanja.

Celjski tednik, 18. 6. 1969

Na mamicah svet stoji

Človek je otrok svojih navad in svojega okolja, ne pa narave in mešanice svojih telesnih sokov.

(Prolegomenes, Haldun, Ibn, 1332-1406)

V celjski porodnišnici so od objave zadnjih podatkov v Šentjurskih novicah rodile naslednje mamice:

16. maja: Lucija Pevec iz Šentjurja – dečka, 17. maja: Lidija Kotnik iz Šentjurja – deklico, 18. maja: Natalija Volavšek iz Šentjurja – dečka, Valentina Veber iz Šentjurja – deklico, 20. maja: Simona Hliš iz Šentjurja – dečka, 24. maja: Matejka Polšak iz Loke pri Žusmu – deklico, 26. maja: Nataša Bevc s s Planine – deklico, 27. maja: Jasmina Oblak iz Šentjurja – deklico, 29. maja: Špela Krajnc iz Šentjurja – dečka, Simona Konšek iz Šentjurja – deklico;

4. junija: Tanja Obrez z Grobelnega – deklico, 7. junija: Renata Užmah z Grobelnega – deklico, 8. junija: Stanka Brantuša iz Šentjura – deklico, 9. junija: Mišelca Ocvirik iz Gorice – deklico, 10. junija: Vesna Gubenšek Bezgovšek iz Dobja – dečka, 15. junija: Urška Planko iz Dobja – deklico, Marjana Tovornik s Prevorja – dečka, 17. junija: Karmen Senica iz Šentjurja – deklico, 21. junija: Hanelora Gutaj iz Šentjurja – dečka, Silva Magdalenc iz Šentjurja – dečka.

Čestitamo!

Kuharski kotiček

Proslavimo konec šolskega leta

Mesec junij je bil za mlajšo generacijo precej razburljiv. Bližal se je konec šolskega leta: borba za ocene kar najboljša, za nekatere matura ...Vsem pa je bilo v mislih in vsi so imeli iste želje čim hitrejši konec šolskega leta in začetek počitnic. Maturantje, pa tudi tisti »mali maturantje« iz osemletke so se veselili vaje. Pred nekim lokalom v Celju sem videla vabilo na MATURANTSKO PICO. Všeč mi je bilo. Ob tem pa mi je prišlo na misel: pripravimo našim šolarjem nekaj za konec šolskega leta. Ker sem že omenila pico, bi z njo tudi nadaljevala, saj je za mlade pica še vedno najbolj »kul«.

Pica nogavica

Za 4 osebe pripravimo testo iz 40 dag moke, malo soli, 8 žlic oljčnega olja, 2 dag kvasa, žličke sladkorja in vode po potrebi. Testo dobro pregnetemo in pustimo, da dobro vzhaja. Med tem pripravimo nadev iz 10 dag šunke, 2 paradižnikov, malo peteršilja, 25 dag mocarele, 30 dag skute, 2 jajc in 10 dag naribanega parmezana ali trdega ovčjega sira. Mocarelo narežemo na majhne kocke, jo zmešamo s skuto in jajci ter dodamo drobno narezano šunko, paradižnik, sesekljan peteršilj, parmezan, 1 strok sesekljane česna in malo popra. Vse sestavine dobro premešamo. Pripravimo pekač dobro ga namažemo z oljem. Testo razdelimo na dva dela in ga razvaljamo v čimbolj okroglo obliko. Položimo ga na namazan pekač in to tako, da polovica testa visi preko roba pekača. Po testu namažemo polovico nadeva, toda ne po robovih. Nadev pokrijemo z drugo polovico testa, robove tesno stisnemo. Pico premažemo z oljčnim oljem. Isto naredimo z drugo polovico testa in nadeva. Pico pečemo pri 220 stopinjah približno 25 minut, da lepo porjavi. Po 5-10 minutah pico razpolovimo in jo ponudimo.

Jajčna pica (za 2 osebi)

Na namazano nepregorno ponev položimo nekaj rezin šunke, pršuta ali salame. V lončku zmešamo 2 jajci z dvema žlicama moke in 2,5 dl mleka. To vlijemo v ponev, potrosimo z naribanim sirom in pečemo 15 minut pri 225 stopinjah.

Mogoče pa bi se raje odločili za piknik oz. za »roštilj«. S tem sploh ne bo težav, menda kar dobro obvladamo pripravo hrane za peko na žaru. Da si malo osvežimo spomin: najmanj dela imamo s peko različnih vrst klobas, hranovke lahko na obeh koncih malo zarežemo in med peko nastanejo podobne hobotnicam. Pripravimo lahko različne vrste mesa (svinjsko, mlado govedino, perutnino, jagnjetino, jetra ...). Meso narežemo na primerne kose in damo vsaj za 1 uro v marinado. Pripravimo jo po okusu iz olja, gorčice, česna, limone ... Meso lahko pečemo kot zrezke. Lahko pa ga narežemo na manjše kose in jih natikamo na palčke, menjaje različne vrste mesa in zelenjavo (paprika, čebula).

Ne pozabimo na pijačo: coca cola, cokta, razni ledeni čaji ...

Kot pika na i pa jagode s sladoledom.

C.H.

Kotiček za jezik

V Dramlje ali Dramljo

V prejšnji številki Šentjurskih novic je bralka napisala, da sliši med Šentjurčani in Drameljčani govoriti, da hodijo v Dramljo, da ji to sicer nikakor ne gre v uho, da pa je hkrati slišala, da je prav, kot govorijo domačini, in bo potemtakem tudi sama začela hoditi v Dramljo, če tako drži. Ko sem ji po mailu poslala odgovor, še nisem govorila z nobenim Šentjurčanom ali domačinom in sem ji napisala, da je najbrž slišala za rabo te besede v zvezi z drugim krajem oz. reko na Bizeljskem, ki se dejansko imenujeta Dramlja, da pa naj v šentjurski občini še kar naprej hodi v Dramlje. Enako napišem tudi sedaj, vendar s tem popravkom, da sedaj vem, da veliko Drameljčanov res govori tako, kot je napisala bralka. Je že res, da je velikokrat treba upoštevati rabo domačinov to predvsem pri rabi predlogov v/na da pa je zaradi sistema in nedvomnosti pri poimenovanjih treba upoštevati slovnico varianto (iti v Dramlje), pri čemer se ne zahteva, da začnejo domačini govoriti drugače. Ne, tega se ne da izkoreniniti, niti ni potrebe, pravila in sistem so zato, da je komunikacija na vseslovenski ravni poenotena, na lokalni ravni pa so v govorjenih besedilih izjeme povsem naravne in dovoljene. Lokalne variante, ki jih imam trenutno v mislih, ki pa so tudi sprejete v normo jezika, so že omenjene variante v/na. Sama ne bi nikoli rekla, da grem na Dobje, ampak v, pa domačini pogosteje uporabljajo prvo varianto. V tem primeru Pravopis dovoljuje obe. Sama tudi ne bi nikoli rekla, da grem v trg se mi zdi, da to uporabljate Šentjurčani, ko imate v mislih Zgornji trg ampak na trg oz. da se na Zgornjem trgu nekaj dogaja in ne v njem. Tudi v tem primeru sta dovoljeni obe varianti, čeprav je v rabi domačinov izključno s predlogom v. Je pa res, da je predlog v pogostejši, ko imamo v mislih trg kot naselbinsko enoto, in predlog na, ko imamo v mislih nenaselbinsko enoto. Kaj pa Dolga Gora? V Alpožanu sem zasledila, da bo »nevemkajže« v Dolgi Gori, sama bi gotovo rekla na Dolgi Gori, najbrž zaradi tega, ker je v imenu beseda gora, ki jo povezujemo s predlogom na, ko imamo v mislih kako osvajanje oz. hojo na. Tu pa gre za kraj in je tako ta prenos povsem logičen.

Nina Gradič

Kotiček za zdravje

Spirometrija

Spirometrija je najbolj osnovna preiskava, ki v grobem zajame vse glavne mehanične lastnosti pljuč. Z njo prikažemo zaporo dihal. Obstruktivne pljučne bolezni predstavljajo več kot tri četrtine vseh kroničnih bolezni pljuč. Sam pojem obstrukcije pomeni, da zraka ne moremo tako hitro izdihniti iz svojih pljuč, kot bi ga hoteli. Najpogostejši obstruktivni bolezn dihal sta astma in kronična obstruktivna pljučna bolezen.

Pred približno stotimi leti je angleški zdravnik J. Hutchinson izdelal vodni spirometer, s katerim je meril pljučno kapaciteto. Danes so ti aparati sodobno izdelani in razen pljučnih volumnov merijo tudi pretoke zraka.

Pri spirometriji izmerimo **vitalno kapaciteto (VK)**, ki predstavlja ves zrak, ki ga po predhodnem maksimalnem vdihu lahko izdihnemo iz pljuč. Globoko zajamemo zrak, hitro, močno in dolgo izdihnemo zrak v aparat.

Najvažnejši je **pretok zraka v prvi sekundi izdih** (FEV1), ki nam pove tisto količino zraka, ki ga je oseba v prvi sekundi izdihla sposobna izdihniti iz pljuč po predhodnem maksimalnem vdihu. Razmerje med pretokom zraka v prvi sekundi izdih in vitalno kapaciteto pomeni indeks obstrukcije v dihalih, kar pomeni, da oseba z zmanjšanim indeksom ne more tako

hitro izdihniti zraka iz pljuč, kot bi želela. Obstrukcija je lahko prehodna, to je pri astmi, in pa dokončna, to je pri kronični obstruktivni bolezni pljuč, kjer obstrukcija počasi napreduje.

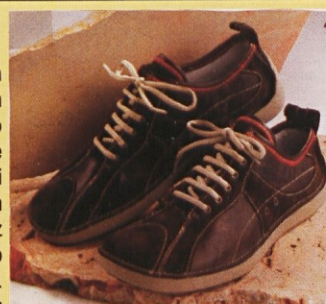
Tudi v zdravstvenem domu Šentjur opravljamo spirometrijo. Če imate občutek težkega dihanja, dušenja, če vas v prsnem košu tišči in boli ali pa če dolgotrajno kašljate, se posvetujte s svojim zdravnikom in ta vas bo po potrebi napotil na to preiskavo.

Kotiček za jezik

V svetu obutve

Ko govorimo o modi, ne morem mimo tega, da napišem nekaj o obutvi. Zanimivo se je sprehoditi po našem lepem kraju in opazovati saj veste od glave do pete. Zelo elegantno napravljene gospe in gospodje, čevlji pa da ne razpravljam. Nekoč smo jim rekli japonke poceni gumijasti natikači z jermenčkom, ki je tiščal med palcem in kazalcem na nogi. Danes so modni oblikovalci ponudili natikače iz prestižnih materialov ter jim dodali okraske s filigrantsko vrednostjo, eleganco pa jim daje rahlo dvignjena peta in nekoliko ožja linija. Poletna moda je v osnovi sproščena, obutev išče gracioznost v jeziku baletne elegancije. Jermenčki in trakci več kot jih je, boljše je. Natikači se v antičnem stilu z vrvicami prevezujejo do podkolena. Mehka obutev brez pete je navdih mnogim oblikovalcem, saj vnaša krhkost in romantičnost. Saj poznamo balerinke še iz naših mladih dni. Danes natikače ponujajo v močni barvni paleti in celo v srebrni in zlati barvi. Svet obutve so na glavo postavili telovadni copati. Ne samo, da so nesporni diktator poulične mode za mlade, najdemo jih celo v svetu visoke mode. Ponudbo okrasnih športnih čevljev letos aktualizirajo t. i. avtomobilski čevlji iz brušenega usnja in gumijastim rebrastim podplatom. Za spoznanje bolj prefinjeni so športni mokasini, izdelani iz najkakovostnejšega usnja, z zapenjanjem na ježke, ki imajo ob strani kontrastno okrasno črto. Obutev postaja vse bolj uniseks in vse pestrejša. Potrošniki iščejo posebnosti, na drugi strani pa obutvi pripisujemo mnogo večjo uporabnost kot oblačilom. Če pri oblačilih dajemo prednost videzu, pa čevljem vsekakor pripisujemo praktičnost. Moda gor ali dol v čevljih vendarle stojimo trdno na tleh, mar ne?

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

- KLIMATSKE NAPRAVE PANASONIC AIRMET
- MONTAŽA - SERVIS GORENJE MATRIX
ECOAIR ARISTON

KLIMA NAPRAVA /hlajenje-gretje/

2.6 kW, z montažo že od **109.900.-** sit

EVROPA JE TUKAJ!

RENAULT

RENAULT FINANCIRANJE:

Kredit in kredit na položnice,
VELIKO znižanje obrestnih mer in
brez stroškov odobritve kredita

**KUPOVATI Z GOTOVINO
BI BILO POTRATNO !!!**

OMEJENE SERIJE:
Megane, Clio, Twingo,
Kangoo, Laguna, Thalia

**Megane s klimo
že od 3.130.000 !!!**

**Ste vedno v pravem
trenutku na pravem mestu?**

ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •
Kredit • Kredit na položnice • Leasing • Staro za novo • Staro za staro

KEA

BOŠTJAN KUKOVIČIČ, S.P.,
LOKARJE 1A, 3230 ŠENTJUR

Lokarje Hruševac Ljubecna
TEL.: 749 00 90 TEL.: 749 16 60 TEL.: 780 63 00

**Naša ponudba
Vaš prihranek**

DARILNI PROGRAM

Skodelice za kavo na
kovinskem podstavku

1.499.-

Jedilni pribor v
kovčku Solingen
* 72 delni

9.790.-

Pralni stroj
Perfect Wm I 242

* ENERGIJSKI RAZRED A
* UČINEK PRANJA A
* HITROST OZEMANJA
DO 1200 obr/min
* ZHOGLJIVOST PRANJA 5 kg

73.500.-

AGRO KEA

3.190.- kos

PŠENIČNA KRMILNA
MOKA 35 kg

1.090.-

KRMNA KORUZA
50/l

49,90.-/kg

**AKCIJSKA
PONUDBA
ŠKROPIV!**

TUŠ ★ KLUB

do -50% Suha čajna
klobasa v.p.

redna cena **1899.90** kg

klub cena **999.-** kg

Skodelice
na palčki
Choko Sticks

do -50%

redna cena **799.90** kos

klub cena **399.-** kos

Pralni prašek
Awa
Istro-Solubile
4,2 kg

do -50%

redna cena **1799.90** kos

klub cena **899.-** kos

Toaletni papir
ralice Carlina
10/1
* roza barve
* 2 slojni

do -50%

redna cena **1799.90**

klub cena **899.-**

DA NE POZABIMO

Od kmetijskih zadrug do kombinata

Piše: Vinko Jagodič

DE Kooperacija

Delovna enota Kooperacija je bila v svojem poslovanju najbolj heterogena. Vodje obratov, pretežno kmetijski tehniki, so imeli vlogo kmetijskih pospeševalcev in svetovalcev. V tem obdobju se politično, gospodarsko in socialno razširja pozitiven odnos do posodabljanja kmetij in boljšanja pogojev dela na vasi, podpira se nabava kmetijske mehanizacije, izdelava projektov in programov za hleve in silose, vršijo se analize zemlje in razna strokovna predavanja.

Vodstvo Kombinata je organiziralo strokovne ogleda po vsej Jugoslaviji, sejmov v Novem Sadu, živinorejskih centrov in sadjarsko-vinogradniških nasadov ... Kmetije so se seznanjali s posoji kmetovanja v sosednji Italiji in Avstriji.

Stike s Kmetijskim kombinatom je navezal vodja kmetijskega resorja štajerske deželne zbornice dr. Kolfurst. Jeseni leta 1968, 15. in 16. oktobra so se odzvali vlijudnostnemu vabilu, da obiščejo zbornico Karl Vrečar, upravnik klavnice in predsednik sveta za kmetijstvo občine, Edi Bezenšek, direktor Veterinarske postaje, Jože Bučer, teh. direktor Kombinata in zvezni poslanec, Vinko Jagodič, predsednik občinske skupščine, in Svetina, podpredsednik občinske skupščine. Ogledali so si nekaj kmetij v predelu Maria Zell, kmetijsko šolo in industrijsko klavnico v Kaufenbergu. Naslednjega dne so v športni dvorani Leoben spremljali akcijo prodaje plemenske živine.

29. maja 1969 je bila otvoritev prodajnih prostorov Kmet. kombinata za reprodukcijski material v Gorici pri Slivnici.

29. septembra 1970 je bil odprt prenovljen lokal za prodajo reprodukcijskega materiala in odkup kmetijskih pridelkov na Planini pri Sevnici.

Najbolj prizadevni kmetje so bili voljeni v samoupravne organe od delovnih enot do centralnega delavskega sveta in so marsikaj odločilno vplivali na odločitve Kombinata. Izredno prizadevno so se v akcijo vključili kmetje in celotna organizacija kombinata za izglasovanje zdravitve delavskega in kmečkega zdravstvenega zavarovanja. Na referendumu 19. novembra 1972 je za združitev glasovalo 81 % občanov.

Društva za vzajemno pomoč

Kljub vključevanju kmetov v samoupravne organe delovne enote in Kombinata je nastajala določena praznina v masovni povezanosti kmetov, odtujena so bila sredstva bivših zadrug, članski deleži itd. To praznino so zapolnili z nepričakovano

akcijo nekateri veterinarji in neangažirani zavarovalniški akterji ter ustanovili »živinorejsko društvo«, ki je organiziralo zavarovanje živine, najavilo nabavo in prodajo kmetijskega reprodukcijskega materiala ob manjši režiji in še nekatere ugodnosti. Zamisel so podprli tudi nekateri vidni politiki, takrat že v rezervi na CK ZKS in rep. konferenci SZDL. Predsednik društva je postal Franc Palir z Grobelnega. Društvo in istočasno tudi Zveza društev sta bila ustanovljena na zboru v Sladki Gori. Društvi sta bili organizirani samo v občinah Šmarje pri Jelšah in Šentjur pri Celju, nekaj zametkov pa je bilo tudi v okolici Škofje Loke in Kamnika. Takrat je povsem samostojno zadrugo ustanovila skupina kmetov v Prekmurju (Vukova zadruga). Ta akcija je povzročila aktivnejši politični odnos do problema kmetijstva v sekciji za kmetijstvo pri občinski organizaciji SZDL.

V bistvu je šlo za prve poizkuse ustanovitve bodoče kmečke stranke. Dejanje je bilo preuranjeno in v smislu izreka o petelinu, ki je prezgodaj zakikirikal, po nekaj letih naivnega poizkusa zavarovanja živine, je gibanje zamrlo.

Kadrovski premiki v KK

Direktor Peter Hlastec se je zaradi bolezni invalidsko upokojil leta 1970, na razpisano mesto se ni prijavil nihče od zaposlenih. Pogoje je izpolnjeval Ciril Žmaher, sicer domačin, ki je po opravljeni praksi v kmet. zadrugi Bodočnost odšel v Kmetijski kombinat Gornja Radgona. Leta 1971 je imenovan za direktorja. Vmesni čas je zapolnil v. d. Bogdan Knez.

Tehnični direktor Jože Bučer je bil izvoljen na območju občin Šmarje pri Jelšah, Brežice, Krško, Sevnica, Laško in Šentjur v zvezno skupščino Jugoslavije. Po končanem dvoletnem mandatu je ponovno izvoljen za štiri leta. Leta 1969 je zapustil Kombinacijo in prevzel zastopstvo tovarne umetnih gnojil INE Kutina za Slovenijo, leta 1974 se je vrnil v Šentjur in sprejel štiriletni mandat predsednika občinskega izvršnega sveta.

V Osijeku je kombinat za nekaj časa odprl svoje predstavništvo z namenom plasmana svojih proizvodov v ta predel Hrvaške in nakupa surovin. Obrat je posloval kratek čas in ni bil sodno registriran. V njem sta poslovala Milan Frece in Jože Leskovšek.

Leta 1969 so imeli zasebni kmetje 39 traktorjev in 98 motornih kosilnic.

(se nadaljuje)

ŠENTJUR V PRETEKLOSTI

5. nadaljevanje

Šentjurski železničarji med NOB

V pripravi na oboroženo vstajo na Celjskem so se zelo izkazali železničarji s šentjurske postaje. V odvodnem kanalu pri mostovni tehnični so skrili orožje in strelivo, ki so ga zbrali ob umiku jugoslovanske vojske. Čeprav je partijska celica, ki je delovala v Šentjurju v stari Jugoslaviji, razpadla, so se nekateri komunisti in drugi zavedni Slovenci začeli takoj pripravljati na ustanovitev odbora OF.

Glavno breme so nosili železničarji Franc Urbajs, Franc Koprivc, Matevž Ocvirk in Franc Pirš. Imeli so tudi nekaj sodelavcev: sekretarja predvojne partijske celice Milana Boršiča, Leona Dobrotinška, dr. Franceta Svetino, Ivana Novaka, Naceka s Kmetijske šole, zavarovalnega agenta Alfonza Koprivo, usnjarja Hrastnika, Pepco Urbajs in še nekatere. Zbirali so denar, obleke, živila, sanitetni material, strelivo in podobno. Vse to so oddajali Leonu Dobrotinšku.

Krajevni odbor OF je bil ustanovljen verjetno že v začetku junija leta 1941. V njem so bili Leon Dobrotinšek, Tončka Koželj in železničarji Franc Urbajs, Franc Pirš, Matevž Ocvirk, Franc Koprivc in Jože Slak. Vodil ga je Leon Dobrotinšek, blagajnik je bil Jože Slak. Kmalu za tem je Franc Urbajs pomagal ustanoviti odbora OF v Damljah.

Na postaji v Celju sta delovala proti okupatorju prometnika brata Janez in Karel Vovk, šentjurska rojaka iz Bezovja. Po vojni je bil Janez Vovk med drugim tudi šef Prometne sekcije Celje, Karel pa nazadnje šef postaje Grobelno.

Potem ko so leta 1942 Janeza Vovka izpustili iz zapora in ga ponovno zaposlili v Celju, so brata Karla premestili v Tilsit v vzhodno Prusijo, od koder je leta 1944 pobegnil ter se pridružil Tomšičevi brigadi. Vsi štirje bratje Vovk so bili aktivno povezani z osvobodilnim gibanjem; najstarejšega so že leta 1941 deportirali v Srbijo, nad Avgustom, ki je bil orožnik, so se okupatorji znesli že v začetku okupacije, ranjenega so vrgli v Voglajno, vendar pa je okrevljal in se zatekel k bratu Stanku v Zagreb, ki je tam končeval študij medicine. Stanko, ki je bil gimnazijski profesor v Ljubljani, se je kasneje umaknil v Italijo, kjer se je vključil v odporniško gibanje.

Leta 1942 je prišlo do okupatorjevega vdora v organizacijo osvobodilnega gibanja. Aretirana sta bila oče in sin Pečar. Sin, ki je bil železničar na Grobelnem, je bil 22. julija 1942 kot talec ustreljen v Celju, oče, mati in sestra so bili internirani v Auschwitz, kjer so vsi trije še istega leta umrli.

OF, ki so jo večinoma vodili šentjurski železničarji, je bila povezana s sosednjima postajama v Štorah in Grobelnem, po Francu Pečarju pa tudi s postajo Celje. Jože Slak je postajo Šentjur zapustil 20. marca 1942, ko je odšel v Novo mesto, v začetku maja so nacisti skupaj z Leonom Dobrotinškom, enim od najbolj požrtvovalnih aktivistov OF, usmrtili kretnika Franca Pirša. Vse kaže, da je Pirša ovadil nemčur Ladiha, zaposlen na postaji Šentjur. Gestapo je Piršu poslal provokatorja v vlogi aktivista OF, ki mu je Pirš nasedel in tudi marsikaj povedal o sebi in sodelavcih. Nekaj dni za tem so bili vsi v zaporu.

Usodni udarec je OF v Šentjurju doživela poleti 1942, ko je zaradi izdaje prišlo 7. julija do številnih aretacij. V Stari pisker je bilo odpeljanih 40 ljudi, med njimi tudi železničarja Franc Koprivc in Franc Urbajs. Koprivc, Ocvirk in Pirš so bili ustreljeni kot talci, Urbajsa so poslali na Borl, v jeseni pa je bil izpuščen. Že v začetku leta 1943, ko si je opomegel od mučenj v Celju in na Borlu, je začel znova delovati proti okupatorju.

(se nadaljuje)
Piše Mihael Bučar

OBČINA ŠENTJUR
ODELEK ZA VARSTVO OKOLJA,
UREJANJE PROSTORA IN
GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE

VZPOSTAVITEV SISTEMA RAVNANJA Z IZRABLJENIMI MOTORNIMI VOZILI

V Sloveniji je s 1. majem 2004 začel delovati sistem ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili. Sistem zagotavlja zajem in razgradnjo vseh izrabljenih motornih vozil v Sloveniji, tudi tako imenovanih starih bremen. Motorno vozilo postane izrabljeno takrat, ko je dotrajano in neprimerno za vožnjo, ko je poškodovano do te mere, da popravilo in vožnja nista mogoča ali ker se zadnji lastnik odloči, da je zanj odpadke.

Takrat bo moral vsak, ki bo na Upravni enoti želel takšno vozilo odjaviti iz prometa, predložiti potrdilo o razgradnji. To potrdilo bo izdal izvajalec gospodarske javne službe ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili, ki je za UE Šentjur Konzorcij KARBON, čiste tehnologije d.o.o. Velenje oz. njihovi pooblaščenca. Najbližja sta AVTO ŠKORJANEC CELJE, PE Gaji 42, Celje, tel. št. 426 08 86 in AVTO SALON, AVTOKLEPARSTVO, SERVIS MATJAŽ PRAH s.p., Orehovo 80, Sevnica, tel. št. 07/ 814 41 46. To v praksi pomeni, da bo izrabljeno motorno vozilo lastnik dolžan dostaviti do prevzemnega mesta (zgoraj naštetega mesta), kjer bo z osebnim dokumentom in prometnim dovoljenjem izkazal lastništvo in prejel potrdilo o razgradnji. Plačati bo potrebno tudi stroške razgradnje, vendar le za vozila, kupljena pred 1. marcem 2003. Ti stroški znašajo 21,10 SIT brez DDV na kg (upoštevata se teža, ki je zapisana v prometnem dovoljenju). Od 1. januarja 2007 bo razgradnja za vsa vozila zastoj.

Vozila, ki pa so bila objavljena pred 1. majem 2004 in se nahajajo v naravnem ali bivalnem okolju, se smatrajo kot »stara bremena«. Tudi ta vozila je potrebno oddati v razgradnjo do 30. aprila 2005.

Vsi tisti, ki imate takšna vozila doma ali odložena v naravi, sporočite to čimprej na sedež svoje krajevne skupnosti. Prijava naj vsebuje ime in priimek, točna lokacija, tip ali število vozil in telefonska številka kontaktne osebe. Ti sezname bodo posredovani Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, ki bo naročilo odvoz. Takšen odvoz bo zastoj. Prosimo, da vozil ne predstavljate, dokler vam ne javimo datuma odvoza, in da ob vozila in vanje ne odlagate kosovnih odpadkov. Kdor do tega datuma ne bo oddal odsluženega vozila, bo nosil sam stroške za odstranitev in kazen.

Zato še enkrat pozivamo vse tiste, ki imate odslužena vozila doma, da jih oddate sedaj, ko se ne preverja lastništva in je zastoj, kajti po 1. maju 2005 se bo za vsako najdeno odsluženo vozilo poiskal lastnik. Če le-ta ne bo znan, bo odgovoren lastnik zemljišča, na katerem bo najdeno takšno vozilo. Zaračunali se mu bodo stroški odstranitve, razgradnje in predvidena kazen.

Jernej TISEL, uni. dipl. ing. teh. prom
Cestno komunalni inšpektor

OBČINA ŠENTJUR
ODDELEK ZA VARSTVO OKOLJA,
UREJANJE PROSTORA IN
GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE

Poziv za pridobitev vodne pravice za rabo vode za lastno oskrbo s pitno vodo

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo je vsem občinam poslalo dopis, v katerem nas prosijo, da preko lokalnih medijev obvestimo ljudi o zahtevah Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02), ki je stopil v veljavo avgusta 2002.

Na podlagi Zakona o vodah morajo vsa gospodinjstva za lastno oskrbo s pitno vodo pridobiti dovoljenje za uporabo zajetja, namenjenega lastni oskrbi gospodinjstva s pitno vodo. Dovoljenje za rabo vode iz zajetja, namenjenega lastni oskrbi gospodinjstva ali več gospodinjstev, pridobi uporabnik zajetja ne glede na lastništvo zemljišča, na katerem so objekti in naprave za odvzem vode.

Če se iz enega zajetja napaja več gospodinjstev, lahko vlogo poda le eden (mogoče lastnik zemljišča), vendar morajo biti v tej vlogi navedena vsa gospodinjstva, ki se oskrbujejo iz istega zajetja. Podatki o gospodinjstvih so: ime in priimek nosilca gospodinjstva, naslov ter število oseb v gospodinjstvu. Agencija bo po prejemu vloge o izdaji vodnega dovoljenja opravila določene upravne in strokovne preverbe in tistim, ki bodo dobili vodno pravico, le-to zaenkrat podelila brezplačno, razen če bo Vlada RS sprejela drugačen predpis o kriterijih za določitev plačila za vodno pravico.

V kolikor lastniki ali uporabniki lastnih zajetij ne boste prijavi svojih zajetij, ste lahko sankcionirani na podlagi veljavne zakonodaje. Med drugim že Zakon o vodah v 199. členu govori o tem, da lahko inšpektor, pristojen za vodo, prepove uporabo vode in naloži odstranitev objekta.

Vloge za pridobitev vodnega dovoljenja za rabo vode za lastno oskrbo s pitno vodo so na voljo v sprejemni pisarni Upravne enote Šentjur, na spletni strani »www.obc-sentjur.si« ali v pisarni Agencije RS za okolje v Celju, Lava 11, tel. št. 03/ 422 42 00, kjer tudi dobite več informacij v zvezi s tem. Vloge je potrebno oddati najkasneje do 10. avgusta letos na naslov Agencija RS za okolje, Vojkova c. 1b, 1000 Ljubljana. Priložiti je potrebno upravno takso v višini 4.250,00 SIT.

Občina Šentjur

Hvala

Hvala, ker si, Kréšnik, prišel
In modrosti na učil!
Črti niso vzrok, si videl,
Zla, za vse je človek kriv.
Znanje, tvoje vse besede
Vzklike so med nami cvet,
Radost do narave svete
Si pokazal – rešil svet.
Hvala tebi, sveti Kréšnik,
Hvala tebi, Rodov sin,
Naj opevajo te pesmi,
Nate hranijo spomin!

Dajbog, sveti ded Slovanov,
Ki nam daješ sonca luč,
Ki varuješ nas pred mrazom,
Tvoja pot je časa ključ.
Ko nas v mislih tema tare,
Daj, posveti dol na nas,
Upanje za misli naše
Vliva tvoj vesel obraz.
Dajbog, daj nam energije,
Dajbog, svetli naš gospod,
Srečnih pesmi zvok bo slišin
Koder hodiš ti – povsod.

Pred sovražnikom nas brani,
Gromovladni kralj Perun,
Naj se v glavah strah pojavi
Jim od zvoka tvojih strun!
Ti si dal nam dar jezika,
Da častimo ti ime,
Ti si naš pogum in himna,
Tebi bije v čast srce.
Oče naš, Perun, bog sveti,
Brani z energijo nas,
Svoja kopja v nas ne meči,
A naj čujemo tvoj glas!

Tebi, Triglav, posvetili
Vrh najvišji naše smo
Domovine, da v spominih
V vek se bo ohranilo,
Dokler narod naš obstaja.
Tudi če zastrupljena
Naroda je vera zdajšnja,
V tebi upanje ima.
Tebi, Triglav, spet nosili
Bomo v čast darove žgat,
Tebi v čast medico pili,
Ko se vrne vek nam zlat.

Tudi tebi verz, Morana,
S hvalo polnjen pristoji,
Ti skrivnost si najbolj stara,
Ki med vsem je, ki živi.
Hvala, ker ljudi trpljenja
Rešiš krutega sveta,
Hvala, ker je duša srečna,
Ko svobodo si spozna!
Mi te ljubimo, Morana,
V čast ti damo zadnji dah,
Duša, ki te nima rada,
Njo pa naj bo tebe strah!

Žan Ž.

Javni razpis za dodelitev subvencij in štipendij v občini Šentjur

1. Predmet razpisa

A. Občina Šentjur razpisuje v šolskem letu 2004/2005 subvencioniranje kadrovskih štipendij za poklice IV., V., VI. in VII. stopnje izobrazbe, ki jih podeljujejo gospodarske družbe, samostojni podjetniki ali javni zavodi praviloma s sedežem v občini Šentjur in po končanem študiju štipendiste tudi zaposlijo.

B. Občina Šentjur razpisuje v šolskem letu 2004/2005 2 (dve) štipendiji dijakom, ki se izobražujejo za poklice IV., V. stopnje izobrazbe, ki so v skladu z dolgoročnim razvojnim programom občine opredeljeni kot pomembni za razvoj podeželja in se izvajajo na Šolskem centru Šentjur.

C. Občina Šentjur razpisuje subvencioniranje dela stroškov izobraževanja ali strokovnega izpopolnjevanja študentov izven RS do dveh let.

Pod A.

A.1. Na razpis se lahko prijavijo gospodarske družbe, samostojni podjetniki in javni zavodi, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da je gospodarska družba, samostojni podjetnik ali javni zavod registriran pri pristojnem organu s sedežem praviloma v občini Šentjur, izjemoma tudi izven nje, kadar gre za opravljanje pretežne dejavnosti v občini Šentjur ali večjega števila zaposlenih (najmanj 1) iz občine Šentjur,
- da je na podlagi javnega razpisa, objave ali poziva, ki mora biti objavljen najmanj v enem izmed časnikov, ki pokriva celotno območje občine Šentjur, javnost obvestil o nameravem razpisu štipendije v šolskem letu 2004/2005,
- da je najkasneje v roku 60 dni po objavi razpisa izpeljal vse postopke izbora štipendista v skladu s predpisi,
- da ob sklenitvi pogodbe o subvencioniranju štipendij na podlagi določil odloka in javnega razpisa občini predloži tri blanco menice s pooblastilom za njihovo izpolnitev in vnovčenje, ki služijo za zavarovanje realizacije obveznosti štipenditorja do občine,
- da s štipendistom, ki izpolnjuje pogoje po odloku za štipendiranje v občini Šentjur, po odobritvi subvencije sklene pismo pogodbo v skladu z odlokom in po pogojih javnega razpisa, katere sopolisnik mora biti eden izmed staršev ali zakonitih zastopnikov, v kolikor je kandidat mladoletna oseba, v kateri se štipendista zaveže vračati štipendijo po obrestni meri izračunani iz povprečja za dolgoročne kredite treh največjih komercialnih bank, ki poslujejo na območju Republike Slovenije, v kolikor štipendist nebi izpolnjeval pogojev, ki bodo določeni v pogodbi, predvsem pa študijskih obveznosti,
- da se v ločeni pogodbi s štipendistom in občino zaveže, da bo v roku 60 dni po končanem šolanju, skladno s pridobljeno izobrazbo oz. potrebami podjetja štipendistu zagotovil zaposlitev najmanj za enako obdobje, kot je trajalo prejemanje štipendije,
- da v pogodbi s štipendistom opredeli, da mora štipendist svoje finančne obveznosti po pogodbi s štipenditorjem zavarovati pri pristojni zavarovalnici ali s porokom,
- da s pogodbo štipendista zaveže, da bo izpolnjeval študijske in druge pogodbene obveznosti, in da se bo po končanem šolanju po podpisani pogodbi zaposlil pri štipenditorju oz. pri drugem delodajalcu praviloma s sedežem v občini Šentjur, s katerim bo tako dogovoril štipenditor, za stopnjo izobrazbe oz. poklic, za katerega je prejemal štipendijo.

A.2. Občina bo v skladu z odlokom in s sredstvi iz proračunskega sklada, štipenditorju subvencionirala največ do 40% višine podeljene štipendije za čas trajanja štipendijske pogodbe. Spodnja meja subvencije znaša 3.000 sit, zgornja meja subvencije je določena in znaša 13,2% minimalne zjamčene plače v RS za podeljene štipendije do vključno V. stopnje izobrazbe in 26,4% minimalne zjamčene plače v RS za podeljene štipendije od vključno VI. stopnje izobrazbe dalje. Subvencija se bo izplačala štipenditorju za vsako mesečno podeljeno štipendijo.

V primeru šolanja izven Republike Slovenije se subvencije lahko povečajo do 50% višine, določene v tem razpisu, vendar ob pogoju, da za navedeno izobraževanje v Republiki Sloveniji ni ustreznega programa, ali da so za tako izobraževanje utemeljeno zainteresirani štipenditorji po odloku.

Finančna sredstva za subvencioniranje se bodo dodeljevala iz proračunskega sklada. Če bi navedene pogoje po tem razpisu izpolnjevalo več kandidatov, bodo prednost pri izboru imeli tisti štipenditorji, ki bodo izbrali kandidate za posamezne izobrazbene stopnje z:

- višjo povprečno oceno zadnjega končanega šolskega spričevala/indeksa, ki predstavlja tudi število točk,
 - višji letnik šolanja – vsak letnik od prvega dalje pomeni 0,4 dodatne točke.
- Če navedeni kriteriji ne bodo zadoščali za določitev izbora zaradi izenačenosti večjega števila kandidatov, kot je razpisanih subvencij oz. štipendij, se dopolnilno upoštevajo še socialni kriteriji štipendista po drugih predpisih.

A.3. Občina bo subvencije štipenditorjem izplačevala na podlagi pisne zahteve do občine na posebnem obrazcu in priloženih dokazilih iz 2. in 3. točke tega razpisa (ki so navedeni v obrazcu).

Kandidati za kadrovske štipendije pošljejo vlogo z dokazili štipenditorju v skladu z njegovim razpisom, en izvod vloge, brez prilog pa naslovijo tudi na Občino. Štipenditorji pošljejo vloge na naslov Komisija za štipendiranje, Občina Šentjur, Mestni trg 10, Šentjur. Razpis je odprt do 20. 8. 2004 oz. do porabe sredstev. Informacije in obrazce po tem razpisu dobite na občini Šentjur pri Brigiti Škoberne (tel. 03 747 13 30), na spletni strani občine Šentjur: www.obc-sentjur.si, ali po elektronski pošti na e naslovu: brigita.skoberne@obc-sentjur.si

Občina bo subvencije štipenditorjem odobrila s sklepom, izplačevala pa jih bo vsak mesec do 15. v mesecu za pretekli mesec na podlagi sklenjene pogodbe s štipenditorjem.

Pod B.

B.1. Občina razpisuje 2 (dve) štipendiji za poklice, ki se izvajajo na Šolskem centru Šentjur

B.2. Na razpis se lahko prijavijo učenci in dijaki, ki izpolnjujejo pogoje:

- se izobražujejo za poklic s katerim si bodo pridobili srednješolsko izobrazbo in ki se izvaja na Srednješolskem centru v Šentjurju,
- imeti morajo stalno bivališče v občini Šentjur,
- ob vpisu v prvi letnik srednje šole ne smejo biti starejši od 16 let,
- niso v delovnem razmerju,
- niso vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri Zavodu za zaposlovanje,
- ni samozaposlena oseba,
- ni lastnik oziroma solastnik gospodarske družbe,
- ne prejema druge štipendije.

B.3. Višina štipendije znaša 30 % minimalne zjamčene plače v RS.

B.4. Štipendijska pogodba bo sklenjena v šolskem letu 2004/2005 za čas trajanja izobraževanja po predpisanem programu izobraževalne ustanove.

B.5. Kandidati morajo predložiti:

- izpolnjeno vlogo na obrazcu občine,
- potrdilo o državljanstvu RS,
- potrdilo o stalnem prebivališču v občini Šentjur,
- dokazilo o vpisu v tekoče šolsko leto,
- dokazilo o učenem uspehu zadnjega letnika na predhodni stopnji izobraževanja oz. predhodnega šolskega leta na isti stopnji izobraževanja, kadar gre za višji letnik,
- izjavo, da ni v delovnem razmerju,
- potrdilo Zavoda za zaposlovanje, da ni v evidenci brezposelnih oseb,
- izjavo, da ni samozaposlena oseba,
- izjavo, da ni lastnik oziroma solastnik gospodarske družbe,
- izjavo, da ne prejema druge štipendije.

Štipendije se bodo podeljevale iz proračunskega sklada. V kolikor bi navedene pogoje po tem razpisu izpolnjevalo več kandidatov, bodo prednost pri izboru imeli kandidati z:

- višjo povprečno oceno zadnjega končanega šolskega spričevala.
- Če navedeni kriteriji ne bodo zadoščali za določitev izbora zaradi izenačenosti večjega števila kandidatov kot je razpisanih subvencij oz. štipendij, se dopolnilno upoštevajo še socialni kriteriji štipendista po drugih predpisih.

Kandidati pošljejo vloge z dokazili na naslov Komisija za štipendiranje, Občina Šentjur, Mestni trg 10, Šentjur. Razpis je odprt do 20. 8. 2004. Informacije in obrazce (iz katerih so razvidna potrebna dokazila in priloge) po tem razpisu dobite na občini Šentjur pri Brigiti Škoberne (tel. 03 747 13 30), na spletni strani občine Šentjur: www.obc-sentjur.si, ali po elektronski pošti na e naslovu: brigita.skoberne@obc-sentjur.si.

Komisija za štipendiranje bo odobrila štipendije s sklepom. Štipendist bo z občino sklenil pogodbo, s katero bo zavezan izpolnjevati vse pogodbene obveznosti. Za mladoletne osebe je sopodpisnik pogodbe tudi eden izmed staršev ali zakonitih zastopnikov. Občina bo štipendije izplačevala vsak mesec do 15. v mesecu za pretekli mesec na podlagi sklenjene pogodbe.

Pod C.

C.1. Na razpis se lahko prijavijo študentje, ki se izobražujejo izven RS, njihovo izobraževanje ne traja več kot dve leti in izpolnjujejo naslednje pogoje:

- imeti morajo stalno prebivališče v občini Šentjur,
- ob vpisu v prvi letnik višje ali visoke šole ne smejo biti starejši od 26 let,
- niso v delovnem razmerju,
- niso vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri Zavodu za zaposlovanje,
- ni samozaposlena oseba,
- ni lastnik ali solastnik gospodarske družbe.

C.2. Kandidati morajo predložiti:

- izpolnjeno vlogo na obrazcu občine,
- dokazilo, da se že izobražujejo v tujini ali verodostojen dokaz povabila,
- potrdilo o državljanstvu RS,
- potrdilo o stalnem prebivališču v občini Šentjur,
- dokazilo o vpisu v tekoče šolsko leto,
- dokazilo o učnem uspehu zadnjega letnika na predhodni stopnji izobraževanja oz. predhodnega šolskega leta na isti stopnji izobraževanja, kadar gre za višji letnik,
- izjavo, da ni v delovnem razmerju,
- potrdilo Zavoda za zaposlovanje, da ni v evidenci brezposelnih oseb,
- izjavo, da ni samozaposlena oseba,
- izjavo, da ni lastnik oziroma solastnik gospodarske družbe.

C.3. Občina bo v skladu z odlokom in s sredstvi iz proračunskega sklada, študentu, ki se izobražuje ali strokovno izpopolnjuje v tujini, subvencionirala največ do 40 % minimalne zajemčene plače v RS na vsak mesec izobraževanja v tujini, vendar skupaj ne več kot dve minimalni zajemčeni plači za celotno izobraževanje.

Subvencija se bo izplačala štipendistu s sklepom in sklenitvijo pogodbe in sicer 60 % celotnega zneska takoj po podpisu pogodbe oz. največ 14 dni pred začetkom izobraževanja ali strokovnega izpopolnjevanja, 40 % pa takoj po končanju in predložitvi poročila z dokazili o končanem izobraževanju v tujini. Sredstva se dodelijo samo enkrat za isto izobraževanje v tujini.

Finančna sredstva za povračilo stroškov izobraževanja se bodo dodeljevala iz proračunskega sklada največ do 300 tisoč tolarjev. Če bi navedene pogoje po tem razpisu izpolnjevalo več kandidatov, bodo prednost pri izboru imeli tisti kandidati, ki bodo dokazovali:

- da se izobražujejo ali strokovno izpopolnjujejo v interesu gospodarske družbe, samostojnega podjetnika ali javnega zavoda iz prve alineje točke A.1.
- višjo povprečno oceno zadnjega končanega spričevala/indeksa.

Če navedeni kriteriji ne bodo zadoščali za določitev izbora zaradi izenačenosti večjega števila kandidatov, se dopolnilno upoštevajo še socialni kriteriji štipendista po drugih predpisih.

Kandidati pošljejo vlogo z dokazili na posebnem obrazcu za povračilo stroškov izobraževanja v tujini na naslov Komisija za štipendiranje, Občina Šentjur, Mestni trg 10, Šentjur. Razpis je odprt do 12. 7. 2004 oziroma do porabe sredstev. Informacije in obrazce po tem razpisu dobite na občini Šentjur pri Brigiti Škoberne (tel. 03 747 13 30), na spletni strani občine Šentjur: www.obc-sentjur.si, ali po elektronski pošti na e naslovu: brigita.skoberne@obc-sentjur.si.

Komisija za štipendiranje
Jože Artnak, predsednik

Spoštovani!

Med nami živijo ljudje, ki ustvarjajo več in bolje, ki puščajo sled v zgodovini ali v skupnosti, za katero se razdajajo. To so naši sosede, znanci, sodelavci, someščani. Zato vas v imenu pristojne komisije pozivam, da se na te ljudi spomnite zdaj, ko smo objavili razpis za podelitev priznanj občine Šentjur. Še posebej so k vložitvi predlogov vabljeni podjetja in skupine občanov, ki se v zadnjih letih niso pogosto odzivali na razpis.

Vse vaše predloge bomo skrbno preučili in županu občine Šentjur predlagali, da letošnja priznanja prejmejo najbolj zaslužni posamezniki, skupine, društva ali podjetja.

Predsednica komisije: Anita Koleča

OBČINSKI SVET OBČINE ŠENTJUR

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja

Mestni trg 10, 3230 ŠENTJUR

tel.: 03/747-13-20, fax: 03/5743446

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja občinskega sveta občine Šentjur pri Celju na podlagi 7. člena Statuta Občine Šentjur pri Celju (Ur. l. RS, št. 40/99, 1/2002), 60. člena Poslovnika Občinskega sveta občine Šentjur pri Celju ter njegovih delovnih teles (Ur. l. RS, št. 41/99, 1/2002) ter 4. člena Odloka o priznanjih občine Šentjur pri Celju (Ur. l. RS, št. 67/2001)

o b j a v l j a

R A Z P I S

ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠENTJUR

I.

Predmet razpisa je zbiranje predlogov za podelitev priznanj (Častni občan, Ipavčeva plaketa, pisno priznanje občine, pisno priznanje s knjižno nagrado) Občine Šentjur, ki traja do 15. avgusta 2004.

II.

Naziv Častni občan in Ipavčeva plaketa se podeljujeta za življenjsko delo ali za vrhunske uspehe trajnejšega pomena za razvoj in ugled občine. Pisno priznanje občine Šentjur se podeljuje za izjemne, enkratne dosežke v zadnjem obdobju in kot spodbudo za nadaljnje ustvarjalno delo, pisno priznanje s knjižno nagrado pa za posebne učne uspehe in aktivnosti v izven šolski dejavnosti.

III.

Prejemnik Ipavčeve plakete in pisnega priznanja občine je lahko posameznik, skupina občanov, društvo, podjetje in druga pravna oseba.

Pisno priznanje s knjižno nagrado lahko prejme učenec in dijak zaključnega letnika, skupina učencev osnovne in dijakov srednje šole v občini.

IV.

Predlog za podelitev Ipavčeve plakete ali pisnega priznanja občine Šentjur lahko poda Občinski svet, delovno telo pristojno za priznanja, politična organizacija, krajevna skupnost, društvo, podjetje ali druge organizacije ali skupnosti ter skupina občanov.

Za podelitev pisnega priznanja s knjižno nagrado podajo predlog šole iz območja občine Šentjur.

V.

a.) V predlogu za podelitev pisnega priznanja občine morajo biti navedeni naslednji podatki:

- naziv predlagatelja,
- navedba priznanja, ki se predlaga,
- ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče in ostale podatke, ki se nanašajo na predlaganega kandidata,
- obrazložitev in utemeljitev predloga.

b.) V predlogu za podelitev naziva Častni občan občine Šentjur in Ipavčeve plakete morajo biti navedeni enaki podatki kot za pisno priznanje občine (glej točko 1).

Poleg navedenih podatkov je treba predložiti še življenjepis predlaganega.

c.) V predlogu za podelitev pisnega priznanja s knjižno nagrado je treba navesti:

- naziv predlagatelja,
- naziv priznanja,
- ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče, naziv šole in razreda,
- obrazložitev in utemeljitev doseženih uspehov in prizadevanj z vsemi podatki.

VI.

Neobrazloženih in nepozno vložjenih predlogov komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ne bo obravnavala.

VII.

Na svečani seji Občinskega sveta ob praznovanju občinskega praznika bo župan občine podelil praviloma eno Ipavčovo plaketo, tri pisna priznanja ter po eno pisno priznanje s knjižno nagrado za vsako šolo v občini.

VIII.

Predloge s priloženo utemeljitvijo pošljejo predlagatelji na naslov: OBČINSKI SVET OBČINE ŠENTJUR, Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, Mestni trg 10, 3230 ŠENTJUR

Predsednica komisije: Anita Koleča

1. OLMN ŠENTJUR

VR	EKIPA	K	Z	N	P	+	-	GR	T
1.	MLADI FORUM ZLSD	12	9	1	2	45	17	28	28
2.	KOVAL LOKA	10	8	2	0	58	12	44	26
3.	FRANGROS	12	7	1	4	40	24	16	22
4.	MNK ŠENTVID SANIMA	11	6	1	4	27	26	1	19
5.	SIMPL ŽEGAR	12	6	1	5	24	26	-2	19
6.	DRAMLJE	12	6	1	5	30	37	-7	19
7.	SOKOLI ŠKMŠ	10	5	1	4	29	29	0	16
8.	ELEKTRO INST. SELIČ	11	4	2	5	29	36	-7	14
9.	JAKOB	11	2	1	8	22	38	-16	7
10.	GREMLINI	12	2	1	9	26	47	-21	7
11.	ŠD DOLE MAKROCOM	12	1	0	11	19	60	-41	3

V PRVI LIGI ŠE VSE ODPRTO

Takšno je trenutno stanje na lestvici, ob koncu spomladanskega dela. Žal pa je lestvica nepopolna ker še niso vsi odigrali vseh tekem. Mladi Forum ZLSD je trenutno vodilna ekipa, toda z dvema tekmama več kot drugouvrščeni Koval iz Loke. Če bi tako ostalo tudi po končanem jesenskem delu, bi to bilo provrstno presenečenje. Na tretjem mestu je ekipa Frangrosa z vsemi odigranimi tekmami. Prav za to mesto pa je pričakovati še hudo bitko, saj so naslednje uvrščene ekipe povsem blizu: Šentvid Sanima s tekmo manj zaostaja tri točke, Simpl Žegar, ki v zadnjih dveh srečanjih ni zabeležil nobene točke, prav tako tri točke, enak zaostanek imajo Drameljani. Sokoli z dvema tekmama manj zaostajajo šest točk, Elektro Selič pa bi se z zmago v zaostali tekmi približal na vsega dve točki. Zadnja tri mesta zasedajo ekipe Jakob, Gremlini in Makrocom.

Na vrhu lestvice strelcev prve lige so Vojsk in Gajšek (Loka) ter Recko (Mladi Forum).

Kolar Peter

REZULTATI 1.liga

13.KROG: ŠD Dole Makrocom - Koval Loka 1:9, Dramlje - Mladi Forum 1:3, Elektro Selič - Frangros 3:6, Gremlini - Simpl Žegar 3:1, Jakob - Sokoli predstavljeno

12.KROG: Simpl Žegar - MNK Šentvid Sanima 2:3, Frangros - Gremlini 3:2, Mladi Forum - Jakob 3:0, ŠD Dole Makrocom - Dramlje 1:2, Sokoli ŠKMŠ - Elektro Selič predstavljeno

11.KROG: Dramlje - Sokoli ŠKMŠ 0:3, Jakob - Frangros 1:3, Elektro Selič - Simpl Žegar 0:1, ŠD Dole Makrocom - Mladi Forum 1:8, MNK Šentvid Sanima - Koval Loka 2:5

10.KROG: Frangros - Dramlje 1:2, Sokoli ŠKMŠ - ŠD Dole Makrocom 6:3, Simpl Žegar - Jakob 3:3, MNK Šentvid Sanima - Gremlini 4:2, Koval Loka - Mladi Forum 2:1

9.KROG: Frangros - Mladi Forum 1:5, Simpl Žegar - ŠD Dole Makrocom 5:1, Koval Loka - Sokoli ŠKMŠ 3:0, MNK Šentvid Sanima - Jakob 1:0, Gremlini - Elektro Selič 3:8

8.KROG: Simpl Žegar - Sokoli ŠKMŠ 3:1, Koval Loka - Frangros 2:2, MNK Šentvid Sanima - ŠD Dole Makrocom 3:2, Gremlini - Dramlje 3:1, Elektro Selič - Jakob 4:3

2. OLMN ŠENTJUR

VR	EKIPA	K	Z	N	P	+	-	GR	T
1.	SAMORASTNIKI	13	10	2	1	60	30	30	32
2.	ŠVEDI MONTPREIS	13	10	1	2	65	21	44	31
3.	KMN PONIKVA	13	10	0	3	70	20	50	30
4.	ŠD ŠEDINA	13	7	2	4	44	38	6	23
5.	OBRTNA ZBORNICA	13	7	1	5	27	31	-4	22
6.	ŠD DOBRINSKO	13	6	3	4	32	29	3	21
7.	PLUTONIJ	13	5	1	7	30	42	-12	16
8.	KOŠNICA	13	5	0	8	20	48	-28	15
9.	OPTIKA GLEŠČIČ	13	4	2	7	36	53	-17	14
10.	MIKI MIŠKE	13	3	2	8	30	45	-15	11
11.	POTEPUHI	13	2	2	9	39	52	-13	8
12.	KLEP KAMPUŠ	13	1	0	12	22	62	-40	3

TROJČEK SE ODLEPIL

Odmor je nastopil tudi na drugoligaški sceni, kjer so vse ekipe odigrale trinajst tekem. Spomladanski naslov je pristal v rokah Samorastnikov, ki imajo le točko prednosti pred zasledovalci. Kot kaže, ima letos celjska ekipa zahtevnejše delo, lani so ves čas bili brez poraza in so vodili z lepo prednostjo. Tokrat pa jih le točka loči od drugouvrščenih Švedov, prav tolikšna razlika je med Švedi in Ponikvo. Očitno se bodo te tri ekipe potegovala za prva tri mesta, saj je zaostanek četrtovrščene Šedine kar sedem točk.

ŠD Šedina

Peto mesto je v rokah lanskega prvoligaša Obrtna zbornice, sle-dijo ŠD Drobinsko, letošnji novinci, ki pa imajo lepih pet točk prednosti pred Plutonijem, Košnico in Optiko Gleščič. Zadnja tri mesta zasedajo Miki Miške, lani četrtovrščeni Potepuhi ter Klep Kampuš.

Za naj strelca med drugoligaši se potegujejo Lapornik (Šedina), Toplak (Potepuhi) in Ratajc (Ponikva).

REZULTATI 2.liga

13.KROG: Samorastniki - ŠD Drobinsko 3:3, Klep Kampuš - Potepuhi 4:5, Švedi - Optika Gleščič 4:1, Plutonij - Ponikva 1:8, ŠD Šedina - Miki Miške 4:2, Košnica - Obrtna Zbornica 3:1

12.KROG: Obrtna Zbornica - Samorastniki 0:1, Miki Miške - Košnica 2:1, Ponikva - ŠD Šedina 5:0, Optika Gleščič - Plutonij 5:2, Klep Kampuš - Švedi 0:4, ŠD Drobinsko - Potepuhi 3:0.

11.KROG: Klep Kampuš - Plutonij 5:1, Optika Gleščič - ŠD Šedina 2:4, Ponikva - Košnica 7:0, Obrtna Zbornica - ŠD Drobinsko 2:0, Miki Miške - Samorastniki 5:3, Švedi - Potepuhi 6:2

10.KROG: Samorastniki - Ponikva 3:0, Košnica - Optika Gleščič 2:1, Šedina - Klep Kampuš 3:2, Plutonij - Švedi Montpreis 0:2, Potepuhi - Obrtna Zbornica 2:3, ŠD Drobinsko - Miki Miške 2:1

9.KROG: KMN Ponikva - ŠD Drobinsko 3:4, Optika Gleščič - Samorastniki 3:4, Miki Miške - Obrtna Zbornica 2:3, Plutonij - Potepuhi 2:1, Švedi Montpreis - ŠD Šedina 5:3, Klep Kampuš - Košnica 0:3

8.KROG: Samorastniki - Klep Kampuš 8:3, ŠD Drobinsko - Optika Gleščič 1:1, Košnica - Švedi Montpreis 1:11, ŠD Šedina - Plutonij 6:2, Potepuhi - Miki Miške 4:4, Obrtna Zbornica - KMN Ponikva 1:5

Kadeti in mladinci v 1. SKL

Pionirji so po uvodnem uspehu v nadaljevanju izgubili dve tekmi, kadeti in mladinci pa so uresničili svoje napovedi, obe ekipi sta se namreč veselili uvrstitve v 1. ligo.

Pionirji

V uvodni tekmi so naši pionirji visoko, z rezultatom 70 : 27, premagali vrstnike iz Zreč. Domači fantje so že uvodoma pokazali, da so odločni zmagati. Največ točk so prispevali: Aleš Horjak (17), Aljaž Polutnik (14) in Žiga Hercog (13). Teden kasneje so v lokalnem derbiju morali priznati premoč ekipi iz Slovenskih Konjic. Trener Boštjan Kočar je imel največ težav z oslABLJENO ekipo, ki se ni mogla kosati z dobro pripravljenimi nasprotniki. Rezultat tekme je bil 39 : 57. V petem krogu jim prav tako ni uspelo premagati KK Starše. Celotno tekmo so vodili za sedem točk, potem pa izgubili nekaj pomembnih žog in v zadnjih minutah dokončno vrgli puško v koruzo. Končni izid srečanja 46 : 50, najboljša strelca sta bila Žiga Hercog 14 in Tomaž Bosio 12.

Kadeti

Kadeti so z ekipami KŠ Mario Primorac, Celjski vitezi in KK Ljutomer nastopili na kvalifikacijskem turnirju v Mariboru ter si zagotovili nastopanje v 1. SKL v prihodnji sezoni.

Na uvodni tekmi so naši fantje igrali z Mariborčani in izgubili z rezultatom 71 : 85. Za uvrstitev v prvo ligo pa je bilo potrebno zmagati drugo tekmo, kjer se je obetal lokalni derbi. Celjani so začeli borbeno in si v prvi četrtini priigrali 11 točk prednosti. Do konca polčasa so se Šentjurčani zbrali ter vodili za eno točko. Drugi del je prinesel izenačeno igro, ki so jo po tretji četrtini zopet dobili Celjani. Vendar se varovanci trenerja Dejana Mihevca niso predali. Z delnim izidom 15 : 0 so uspeli izenačiti in izsilili podaljške, kjer so na koncu zmagali.

Najboljši strelci kadetskih kvalifikacij so bili: Rok Mavrin (34), Luka Lapornik (28) in Tihomir Lubaj(22).

Mladinci

Zadnjo majsko nedeljo so bile v Šentjurju mladinske kvalifikacije za vstop v 1. SKL. Na turnirju so nastopali ŽKK Maribor, KK Nazarje in domačini.

Šentjurski mladci so imeli malce več težav na začetku prve tekme proti ŽKK Maribor, vendar so ob polčasu vodili že za 9 točk. Nadaljevali so z dinamično igro in pokazali, da so se resno pripravljeno borili za uvrstitev v prvo ligo. Vodstvo 20 točk so nato gostje uspeli zmanjšati, a jim je za drastične spremembe zmanjkalo časa in volje. Rezultat tekme je bil 99 : 86.

Iz tabora ŽKK Šentjur - Šmarje

Pionirke prve, tri igralkke zapuščajo Šentjur

Starejše pionirke so ugnale nasprotnice iz Slovenskih Konjic in Maribora, na kolena so spravile Rogaško Slatino, nazadnje pa še Mursko Soboto. Sicer pa naj bi šentjurske vrste zapustile tri igralkke kadetske ekipe, ki je lani osvojilo 2. mesto v državnem prvenstvu. V Ježico si želijo Tjaša Vraničar in Lili Leljak, v ŽKK Merkur pa Tjaša Mlakar.

V 6. krogu prve vzhodne skupine prvenstva starejših pionirk sta se srečali ekipi ŽKK Šentjur-Šmarje in KK Slovenske Konjice. Po uvodni nervozi je domačinkam igra stekla, a so do konca četrtine popustile, tako da so gostje uspele rezultat v zadnji sekundi izenačiti. Odločilno prednost so si naše igralkke priigrale 5 minut pred koncem tekme ter se zasluženo veselile zmage z rezultatom 67 : 58.

Teden dni kasneje so naše pionirke zabeležile še peto zmago. Na domačem parketu so premagale oslABLJENO ekipo iz Maribora. Prva peterka je v 10 minutah naredila razliko 11 točk, potem pa jo je samo še povečevala. Strelsko sta bili razpoloženi Živa Klarer (23 točk) in Lea Jagodič (21 točk). Končni rezultat tekme: 79 : 55.

Z zmago proti ekipi Janina iz Rogaške Slatine so se dekleta zasedla v sam vrh. Tekmo so pričele odločno, uspešno so zaustavile njihovi najboljši

igralki ter s hitro igro polnile nasprotni koš. Med odmorom so vodile za solidnih 19 točk. Visoka razlika pa ni uspavala naših deklet, saj so se borile do konca in postavile končen izid tekme na 40 : 78. Na zadnji tekmi so v goste prišle pionirke iz Murske Sobotice, in kot je bilo pričakovati, so jih naša dekleta visoko nadigrala. Domačinke so prikazale izredno dobro igro in temu primerno prednost. Strelsko je bila najbolj razpoložena Julija Lojen, ki je za zmago domačink z rezultatom 74 : 14 dosegla 18 točk.

Šentjursko-šmarske pionirke so osvojile prvo mesto v skupini Vzhod 1 in napredovale v skupino Vzhod, kjer se bodo v jeseni pomerile z ekipami iz skupine

Vabilo

NK MU Šentjur vabi vse člane selekcij U-8, U-10, U-12, mlajši dečki in njihove starše na zaključek tekmovalne sezone. Ta bo v soboto, 3. julija ob 10. uri v Športne parku Šentjur. Vabljeni tudi novi mladi nogometaši.

MOC INTELLIGENCE 15

Novo številko šentjurskega občasnika od 1. julija poiščite pri svojem razpečevalcu časopisov, v Knjižnici Šentjur, v Mladinskem servisu, v ŠKMŠ Prostoru... Brezplačno jo lahko naročite na email info@skms.net

Na drugi tekmi so dober odpor proti Mariborčanom pokazali fantje iz Nazarja, ki so bili vse do zadnje četrtine v vodstvu. Potem so igralci ŽKK Maribor napeli moči in tekmo zmagali z 68 : 55.

Tretja tekma ni odločala o ničemer. Domačini so se s Savinječani dobesedno igrali

in dvoboj začinili z atraktivnimi podajami in zabijanjem. Tokrat je trener več minutaze namenil igralcem s klopi, ki so postavili tudi končni izid srečanja 95 : 77.

Najboljši strelca turnirja z 61 točkami Sandi Čebular je za ŠN povedal: »Mislim, da smo se zasluženo uvrstili v 1. SKL in tako uresničili zastavljeni cilj. Že pred tekmo z Mariborčani smo vedeli, da bo ta odločala o končni uvrstitvi. Zelo smo si želeli napredovanja in vedeli smo, da te priložnosti ne smemo zapraviti. Kontrolirali smo celo tekmo, držali razliko in odigrali, tako kot znamo. Pohvalil bi svoje soigralce in trenerja, ki so pripomogli k lepemu uspehu.«

Ekipo mladincev so sestavljali: Nejc Pusser, Pero Gatarič, Luka Lapornik, Dani Drlič, Milan Sebič, Dani Polenek, Rok Mavrin, Rok Jurčec, Sandi Čebular, Boštjan Zorko, Luka Zupančič, Sebastijan Germek.

KK Šentjur bo tako naslednjo sezono v 1. SKL igral s 17 ekipami, med katerimi so tudi zvaneča imena Union Olimpija, Pivovarna Laško, Krka, Kraški Zidar in drugi.

BM

KK ALPOS KEMOPLAST

Matjaž Tovornik ostaja

Vodstvo šentjurskega kluba se je odločilo, da bo podaljšalo trenersko pogodbo z Matjažem Tovornikom, zdaj pa imajo največ skrbi okrog igrskega kadra. Dosedanji kapetan Ilija Petrovič je pred prestopom v Roglo, Rado Trifunovič naj bi se vrnil v Domžale, jasno pa še niti ni, kaj bo s Seidom Hajričem, Dariom Livajičem in še kom. Po koncu sezone je kazalo, da Matjaž Tovornik ne bo ostal na šentjurski klopi. Mnogi so imeli pomisleke na njegov stil vodenja treningov in tekem, ki med drugim vključuje

KK Šentjur

alpos KEMO PLAST

www.kksentjur.net

Hopse s Polzele, za katere še vedno ni znano, ali bodo zaradi nove reorganizacije tekmovanja še naprej igrali v prvi ligi.

Od novega trenerja, s katerim bodo uradno pogodbo podpisali v teh dneh, bo v največji meri odvisna tudi igrska zasedba. Zaenkrat kaže, da bo po štirih letih ekipo zapustil kapetan Ilija Petrovič, ki že nekaj časa trenira v Zrečah pri Rogli. Rado Trifunovič naj bi po nekaterih informacijah celo zaključil kariero, po drugih pa naj bi se vrnil v matični Helios, ki bo v naslednji sezoni nastopal v Jadranski ligi. Seid Hajrič je še vedno v Šentjurju, v Alposu Kemoplastu pa naj bi se za nadaljnje sodelovanje skušali dogovoriti tudi z drugim centrom Dariom Livajičem, a kaj več še ni znanega. Veljavno pogodbo ima še vedno Peter Jovanovič, za katerega je zaradi spomladanskega spora s Tovornikom težko verjeti, da bo ostal v Šentjurju.

In okrepitve? Zaenkrat ni znanega še popolnoma nič. Šentjur bo po odhodu Petroviča nedvomno potreboval novega organizatorja igre, ki se bo dopolnjeval z mladim Andrejem Mačkom. Tudi delež odličnega in borbenega Trifunoviča na krilni poziciji bo potrebno nekako nadomestiti, še posebej ker ne bo več niti Stanka Sebiča, ki se vrača v Krko. Če bi v klubu uspeli zadržati Hajriča in se za nadaljnje sodelovanje dogovoriti z Livajičem, bi dobro rešili vedno problematično centrsko pozicijo. Sicer pa naj bi v mesecu juliju bilo rešenih večina kadrovskih neznank, Šentjurčani pa se bodo, kot je običaj, za novo prvenstvo začeli pripravljati avgusta.

L. H.

veliko emocij, toda pod njegovim vodstvom so Šentjurčani vendarle ostali v prvoligaški družini, kar je bil nedvomno glavni argument, da so se v Alposu Kemoplastu odločili, da legendarnemu 43-letnemu »Diglu«, ki je kot igralec zbral tudi 27 nastopov za slovensko reprezentanco, zaupajo vodenje moštva še naprej. Kandidata za trenerja sta sicer bila tudi domači strokovnjak Dejan Mihevc in nekdanji šentjurski košarkar Damjan Novakovič, ki naj bi končal aktivno igrsko kariero. Omenimo tudi to, da je klub zamenjal dolgoletni šentjurski trener Igor Pučko, ki se je poslovil od Zagorja in bo odslej treniral

Šporne notičke

Novak drugi, štafeta sedma

Na zaključku Atletskega pokala Slovenije se je najbolj izkazal Luka Novak. Atlet iz Gorice pri Slivnici je v članski konkurenci dosegel izvrstno 2. mesto. Štafeta AK Šentjur je v štafeti 4x400 m osvojila 7. mesto.

V Šentjurju so organizirali tudi atletske troboj za šolarje do 4. razreda OŠ. Pri dečkih so slavili Drameljčani pred Ponikovljani in Šentjurčani, pri deklicah pa so bile najboljše Ponikovljanke pred Šentjurčankami in Slivničankami. Sicer pa so nekoliko starejši osnovnošolci nastopili na finalu šolskega pokala Slovenije. Osebnostna rekorda sta dosegla Natalija Labohar in Andrej Zemljak.

Nogometaši na koncu peti

Šentjurski nogometaši so prvenstvo v celjski medobčinski ligi v konkurenci desetih moštev zaključili na petem mestu. Po dokaj solidnem spomladanskem delu prvenstva

Peti Zalokarjev memorial

Turnir je potekal v organizaciji KK Šentjur 2000. Nekdanji šentjurski košarkarji se s turnirjem vsako leto spominjajo svojega kolega Lojzeta Zalokarja, ki je tragično preminul leta 1999.

Najprej sta se srečali ekipa Danila Razborška KK Šentjur 2000 in Študentski košarkarski klub, kjer je krmilo prevzel Lovro Perčič. Tekma je bila, kot smo vajeni, napeta in polna prijateljskega navijanja. Tako za ene kot za druge ima to srečanje poseben čar, zaradi katerega se tekme pač ne splača izgubiti. Tokrat je kratko potegnil ŠKK. Šentjur 2000 je imel pobudo vso tekmo, a so se študentje

KK Šentjur 2000

le prebudili in z nekaj uspešnimi protinapadi uspeli priti do vodstva treh točk. V zadnji četrtini se je pokazalo, da starejša zasedba Šentjurja 2000 še vedno ni za odpis ter da mirna roka in mirni živci pripeljejo marsikatero tekmo do srečnega konca.

KK Šentjur 2000 : ŠKK Šentjur 88 : 85

Najboljši igralec je bil Miha Golob igralec KK Šentjur 2000, strelec pa študent Aleš Bevc s 25 točkami.

Na drugi tekmi sta se pomerili veteranski zasedbi Šentjurja in Ponikve. Na začetku je bolje kazalo košarkarjem Ponikve, ki so se uvodnih pet minut poigravali z domačini in vodili s 15 : 5. V drugem delu sta se Šentjurčanom pridružila Zdenko Jug in Jože Prezelj, ki sta se neumorno trudila pod koši in svoje moštvo popeljala v vodstvo. Gostje so se kljub sedmim igralcem na klopi v zadnjih minutah izmučili in popustili.

Za marsikateri nasmešek na obrazu je poskrbel znani Šentjurčan Drago Mackošek, ki je na parket stopil v dveh različnih supergah, nekaj minut pred tekmo pa po telovadnici stražil v samih spodnjicah.

Šentjur : Ponikva 54 : 45

Laskavi naslov najboljšega igralca in strelca si je prislužil igralec veteranov Šentjur Zdenko Jug, ki je za svoje moštvo dosegel 20 točk.

BM

Cibona v Šentjurju

Konec meseca maja je v Šentjurju gostovala ekipa mlajših članov Cibone, ki je na povabilo trenerja Dejana Mihevca prišla odigrati prijateljsko tekmo. Deveterica Zagrebčanov se je na parketu znašla z našimi mladinci, ki sta jih okrepila prvoligaška člana Seid Hajrič in Andrej Maček. Nekaj uvodnih minut je bila tekma izenačena, potem pa so gostje prevzeli pobudo in zmleli domačo obrambo. Domačini se niso zlahka predali in so se nekajkrat uspešno približali na 5 točk

razlike. V drugem polčasu so se gostje popolnoma razigrali in v dveh minutah naredili razliko 17 : 0. V zadnji četrtini pa so šentjurskim faničcem dali jasno vedeti, da se skozi močno in visoko zagrebško postavo ne da prebiti. Končni izid vrhunske predstave je bil 82 : 111. Največ točk so za naše prispevali: Sandi Čebular 19, Seid Hajrič 18, Milan Sebič 13, Andrej Maček 12 in Sebastijan Germek 11.

BM

NOVICE	BORZNA HIŠA V NEW YORKU	KRAJ PRI KOPRU	CELJSKI TEDNIK	BIVŠI PRESEDNIK FIFE	CENTER (DVOJINA)	OSEBNI ZAJMEK	VULKAN NA JAPONSKEM (KINGJI)	NANA	NATOVAR- JANJA
AM. GRADITELJ KONRAD (1901-1980)	1				8				
ZVEZDA V ŠKORPUONU				4				AVSTRUA	
								ŠENTJURSKI NOGOMETAŠ	
LEONID KRAVČUK			BENETKE			RIMSKI BOG SMRTI			6
			RENTGEN			KISIK			
MESTO V TEKSASU			5				PIJAČA ST. SLOVANOV		
							PRVA ČRKA		
SOCIALIST. REPUBLIKA	10		LITU		2	ISKALKA BISEROV			
AM. ATLET (DISK)						AMPER			
			KARENINA			15	OKR. ZA IDEM		
			ANTON ASKERC				100 M2		
9					7	NOR. GLASB. SKUPINA		3	
						ANGLEŠKI GROF			
		SREBRO	13		ERBIJ			DUŠIK	
		AMERIŠKO M. IME			ZGOLJ, SAMO			JLA	
			PEROCI		12		JOSIP JURČIČ		
			KATERI				JUPITROV SATELIT		
				ANT. GRŠKA PESMICA					
				4. ČRKA					
	NIČESAR				OGNjenIK NA HAVAJIH				NOVICE

Šentjurske
NOVICE
Nagradna križanka
JUNIJ 2004

IZ (e) NABIRALNIKA Silvester Lah

BAZENI
03/ 749 19 63
www.termin.si
termix
BAZENI-STREHE-WHIRLPOOL
Dopust in zabava
na vašem vrtu

20 vrst pizz
jedi na žaru
sladice

PIVO
ZANZIBAR

Željko Kosaber s.p.,
Kozjanskega odreda 87a,
3230 Šentjur

VSAK DAN DOSTAVA PIZZ NA
DOM od 10. do 22. ure
gsm: 051/ 413 590,
tel.: 03/ 749 19 36

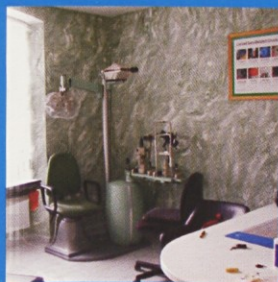

BILJARD 3mize

POSEBNA SOBA ZA ZAKLJUČENE
DRUŽBE DO 80 OSEB!

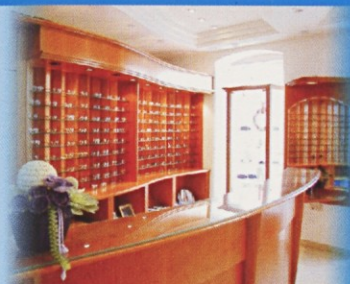
Z E L O KLIMATSKE NAPRAVE
UGODNO! Z MONTAŽO!

OPTIKA *glešič*

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 Šentjur, tel.: 03 492 34 10

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!

TRGOVINA
pri Wiharju
SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

ZA NAKUPE,
KI SE SPLAČAJO!

FOTO 5-er

Peter Žmaher s.p.

Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur

Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 687 950

UGODNO
Digitalni fotoaparati **Canon**

Del. čas: delavnik 8 - 12 in 13 -18, sobota 8 - 12

ENKRATNO NALOŽBENO ZAVAROVANJE NALOŽBENO ŽIVLJENJSKO ZAVAROVANJE

Želite nadaljevati varčevanje po izteku Nacionalne stanovanjske varčevalne sheme?

Zavarovalnica Triglav, d.d. vam nadaljevanje varčevanja omogoča preko ENKRATNEGA NALOŽBENEGA ZAVAROVANJA z enkratnim vplačilom zavarovalne premije ali NALOŽBENEGA ŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA z mesečnimi plačili zavarovalne premije.

Z vplačilom premije združite ugodnosti življenjskega zavarovanja ter varčevanja vezanega na gibanje vrednosti enot premoženja v izbranih investicijskih skladih.

Za vse informacije smo Vam na voljo na brezplačni telefonski številki 080 2864 ali na sedežu Območne enote v Celju osebno ali na telefonski številki 03 42 26 181. Pokličite že danes.

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST.

triglav

www.zav-triglav.si

ZAVAROVALNICA TRIGLAV, D.D.

ZAVAROVALNICA TRIGLAV D.D. OBMOČNA ENOTA CELJE, MARIBORSKA CESTA 1

Vabljeni na

Celje - skladišče

D-Per

18/2004

5000014263,6

COBISS

KRAFTWERK

**V akciji
že 15 let!**

ob 16. uri
KINGSTONI

ob 18. uri
NATALIJA VERBOTEN
MODRIJANI, HARMONIKAŠI

ob 20. uri
**ALYA Z BENDOM +
6PACK ČUKUR**

ob 21.30 uri
PRLJAVO KAZALIŠTE

Za vas smo poleg zanimivih glasbenih gostov pripravili še:

SREČOLOV
z bogatimi nagradami

**LATINO ZABAVA
V CELJU**
s skupino brazilskih plesalk,
barmanom in hostesami

**15.000
BREZPLAČNIH LUČK**
bomo razdelili med
obiskovalce

VOL NA ŽARU
in še mnogo več ...

Vabljeni!

★ ★ ★
TUŠ

Kjer dobre stvari stanejo manj
že 15 let

ENGROTUŠ d.o.o., Cesta v Trnovlje 10/A, 3000 Celje